

50வது ஆண்டை நோக்கி.....

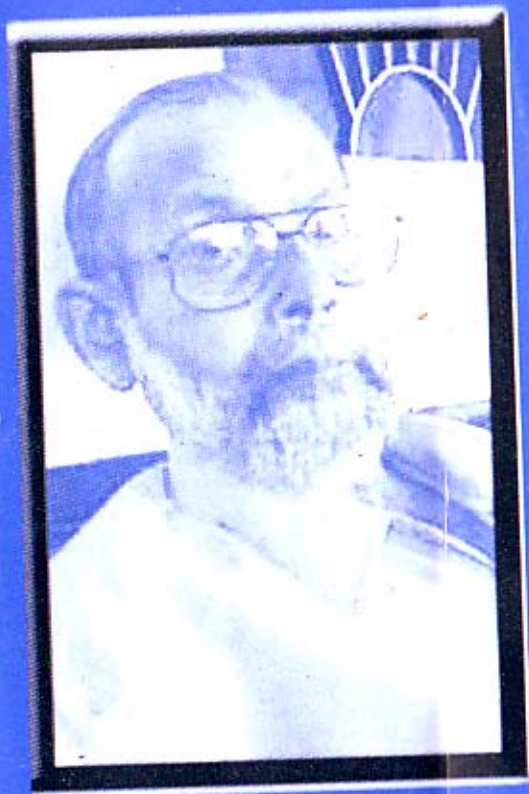
விலை - 35/-

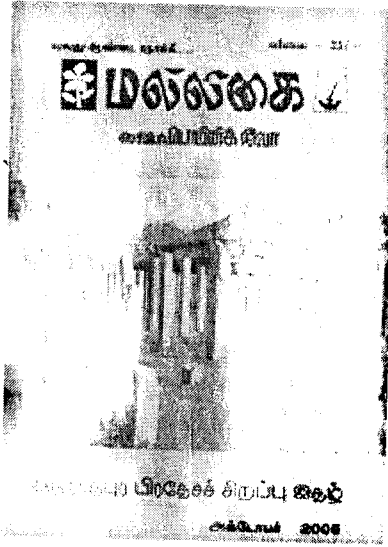
மல்கை

அசியுமிடமிருந்து இவா

‘ஜே’ ஜே
ஆளுதலின் மறைவு

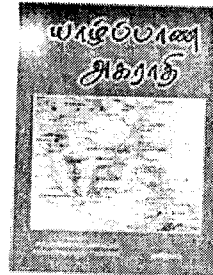

இலங்கையில் நூல்கள் விநியோகம், விற்பனை, ஏற்றுமதி, இறக்குமதி, பதிப்புத் துறையில் புதியதோர் சகாப்தம்.
அன்புடன் அழைக்கிறது

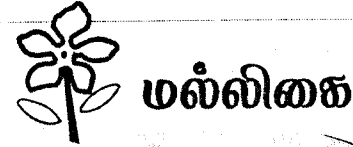
சேமமடு
பொத்தகசாலை

49,50,52 பீப்பிள்ஸ் பார்க்,
கொழும்பு 11.

தொலைபேசி : 011 - 2472362
தொலைநகல் : 011 - 2448624
மின்னஞ்சல் : Chemamadu@yahoo.com

UG 50, 52, People's Park Colombo - 11. Sri Lanka

'ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
ஆதியினைய கலைகளில் உள்ளம்
ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர்
ஈன நிலைகண்டு
துள்ளுவர்'

உலகப் பாராளுமன்ற வரலாற்றிலேயே
இலங்கை நாடாளுமன்றத்தில் மாத்திரம்தான்
ஓர் இலக்கியச் சஞ்சிகை விதந்து பாராட்டப்பட்ட
பெருமதி மிக்க சம்பவம் இடம்பெற்றுள்ளது.
அங்கு பாராட்டப்பட்ட சஞ்சிகை மல்லிகை.
இதனை நாடாளுமன்றப் பதிவேடான
ஹன்ஸார்ட் பதிவு செய்ததுடன் எதிர்க்காலச்
சந்ததியினருக்காக ஆவணப்படுத்தியுள்ளது.

50 - வது ஆண்டை

நோக்கி...

நவம்பர்

331

*'Mallikai' Progressive
Monthly Magazine*

படைப்பாளிகளின்
புதிய மூலக்கருவை மல்லிகை
எதிர்பார்க்கின்றது.

மல்லிகை அர்ப்பணிப்பு உணர்வுடன்
வெளிவரும் தொடர் சிற்புறேடு
மாத்திரமல்ல - அது ஓர் ஆரோக்கிய
மான இலக்கிய இயக்கம்!

201/4, Sri Kathiresan
Street,
Colombo - 13.
Tel: 2320721

**ஆண்டுக் கடைசியில்
அறியத் தருகின்றோம்.**

இத்தனை ஆண்டுக் காலமும் எம்
முடன் ஒத்துழைத்து வந்த மல்லிகையின்
சந்தாதார்களுக்கு இந்த ஆண்டு முடிவின்
தகவலையும், புத்தாண்டின் துவக்கத்தைத்
யும் ஏன் ஞாபகமூட்டுகின்றோம் என்றால்
தயவு செய்து சந்தாவைப் புதுப்பித்துக்
கொள்ளுங்கள், என்பதை ஞாபகமூட்டத்
தான்.

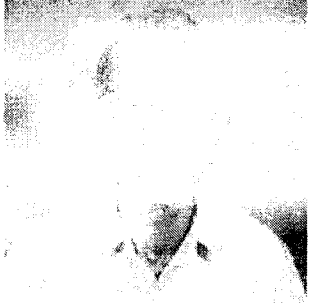
சந்தாவைப் புதுப்பித்துக் கொள்ளாத
எந்தவொரு சந்தாதார்களுக்கும் மல்லிகை
தொடர்ந்து அனுப்புவது கண்டிப்பாக நிறுத்
தப்படும்.

புதிய சந்தாதார்களை இந்தப் பிறக்
கப்போகும் புத்தாண்டில் அதிகரிக்க விரும்பு
கின்றோம். பலர் எம்முடன் ஒத்துழைக்க
ஆர்வமுற்றிருந்த போதிலும் கூட, வழிதுறை
தெரியாமல் மௌனமாகவே இருக்கின்
றனர். அவர்கள் இது சம்பந்தமாக நம்முடன்
தொடர்பு கொள்ளலாம்.

புத்தக விற்பனை நிறுவனங்கள் இதில்
கொஞ்சம் கவனமெடுத்து மல்லிகையைத்
தங்களது நிலையங்களில் விறக ஆவன
செய்யலாம்.

பிறக்கப் போகும் புதிய ஆண்டில்
மல்லிகையைத் தேசமெங்கும் பரவச் செய்ய
ஆவன செய்து வருகின்றோம். இதில் நமது
உழைப்பு மாத்திரம் போதாது. இலக்கிய
நெஞ்சங்களின் நல்லெண்ணத்தை ஊக்கி,
ஒத்துழைப்பைப் பெரிதும் வேண்டி நிற்கின்
றோம்.

- ஆசிரியர்

மஸ்லிஹகப் பந்துலின்

கொழிக்கால்கள்

- டொமினிக் ஜீவா

திரு. க.இரத்தினசிங்கம்

நான் இவரை முதன் முதலில் சந்தித்தது மஸ்லிகையின் ஆரம்ப கால கட்டங்களிலாகும். சிறிய அளவில் மஸ்லிகைச் சாதனங்களுடன் நான் மல்லுக்கட்டிக் கொண்டிருந்த அந்தக் காலகட்டத்தில் கிளிநொச்சியிலிருந்து என்னைத் தேடி வந்திருந்தார், இவர்.

"உங்களை நேரடியாக ஒருதடவை பார்த்துப் பேசலாமெண்ட ஆசையில்தான் நேரில் காண வந்தனான்!" என வன்னி மண்ணுக்குரிய இயல்பான பணிவு நிறைந்த மென்மைமான குரலில் இவர் என்னுடன் பேசினார். முதற் பார்வையிலேயே எனக்கு இவரை ரொம்பப் பிடித்துப்போய் விட்டது.

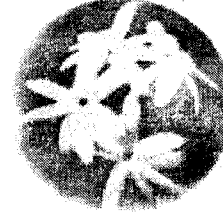
எழுத்தாளர்களை நேரில் தேடிப் போய்ச் சந்திப்பதை இன்றுவரை ஒரு விரதமாகவே கடைப்பிடித்து ஒழுகி வருபவர், இவர். அதன் பயனாகப் பலரைப் பேட்டி கண்டு சேகரித்த தகவல்களை உள்ளடக்கிய நூலொன்றையும் சில வாரங்களில் வெளியிட உள்ளார். 'மண்ணின் வேர்' என்பது அந்த நூலின் பெயர். இதன் வெளியீட்டு விழா விரைவில் கிளிநொச்சியில் நடைபெற இருக்கிறது.

தான் நேசிக்கும், தன்னை நேசிக்கும் எழுத்தாளர் அனைவரையும் ஒருங்கு சேர்த்து தான் வசித்து வரும் கிளிநொச்சிக்கு ஒருதடவை கூப்பிட்டு விருந்து கொடுத்து மகிழ வேண்டுமென்பது இவரது நீண்டநாள் ஆசை.

அதற்கமைய சில மாதங்களுக்கு முன்னர் வீடொன்றைப் பல சிரமங்களுக்கு மத்தியிலே கட்டி முடித்தார். அந்த வீட்டுக் கிரகப்பிரவேசம் கோலாகலமாக நடந்து முடிந்தது. பல எழுத்தாளர்கள் இவ்விழாவில் கலந்து இவரைச் சிறப்பித்து மகிழ்ந்தனர்.

என்னையும் அழைத்திருந்தார். அன்றைய சூழ்நிலையில் இந்த நிகழ்ச்சியில் என்னால் கலந்துகொள்ள இயலவில்லை. இது இரத்தினசிங்கம் அவர்களுக்குப் பெரிய மனவருத்தம். எனக்கும்தான்.

இன்று வரை இவரது இலக்கிய உறவு தொடர்ந்து வருகிறது. இத்தகைய ஆத்மார்த்திகமான நண்பர்களின் ஒத்துழைப்புத்தான் மஸ்லிகைச் செடியின் உரம் என மெய்யாகவே கருதுகின்றேன்.

ஏஜே.

மஸ்லிகையின் இந்த நாற்பதாண்டுக் காலத்தில் மஸ்லிகையை நெஞ்சார நேசித்து வந்தவர்களில் ஒருவர் ஏ.ஜே. மஸ்லிகையால் ஆழமாக நேசிக்கப்பட்டவரும் இவரே.

பண்டித வித்துவச் செருக்கும், உயர்கல்வித் திமிரும், ஆளும் உயர் பெரும்சாதி அகம் பாவமும் மலிந்துள்ள அன்றைய யாழ் மண்ணின் சூழ்நிலையில் மஸ்லிகையைத் தேடி வந்து, உதவி செய்ததுடன், அதன் அச்சப் படிவங்களை ஒப்புநோக்கித் திருத்தித் தந்தவரும் இவரே. சலூன் ஒன்றிற்குள் சகோதரனாக உள்நுழைந்து உதவி செய்ததும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இவரது ஆங்கில இலக்கிய ஆளுமையை முற்று முழுதாகப் பயன்படுத்தி - வளர்ந்ததில் மஸ்லிகை அவரது மறைவுக்குப் பின்னரும் கூடப் பெருமிதம் கொள்ளுகின்றது.

இயல்பாகவே ஏ.ஜே. இலக்கிய அறிஞன். உலக இலக்கியத்தினது வழிகளையெல்லாம் கசடறக் கற்றுத் தெளிந்தவர். தெரிந்து கொண்டவர்.

அந்த விரிந்த உலகப் பார்வையினூடாகவே அவர் தமிழைப் பார்த்தார். அதன் கருவூலங்களை அறிந்து நேசிக்கத் தொடங்கினார்.

அதன் ஆழமான சுவரல் அவரது படைப்புக்களில் எதிரொலித்தது.

ஆரம்ப காலங்களில் மஸ்லிகையின் தொடர் வரலையும், அதன் ஆசிரியர் தகைமையையும் ஏதோ சில்லறைத் தனமாகத்தான் யாழ் மண் கருதியது. இதை முற்றாக மாற்றியமைத்து, அந்த மண் நம்மையே நிமிர்ந்து பார்த்துத் திகைக்க வைத்ததில் பெரும் பங்கு நண்பர் அலோஷியஸ் ஜெயராஜ் கனகரடனா அவர்களுக்கே உரியதாகும். மஸ்லிகையின் பெருமையைப் பாராளுமன்றம் வரை உயர வைத்ததும் அவரிட உரமேயாகும்.

யாழ்ப்பாணம் பிரதான வீதியிலுள்ள 'பிரிமியர் கபே' தான் வளரும் எழுத்தாளர்களின் பல்கலைக் கழகமாகும். மாலை ஆறு மணியிலிருந்து இரவு எட்டரை மணிவரை இப் பல்கலைக் கழகத்தில் தொடர்ந்து எட்டு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இலக்கிய விரிவுரை நடத்தியவர், ஏ.ஜே.

இந்தத் தொடர் விரிவுரை விவாதங்களில் பங்கு கொண்டவர்களில் ஒருவர்தான் மஸ்லிகையின் ஆசிரியர். அந்த அடிப் பசனையில் மலர்ந்ததுதான் மஸ்லிகை மாத இதழ்!

சில காலம் இந்த விரிவுரை விவாதங்களில் உலகப் பிரபல ஆங்கில எழுத்தாளர் அழகு சுப்பிரமணியமும் கலந்து சிறப்பித்ததுமுண்டு. அது ஒரு வரலாறு.

ஏ.ஜே.யின் சிறப்பென்னவென்றால் இத்தனை ஆழமான இலக்கிய அறிவைப் பெற்றிருந்த போதிலும் கூட, அகம்பாவமற்ற சபாவத்துடன் நண்பர்களைப் போலப் பழகி, ஒரு புதிய தலைமுறையையே உருவாக்கித் தந்ததுதான்.

ஏஜேயின் மௌனப் புன்னகையின் அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்ளத் தனியான நெருக்கமொன்று தேவை!

- டொனிச் ஜீவா

ஏ.ஜே.கனகரட்னாவை நான் முதன் முதலில் சந்தித்துப் பழகியதே சென்ற நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில்தான்.

‘சரஸ்வதி’ சஞ்சிகையில் ‘ஞானம்’ என்றொரு சிறுகதையை எழுதியிருந்தேன். அதைப் படித்துப் பார்த்ததன் பின்னர், என்னை அவர் சந்திக்க விரும்பினார். அப்பொழுது அவர் புனித சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியில் ஆங்கில ஆசிரியர். பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தை விட்டுப் படிப்பிக்க வந்த காலம். அவருடன் செல்வரட்னம் மாஸ்டர் சக ஆசிரியர். அவர்தான் எங்கள் இருவரையும் சந்திக்க ஏற்பாடு செய்தார்.

ஒரு சனிக்கிழமை என நினைக்கின்றேன். என்னைத் தேடி நான் முடி திருத்தும் அலுவலகத்திற்கு நேரில் வந்தார். சந்தித்தார்.

அன்று தொட்ட உறவுதான் எங்கள் இருவரினதும் இலக்கிய நட்பு.

அப்பொழுது நான் மல்லிகை ஆசிரியரல்ல. வெறும் எழுத்தாளனே. ஜெயகாந்தன் எழுதிவந்த ‘சரஸ்வதி’யில் நானும் தொடர்ந்து சிறுகதைகள் எழுதி வந்தேன். இந்த உறவு வளர வளர நான், விரிந்தேன். வளர்ந்தேன்.

ஏஜேயை முதன் முதலில் இலக்கியச் சுவைஞானக இனங்கண்டு பழகியது நானாகத்தான் இருக்க வேண்டும்.

எல்லா இலக்கிய நண்பர்களுக்கும் அவரை நான் அறிமுகப்படுத்தி வைத்தேன். இலக்கியக் கூட்டங்கள் அனைத்திற்கும் நாம் இருவரும் சேர்ந்து தான் போவோம். வருவோம்.

யாழ்ப்பாணம் பறங்கித் தெருவில் பிரிமியர் கபே என்றொரு சிறுநுண்டிச் சாலை உண்டு. இன்று அது சிதைந்து போய்விட்டது. தினசரி - ஞாயிறு தவிர, - நானும் ஏஜேயும் சாயங்காலம் 6 மணி தொடக்கம் இரவு எட்டரை மணி வரை அதன் தென் கிழக்கு மூலையில் நமக்கு நமக்கென்றே தேர்ந்தெடுத்து வைத்துள்ள இருக்கையில் இருந்து கொண்டே இலக்கியச் சம்பாஷணைகள் செய்வோம். கடை மூடும் மட்டும் விவாதித்துக்கொண்டே இருப்போம்.

அத்தனை சர்வதேச ஆங்கில இலக்கியப் புலமை மிக்கவருக்குத் தமிழ்ப் புலமை மட்டு மட்டாகத்தான் இருந்தது.

அவருடன் உரையாடுவதாலும் விவாதிப்பதாலும் நான் அளவுக்கதிகமான சர்வதேச இலக்கியத் தகவல்களைத் திரட்டிக்கொண்டேன் என்று தான் சொல்ல வேண்டும்.

ஏஜே, தன்னை அறியாமலேயே அந்தக் காலத்திலேயே ஒரு சிறு சஞ்சிகை ஆசிரியரை உருவாக்கிக் கொண்டிருந்தார் என்பது அவருக்கே தெரியாது!

இந்தக் கபே இலக்கிய விவாதங்களில் இடையிடையே பலரும் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர். உலகப் பிர

சித்தி பெற்ற ஆங்கில எழுத்தாளர் அழகு சுப்பிரமணியம் அப்பொழுதுதான் லண்டனிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்தார். அவரும் இந்தக் கபேக்கு அடிக்கடி வருவார். எங்களது இலக்கிய உரையாடலில் கலந்து சிறப்பிப்பார்.

எனக்கோ ஆங்கில அறிவு பூஜ்யம். இந்த எனது இயலாமையைப் புரிந்து கொண்டு, அம்மொழியைப் புரிந்து கொள்ள ஆவன செய்து தந்தவர் ஏ.ஜே. அழகு சுப்பிரமணியத்துடன் நடக்கும் சம்பாஷணையை மொழியாக்கம் செய்து புரிய வைப்பதில் முனைவு காட்டுவார்.

நண்பர் எஸ்.பொ.வுக்கும் அறிமுகப்படுத்தியதே நான்தான். அவருடன் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்ற பலர் அவரது ஆற்றலை அங்கு புரிந்து கொண்டதை விட, யாழ்ப்பாணத்தில் தான் அதிகம் தெரிந்து கொண்டனர்.

நட்புக் கால ஆரம்ப கட்டத்தில் அவர் ஓர் உறுதி மொழியை என்னிடமிருந்து பெற்றிருந்தார். எக்காரணத்தைக் கொண்டும் தன்னை முதன்மைப் படுத்திப் பேசுவோ, எழுதி விளம்பரப் படுத்தவோ கூடாது என்பதுதான் அந்த வாக்குறுதி. அத்தனை ஒடுக்கமானவர் ஏஜே. வெளி உலக விளம்பர வெளியீடு சம் தன்மீது படாமலே ஒதுங்கியிருந்தவர். அவரது இயல்பான கபாவத்தைப் புரிந்துகொண்டு நானும் வாக்குறுதி கொடுத்திருந்தேன்.

அவரது ஆலோசனைகளைக் கருத்தில் கொண்டே சாஹித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்ற சிறுகதைத் தொகுதியான

‘தண்ணீரும் கண்ணீரும்’ நூலைத் தயாரித்துக் கொண்டேன். அந்தத் தயாரிப்பு ஆலோசனை கூட, அந்தக் கபேயின் உள்ளேயிருந்துதான் ஆரம்பமாகியது.

சாஹித்திய மண்டலப் பரிசைப் பெறப் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம் செல்ல வேண்டும். கண்டி எனக்குப் பழக்கப்பட்ட நகரமல்ல. என்னைக் கொழும்பிலிருந்து கண்டிக்கு அழைத்துச் சென்று திரும்பக் கூட்டிவந்து விட்டவர், அவர். அத்தனை கரிசனை.

நான் இருந்து, சிந்தித்து, எழுதி, படித்து - வாழ்வுக்காகச் சம்பாதித்து வந்ததே கஸ்தூரியார் வீதியிலுள்ள ஜோசப் சலூனில்தான்.

வளர்ந்து வரும் எனது பிரபலத்தைப் புரிந்துகொண்டு என்னைத் தேடி வரும் சில பிரபலங்கள் கூட, அந்த முடி திருத்தும் நிலையத்திற்கு உள் நுழைய மாட்டார்கள். துடக்காம்! தூய்மை கருதி வெளியே நின்று பேசி விட்டு மெதுவாக நழுவி விடுவார்கள். வேறு சிலரோ, ‘உள்ளே வந்தால் குளிக்க வேண்டியிருக்குமே?’ எனத் தமது தூய்மையை விளம்பரப்படுத்துவார்கள்.

இது எனக்குச் சௌகரியமாகப் போய்விட்டது.

அவர்கள் தம்மைத் தாமே என்னிடமிருந்து வடிகட்டி விலத்திக் கொள்வது அவர்களினது மன ஆணவத்தைப் புரிந்துகொள்ள எனக்கு உதவி செய்தது.

இவை ஒன்றையுமே பொருட்படுத்தாமல் அந்த முடிதிருத்தும் நிலையத்திலிருந்து வெளிவந்த மல்லிகை என்ற சிற்றிதழ் தயாரிப்பில் பூரண ஒத்துழைப்பு நல்கியவர் ஏஜே. பல காலம் அச்சப் படிவங்களை ஒப்பு நோக்கித் திருத்தித் தந்து உதவியவரும் அவரே.

உலகில் இலக்கியத்துறையில் வளர்ந்துள்ள பல நாடுகளிலும் இல்லாத சர்வதேசப் புதுமை ஒன்று அன்றைய யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்தது.

சிகை அலங்கரிப்புத் தொழிலை ஜீவனோபாயத் தொழிலாகக் கொண்ட ஒருவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு அதே சலூனுக்குள் இருந்து ஓர் இலக்கியச் சஞ்சிகை தொடர்ந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்தது என்ற செய்தி சர்வதேசப் புதுமை வாய்ந்தது.

உயர்குலத் தமிழ்ப் புத்திஜீவிகள் இதை மனசார ஒப்புக்கொள்ள தயக்கம் காட்டினர்.

ஏஜேயிடம் உள்ள மிகப் பெரிய அறிவுப் பலம் என்னவென்றால் என்னையும் என்னால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட மல்லிகையையும் மனசார ஏற்றுக் கொண்டு, அதன் வளர்ச்சியில் பரிபூரண ஈடுபாடு காட்டி உழைத்து வந்தமை தான்!

அவருடைய முழுப்பெயர் அலோஷியஸ் ஜெயராஜ் கனகரெட்டா. தகப்பனார் பெயர் அலோஷியஸ். அவரது சொந்தப் பெயர் ஜெயராஜ். குடும்பப் பெயர் கனகரெட்டா. “என்ன இது கனகரெட்டா என்ற பெயர் சிங்களப் பெயராகத் தொனிக்கின்றதே?” என நானொரு

தடவை அவரைச் சந்தேகப்பட்டு கேட்டு வினவியபோது அவர் சொன்னார், “கனகரெட்டா முதலி பரம்பரையைச் சேர்ந்தது எனது குடும்பம். காலப்போக்கில் முதலி பட்டம் விடுபட்டுப் போய் விட, கனகரெட்டா என்ற நாமம் எங்களது குடும்பப் பெயர்களுடன் ஒட்டிக் கொண்டு, பின் தொடர்ந்து வருகின்றது!” என்றார்.

அவர் ஒரு குறு முனி. சித்தர் போன்ற சிந்தனை கொண்டவர். நான் அவரை அவரது இளம் பராயத்திலிலேயே சந்தித்துப் பழக்கம் கொண்டேன். நல்ல சிவலை. பின் காலத்துத் தாடியில் லாத முகம். நிறமும், முகப் பொலிவும், ஆழ்ந்த ஆங்கில அறிவும் அவரைத் தனித்துக் காட்டின.

“ஆரையாவது காதலித்த அனுபவமுண்டா?” என நான் அவரிடம் கேட்டதுமுண்டு. எனது கேள்விக்குச் சிரிப்பார். பதிலேதும் சொல்ல மாட்டார்.

என்னைப் போன்றவர்களையும், என்னால் வெளியிடப்பட்டு வந்த மல்லிகைச் சஞ்சிகையையும் ஆரம்ப காலத்தில் ரொம்பவும் சில்லறைத்தனமான வெளியீடு எனக் கருதிச் செயற்பட்ட சாதி ஆணவ மேட்டுக்குடிப் பரம்பரையைச் சார்ந்தவர்களுக்கு இவர் என்னுடன் கொண்டிருந்த இலக்கிய நெருக்கம் புரியாப் புதிராக விளங்கியது. எனது முகவரிக்கு ஆரம்ப காலங்களில் வந்த மொட்டை அஞ்சலட்டையில் முகவரி ஆ ‘சிரையர்’ என்றே எழுத்தில் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும். நான் இந்த அஞ்சலட்டைகளைச் சேமித்து வைத்துப் பின்னர் ஏஜேக்குக் காட்டி மகிழ்வேன்.

அவரும் என்னுடன் சேர்ந்து சிரித்து வைப்பார்.

அத்தனை அஞ்சலட்டைகளும் இன்றும் என் சேமிப்பில் பாதுகாப்பாகத் தூங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

என்னுடைய கயவரலாற்று நூலில் நண்பர் ஏஜேயைப் பற்றி வெகு விரிவாகவே குறிப்பிட்டிருக்கின்றேன்.

மனிதம் என்ற தத்துவத்தை எனக்குக் கற்றுத் தந்தவர்களில் ஏஜே முதன்மையானவர். அதை எனது எழுத்தில் தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்க வைத்ததும் இவரது பாரிய நட்பே.

ஒரு காலகட்டத்திற்குப் பின்னால் இவரால் தொடர்ந்து எழுத முடியாமல் போய்விட்டது. நானும் மல்லிகையும் புலம்பெயர்ந்து கொழும்பில் வேர் பாய்ச்சி விட்டோம். இந்தக் காலகட்டங்களில் எல்லாம் இவரது கசசேமங்களை அடிக்கடி விசாரித்து வந்துள்ளேன்.

நல்லூரில் கிருஷ்ணகுமார், அவரது துணைவியார் ஆதரவில் இவர் வசித்து வந்தார். யாழ்ப்பாணம் சென்றிருந்த சமயம் இவரைக் கிருஷ்ணகுமாரின் இல்லத்தில் போய்ச் சந்தித்தேன். ஏஜேயைப் பராமரிப்பதில் இந்தத் தம்பதியினர் காட்டிய அபார கரிசனையைப் பார்த்து நான் உண்மையிலேயே பிரமித்துப் போய் விட்டேன். பூர்வ ஜென்ம உறவு அது.

உயிருடன் உலவி வந்த ஏஜேயை விட, மறைந்துவிட்ட ஏஜே சர்வதேச வியாபகம் பெற்றுத் திகழ்ந்து வருகின்றார் என்பதே இன்றைய யதார்த்தமாகும்.

நீங்கள் அவசியம் படிக்க வேண்டிய மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவாவின் நூல்கள்

1. டொமினிக் ஜீவா சிறுகதைகள்	350/-
2. எழுதப்படாத கவிதைக்கு வரையப்படாத சித்திரம் (வாழ்க்கை வரலாறு)	250/-
3. அச்சுத்தாளின் ஊடாக ஓர் அநுபவப் பயணம் (வாழ்க்கை வரலாறு)	200/-
4. அநுபவ முத்திரைகள் (சுய அநுபவங்கள்)	180/-
5. நெஞ்சில் நிலைத்திருக்கும் சில இதழ்கள் (கட்டுரைகள்)	150/-
6. முப்பேரும் தலைநகரங்களில் 30 நாட்கள் (ஐரோப்பியப் பிரயாணக் கட்டுரை)	110/-
7. டொமினிக் ஜீவா கருத்துக் கோவை	80/-
8. பட்டம் மறுதலிப்பும் பல்வேறு சர்ச்சைகளும்	100/-
9. அட்டைப் படங்கள் (மல்லிகை அட்டைப்படத் தகவல்கள்)	175/-
10. முன்னுரைகள் சில பதிப்புரைகள்	100/-
11. ஈழத்திலிருந்து ஓர் இலக்கியக் குரல்	
12. பத்ரே பிரகுத்திய - சிங்கள மொழிபெயர்ப்பு	120/-
13. Undrawn Portrait for Unwritten Poetry (டொமினிக் ஜீவா சுயவரலாறு)	200/-

‘ஏஜே’ எனும் ஆளுமை மிக்க ஆகிருதி

- மேமன்கவி

ஆளுமை மிக்க ஆகிருதி
ஒன்றின் மரணம் தரும்
மௌனம்

அது அதன்
உடலின் நிரந்தர உறக்கம்;
அதுவே விழிப்பாகி...!

விரிந்த மேசையின் பரப்பில்
ஒடுங்கிய புத்தக அடுக்குகளில்
இணைய உலாவிகளின் முடக்கங்களில்
உரத்துப் பேசத் தொடங்கும் தருணம்து!

‘எதற்குமே உரிமை கோராத
ஞானம்’ பெற்ற
ஆகிருதியின் ஆக்கங்களுக்கே
அது சாத்தியம்.
அதன் திறன்களின் மீது
பாய்ச்சப்படும் வெளிச்சம் தரும்
புலர்வு
அருகே இருந்த மூலைகளில்.

பேசும் வார்த்தைகள் மௌனமாகிப் போக,
எழுதிய வார்த்தைகள் போல்
வாழ்ந்து போன வாழ்வு
அந்தப் புலர்வின் பிரகாசத்தில்
உரத்து வாசிக்கப்படும்.

‘ஏ.ஜே.’ எனும்
மறையாத ஆளுமை மிக்க
ஆகிருதியும்
அதுவான ஒன்றுதான்!

சுந்தரன் வீடு

ஒன்றுகூடல்!

- மா.பா.சி.

அன்று... அதுதான் 14.10.2006 சனிக்கிழமை மாலை, கொழும்பு செட்டித் தெருவில் பார்த்த இடமெல்லாம் கல்விமான்களும், இலக்கியவாதிகளும், எழுத்தாளர்களும், ஊடகவியலாளர்களும் தென்பட்டனர். எதிரில் இருந்த விநாயகரைக் கூடக் கும்பிடாமல் அவர்கள் பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலைக்குள் நுழைந்து கொண்டிருந்தனர். இதென்ன புதினம்! இந்தளவிற்கு இந்நிலையத்திற்குள் இத்தகையோரைக் கண்டதில்லையே! புதிய நூலொன்று விற்கப்படுகிறதாக்கும்! அதற்காகத்தான் இப்படிப் படையெடுக்கின்றனரோ? போய்த்தான் உண்மையை அறிந்து கொண்டாலென்ன? இத்தகைய தெளிவற்ற மனத்தோடு நிலையத்துக்குள் கால் எடுத்து வைத்த பொழுது மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா அந்தப் பிரமுகர்களை உபசரித்து வரவேற்றுக் கொண்டிருந்தார். அவர்கள் மேல்மாடிக்கு ஏறிக்கொண்டிருந்தனர். சங்கதி இன்னது தானென்பதை ஜீவாவே புட்டு வைத்தார்.

கே.எஸ்.சிவகுமாரன் - தெரியுந்தானே! கடந்த அரை நூற்றாண்டு காலமாகப் பல்வேறு விதமான எழுத்தாக்கங்களில் தமிழ், ஆங்கில எடுகளில் இப்பெயரைக் காணமுடிகிறதே... இப்பவும் கொஞ்ச நாட்களாக அவர் குறித்த தகவல்கள், செய்திகள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறதே... எழுத்தாளரான, விமர்சகரான, ஒலி பரப்பாளரான அவருக்கு எழுபதாவது அகவைக் கொண்டாட்டமாம்! அதற்காகத்தான் செட்டித் தெருவில் இந்த அசாதாரண நிலையம்! அப்பாடா! அவருக்குத் தலைமுடியில் மட்டுந்தானே நரை! தோற்றத்தில் அவர் மைனரே! அவரிடம் விசாரித்தால் நிச்சயமாக பத்து வயதைக் கூட்டித்தான் சொல்வார். தானொரு முழுக் கிழவரென நசிவார். மெய்யாக அவருக்கு வயது எழுபதுதான்!

மக்கள் திலகத்தின் புதுப்படத்திற்குத் தியேட்டரில் குவியும் சனம் போல் கூட்ட மண்டபத்துள் படிகளிலும் பார்வையாளர்கள்! திருகோணமலை, கண்டி, கிளிநொச்சி, வத்தளை, தெஹிவளை, வெள்ளவத்தை இவைகளிலிருந்தெல்லாம் வந்திருந்தனர் பிரபலங்களும், முக்கியஸ்தர்களும்! ஈழத்துப் பேனா மன்னருக்கு எடுக்கும் பிறந்த

தின விழாவுக்கு ஹவுஸ் புல் சனம்! நெஞ்சுக்கு நிம்மதியாக இருந்தது. இத்தகைய செந்தளிப்பான சூழலை விட்டு விட்டு நகர எப்படி மனம் உன்னும்! நின்றோருடன் படி யொன்றில் நானுமொருவனாக...

ஒழிவு மறைவின்றி சகலதையும் மக்களுக்குச் சொல்வாரே - மூத்த - பத்திரிகை உலகின் ஜம்பவான் டேவிட் ராஜூ. அவரேதான் தலைவர்.

இலக்கியக் களஞ்சியமான அமரர் ஏ.ஜே.கனகரட்னாவுக்கு இரண்டு நிமிடம் மௌனஞ்சலி செய்யப்பட்டது.

நிகழ்வின் ஏற்பாட்டாளர்களிலொருவரான மல்லிகை ஆசிரியர் வந்தோரை வரவேற்றார்.

இந்த விழாவை நடத்தப்போவதாக விழாவின் நாயகன் கே.எஸ்.சிவகுமாரனுக்கு அறிவித்தபொழுது, இந்தச் சின்ன மனிதனின் பிறந்தநாளைக் கொண்டாட வாப் போகிறீர்கள்? என மறுத்தார். இருந்தாலும் கட்டாயப்படுத்திச் சம்மதத்தைப் பெற்றதாக ஜீவா சொன்னார். அவர் தொடர்ந்து உரையாற்றிய பொழுது, கே.ஆர்.விஜயா கலையகத்திலிருந்து மாங்காய் தின்றதைத் தமிழகப் பத்திரிகைகள் செய்தியாக வெளியிட்டன. ஆனால் எமது ஊடகங்கள் அதே நிலையைப் பின்பற்றாது எழுத்தாளர்களது செய்திகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து வருகின்றன. இது எமது பத்திரிகைகளின் நாட்டு நேசிப்பைப் புலப்படுத்துகிறது. சிவகுமாரனின் நெஞ்சு சுத்தமானது. கபடமற்றவர். நெஞ்சைச் சுத்தமாக வைத்திருப்பவர்களுக்கு முகம் பிரகாசமாக

இருக்கும். இளமை குன்றாது. நண்பர் சிவகுமாரனது புலமை எனக்கு இருக்குமாகில் என்னால் இன்னமும் பிரகாசித்திருக்க முடியும். ஜீவா அமரரான சர்வதேச இலக்கியவாதி ஏ.ஜே.கனகரட்னாவோடு தான் கொண்டிருந்த தொடர்புகளையும் வரவேற்புரையில் விபரித்தார்.

தலைமையுரையில், தான் வீரகேசரியின் சிறுவர் பகுதிக்குப் பொறுப்பாக இருந்தபொழுது, சிவகுமாரனின் ஆக்கங்கள் நிறையவே அப்பகுதியில் வெளிவந்ததாகவும், தற்பொழுது அவர் இலக்கியத்தில் தனது பன்முக ஆளுமைகளை நிறுவித் தமிழ் இலக்கியத்தில் சிறப்பான தொரு இடத்தைப் பெற்றிருப்பதாகவும், சிவகுமாரனின் சிறுகதைகள் மனோதத்துவ ரீதியானவையெனவும் டேவிட் ராஜூ கருத்துரைத்தார்.

கே.எஸ்.சிவகுமாரனுக்குப் பலர் பொன்னாடை போர்த்தி, மாலை அணிவித்து, பரிசில்கள் வழங்கி வாழ்த்தினர்.

நிகழ்வைத் தயாரித்தளித்த கவிஞர் மேமன்கவி உரைகள் இரண்டு நிமிடங்களுக்கு மேற்படக் கூடாதென அன்புக் கட்டளையிட்டார். அதனை அனுசரித்து வாழ்த்துரை வழங்கியோரது உரைகளில் பின்னி நின்ற சிவகுமாரனது இலக்கிய ஆளுமையின் ஆழம், விசாலம், பங்களிப்பு என்பவை குறித்த சிறப்புகள் கீழே காணப்படுகின்றன.

✧ ஓய்வு பெற்ற தமிழர்களில் - அந்நிலையிலும் வாசிப்பைக் கைவிடாத ஒரு சிலரில் சிவகுமாரனுமொருவர். வாசிப்பிற்கு வயதில்லை! தன்னை இன்னமும் அங்கீகரிக்கிறார்களில்லையென அவர்

ஆதங்கிப்பதுண்டு. அந்தக் கவலை தப் பென்பதை நிச்சயமாக இன்று அவர் விளங்கிக்கொண்டிருப்பார். எம்.ஜி.ஆரின் சினிமாவிற்கு நெரிபடும் இரசிகர்கள் போல் இன்று சிவகுமாரனது பிறந்த நாளைக் கொண்டாட அவரது அபிமானிகள் குவிந்துள்ளனர். நன்மையைச் செய்வோருக்கு என்றோ ஒருநாள் அங்கீகாரம் கிடைத்தேயாகும்.

✳ இப்பொழுதெல்லாம் K.F.C. என்ற மூன்று ஆங்கில எழுத்துக்கள் தமிழ் நாக்குகளில் நர்த்தனமிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்த மூன்றெழுத்துகளின் விரிவு என்ன? என்பது அதை உச்சரித்து வரும் பலருக்குத் தெரியாது. அதன் விரிவைச் சிவகுமாரன் தனது நூலான 'இலங்கை - இந்திய இலக்கியம் ஒரு கண்ணோட்டம்' இல் கூறியுள்ளார். KENTEKY FRIED CHICKEN (கென்ரகி ஃபிறைட் சிக்கின்) என்பதே அதன் விரிவு. தமிழ் வாசகரது ஆங்கில அறிவை அகலப்படுத்தச் சிவகுமாரன் இப்படித் தன் உழைப்பைச் சகாயித்திருக்கிறார். இதனால் தமிழ் மக்கள் அவருக்குக் கடமைப்பட்டவராகிறார்கள். தனது திறனாய்வுகளில் அவர் குறைபாடுகளை நாசுக்காக, நாகரீகமாகச் சொல்வார்.

✳ அவரொரு அற்புதமான மானுடன், மனிதத்தை நேசிப்பவர். சிறப்பானமைகளைக் கொண்டவர்கள் அவற்றை வெளிக்காட்டத் தயங்கக் கூடாது. தயங்கினால் சில்லறைகள் முந்திக் கொள்ளும். இது ஆரோக்கியமான சமுதாயமொன்றிற்குத் தீங்காகும். அரசியல்வாதி எதில் எப்படிச் காசை வறுகலாமெனச் சிந்திப்

பான். இலக்கியவாதியோ யாவற்றிலும் அழகியவை இரசிப்பான்.

✳ அவரிடம் எவ்வகையான பிரதேசவாதமும் கிடையாது. ஏறத்தாழச் சகல இலக்கியவாதிகள் குறித்தும் எழுதி இருக்கிறார். திருகோணமலையில் நடைபெற்ற இலக்கியக் கூட்டமொன்றில் அமரர் வ.அ.இராசரத்தினம் தன்னை எவரும் அங்கீகரிப்பதில்லையெனக் குறைபட்டார். இதைக் கேட்டுக்கொண்டு அச்சபையிலிருந்த சிவகுமாரன் உடன் எழுந்து, தான் எழுதி இருப்பதாக அத்தாட்சிப்படுத்திய பொழுது வ.அ.இ. அசந்தே போய் விட்டார்!

✳ சகல தரப்பினரோடும் சிவகுமாரன் மிக அன்பாகப் பழகும் கபாவத்தைக் கொண்டவர். அவருக்குக் குழந்தை உள்ளம். எழுத்தாளர்கள் அவரைப் பின் பற்றுதல் வேண்டும். எப்பொழுதும் முகத்தைக் காடு மாதிரி வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களைச் சமூகம் ஏற்றுக் கொள்ளாது.

✳ அவரது சினிமா சம்பந்தமான அறிவு மிகவும் பரந்தது. சர்வதேச சினிமாவை மட்டுமன்றி இந்திய மாநில சினிமாவையும் அறிந்தவரவர்.

✳ இலங்கை வானொலியில் சந்தேகங்களைக் கேட்டுத் தீர்க்கக்கூடிய ஒருவராக கே.எஸ். விளங்கினார். அவரது அறிவு பன்முகப்பட்டது.

✳ அவரொரு ஒலிபரப்பாளர். உச்சரிப்பில் எப்பொழுதுமே அக்கறையாக இருப்பார். இலங்கை வானொலி வர்த்தக சேவையில் கப்பிட்டல் தியேட்டர்,

கப்பிட்டல் தியேட்டர் என மிகப் பிரபல அறிவிப்பாளர்களும் உச்சரித்து அறிவிப்பதுண்டு. மிகத் துணிச்சலோடு சிவகுமாரன் கப்பிட்டோல் (Capitol) என அதை மாற்றி அறிவிப்புச் செய்தவர்.

✳ அனைத்திற்கும் தலை ஆட்டி அங்கீகரிப்பதைச் சிவகுமாரன் நிறுத்த வேண்டும். குறைகளை விமர்சகர்கள் கட்டிக் காட்டினால்தான் இலக்கியம் மேல் நிலையை எட்டும்.

✳ கொழும்பின் நாடக அரங்க வளர்ச்சிக்கு சிவகுமாரன் அவ்வப்போது நேரிலும், ஊடகங்கள் மூலமாகவும் வெளியிட்ட விமர்சனக் குறிப்புகள் ஊட்டமாக இருந்தன.

✳ சிவகுமாரன் நடத்திய சஞ்சிகையில் இளம் படைப்பாளிகளுக்கெல்லாம் களம் கொடுத்து ஊக்குவித்தவர்.

வாழ்த்துரைகளைக் கம்பவாரிதி இ.ஜெயராஜ், தெளிவத்தை ஜோசப், கே.ஆர்.டேவிட், தி.ஞானசேகரன், இளைய அப்துல்லாஹ், தினகரன் பிரதம ஆசிரியர் சிவாகப்பிரமணியம், இளைய தம்பி தயானந்தா, நடராசசிவம், ம.தயாபரன், வைத்தமாநிதி, அந்தனி ஜீவா ஆகியோர் வழங்கினர்.

விழாவின் நாயகன் கே.எஸ்.சிவகுமாரன் தனது ஏற்புரையில், -

எனக்கான அங்கீகாரத்தை இச்சபை எனக்கு அளித்திருப்பது என்னை மகிழ்விக்கின்றது. இவ்விழாவை நடத்தப் போவதாக எனது அன்பர் டொமினிக் ஜீவா அறிவித்த பொழுது நான் அதை விரும்பவில்லை. ஆனால் அவர் விடாக்

கண்டராக நின்றார். பெற்றோர்கள் எனக்குக் காட்டாத கண்டிப்பை அவர் எனக்குக் காட்டினார். எனவேதான் ஒப்புக் கொண்டேன். என்னை நேசிக்கும் அனைவருக்கும் நன்றி - என்றார்.

பத்துப் பேர்களே கலந்து கொள்வார்களென டொமினிக் ஜீவா சொல்லி இம்மண்டபத்தை ஏற்பாடு செய்தார். ஆனால் அது பன்மடங்காகப் பெருகிக் காணப்படுவது சந்தோஷமாக இருக்கின்றதென பூபாலசிங்கம் ஸ்ரீதரசிங் நன்றியுரையில் தெரிவித்தார்.

ஏற்பாட்டாளர்களது விருந்தோம்பல் பண்பாடு அனைவரையும் வியப்பில் ஆழ்த்தியது. சிற்றுண்டிகளையும், மென்பானங்களையும் கொடுத்து உபசரித்து தமது பெருந்தன்மையான குணத்தை இலக்கிய உலகிற்கு அம்பலப்படுத்தினர்.

இன்றும் இலக்கிய உலகிற்கு அறிவைத் தானஞ் செய்து கொண்டிருக்கும் கே.எஸ்.சிவகுமாரன் என்ன இளைத்தவரா? ஏற்பாட்டாளர்கள் நாவிற்கு விருந்து கொடுக்க அவர் சிந்தனைக்கு விருந்திட்டார். தனது 'அசையும் படிமங்கள்' என்ற நூலைத் தன்னை வந்து கௌரவித்த அனைவருக்கும் இலவச அன்பளிப்பாகக் கொடுத்தார்.

ஏழு மணிக்கு முன்னரே இந்த அற்புதமான ஒன்றுகூடல் விழா கப் நிறைவைக் கண்டது. இப்படியான பல விழாக்கள் இன்னமும் வடகொழும்பில் நடைபெற வேண்டுமென்ற திருப்தியோடு விழாவை அநுபவித்த அனைவரும் தமது இல்லங்களுக்கு ஏகினர். ●

‘தேடல்’ என்பது இலக்கியக்காரர்களின் மூச்சாக இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் உண்மையான இலக்கியச் செழுமையை நாம் காணமுடியும். எம்மை, நாம் வாழும் சமுதாயத்தைத் தரிசிக்கின்றபோது ஏற்படுகின்ற உணர்வுகள் ஓர் எழுத்தாளனைப் பாதிக்கின்றது. அத்தகைய தரிசனங்களை இலக்கியமாக அதுவும் மக்கள் இலக்கியமாகப் படைத்து உலக வரலாற்றில் மார்க்கிய எழுத்தாளர்கள் முத்திரை பதித்துள்ளார்கள்.

“கலையும், இலக்கியமும் அவை தோன்றிய காலத்திய சமுதாயத்தைப் பிரதிபலிப்பனவாக அமைகின்றன என்பது மார்க்கிய சித்தாந்தம்.”

மார்க்சீம் கார்க்கி (Maxim Gorky) சிறந்த ரஷ்ய எழுத்தாளர்களில் ஒருவர். உலகப் புகழ் பெற்றவர். இவருடைய நூல்களை நாம் எத்தனை பேர் தேடிப் படித்திருக்கின்றோம்? இவர் 1906ஆம் ஆண்டு ‘அன்னை’ (Mother) என்ற புகழ்பெற்ற நாவலை எழுதி முடித்தார். இந்நாவல் உலகின் பல்வேறு மொழிகளிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இது தொழிலாளர்களின் புரட்சி இயக்கத்தைக் காட்டும் கண்ணாடியாகத் திகழ்கின்றது. உலகம் முழுவதிலுமுள்ள தொழிலாளர்கள் விரும்பிப் படிக்கும் நூலாக இருந்து வருகின்றது. ‘தாய்’ என்ற பெயரில் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பும் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வெளிவந்துள்ளது. 1905இற்கும் 1917 இற்கும் இடையில் ‘ரஷ்யாவின் வழியாக’ (Through Russia), ‘குழந்தைப் பருவம்’ (Child Hood), ‘உலகத்தில்’ (In The World) முதலிய நூல்களை வெளியிட்டார். அவர் கதைகளில் வறுமையிலும் செம்மையாக நடந்த மக்களின் வாழ்க்கையையே சித்தரித்துள்ளார்.

“எமது விருப்புக்களும், மகிழ்ச்சிகளும் சமூகத்திலிருந்தே முகிழ்ந்தெழுகின்றன. ஏனெனில் அவை சமூக இயல்பு கொண்டுள்ளன” என்று மார்க்ஸ் கூறியுள்ளார்.

மார்க்சீம் கார்க்கி ரஷ்யியப் புரட்சிக்குப் பின் ‘என் பல்கலைக் கழகங்கள்’ (My Universities), ‘கிளிம் சாம்ஜினின் வாழ்க்கை’ (Life Of Klim Samgin) ஆகிய சிறந்த நூல்களை வெளியிட்டார். வன்மை மிக்க எழுத்தாளராகிய கார்க்கி ‘பிலிஸ்டைன்ஸ்’ (Philistines), ‘அடியாமும்’ (The Lower Depths) ஆகிய மேடை நாடகங்களையும் எழுதியுள்ளார். இவருடைய படைப்புகள் மனித சமுதாய மேம்பாட்டுக்கு வழிகாட்டுவனவாக அமைந்துள்ளமையினால் அவை எம்மையும்

செழுமைப்படுத்தும். “புரட்சிகரமான நாவல், நாடகம், சினிமா எல்லாம் வாழ்க்கையின் ஆதர்சம் பெற்ற பல் வேறு ரகப் பாத்திரங்களைச் சிருஷ்டிக்க முடிகிறது. பொதுமக்களை உற்சாகப் படுத்திச் சரித்திரத்தை முன்னுக்குக் கொண்டு போக முடிகிறது. உதாரணமாக வறுமையிலும், அடக்குமுறையிலும் வதங்கி வாடும் பல மக்கள் இருக்கிறார்கள். அதேசமயத்தில் தங்களது சகோதர மனிதர்களைச் சுரண்டி ஒடுக்கி வாழும் மக்களும் இருக்கிறார்கள். இத்தகைய சமர்ச்சாரங்கள் பரந்த அளவில் பொதுப்படையாக எங்கும் காணப்படுவதால், இதுதான் சுபாவம் என்று ஜனங்கள் கருதுகின்றார்கள். ஆனால் இந்தச் சம்பவங்களை ஒரு முறையான ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட உருவத்தில் திரட்டி வடித்துத்தர வேண்டியது தான் கலை, இலக்கியத்தின் தேவையாகும். அத்தகைய இலக்கியமும், கலையும் மக்களைச் செயலில் ஈடுபடுத்தும் படி தூண்டும்; விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தும். ஐக்கியப்படும்படியாக உற்சாகமூட்டி ஒரு திட்டமிட்ட போராட்டத்தை நடத்திச் செல்லவும், அதன் மூலம் பொதுமக்கள் தங்கள் நிலையை நிர்ணயிக்கும் காரியத்தைத் தாங்களே ஏற்றுக் கொள்ளவும் கூடிய ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்தும். இயற்கை உருவத்தில் இலக்கியமும், கலையும் நிலவி வருமானால், ஜீவன் நிறைந்த வடிவத்தில் அது ஆக்கப்படாமல் இருந்தால் இலக்கியமும் கலையும் மேற் சொன்ன பணியை நிறைவேற்ற முடியாது” என்று மா.சே.துங் கூறியுள்ளார்.

“பத்திரிகைகளாகட்டும், புத்தகங்களாகட்டும், கவிதைகளாகட்டும் எண்ணிக்கையில் அதிகப்பட்டிருப்பதைக் கொண்டு நம்மால் திருப்தி கொள்ள முடியவில்லை. இவற்றில் தேசத்தின் நாடித்துடிப்பு எந்த அளவுக்கு எதிரொலி கொடுக்கிறதென்பது நமக்கு முக்கியம். சிறிய மனமுள்ள பெரிய மானிகைக்குத் தான் நாம் மகத்துவம் கொடுக்கிறோம். யொழிய பெரிய மனமுள்ள சிறிய குடிசைகளுக்கு நாம் மகத்தவம் கொடுக்கிறோமில்லை. பொழுதுபோக்குவதற்கான நூல்களோ, பத்திரிகைகளோ எதுவும் இப்பொழுது நம் நாட்டுக்குத் தேவையில்லை. குவிந்து கிடக்கும் நம் இதயத்தை விசுவசிக்கச் செய்யும் ஆற்றலுள்ள, வறண்டு கிடக்கும் நமது அறிவுக்கு ஈரமுண்டாக்கும் திறன் வாய்ந்த இகலோகத்தில் நாம் எப்படி வாழ வேண்டும் என்பதை வகுத்துக் காட்டும் வழிகள் நிறைந்த, நமது நிகழ்கால நிலைமை நமக்கு நன்றாக உணர்த்திக் காட்டுகிற நூல்கள், கவிதைகள், பத்திரிகைகள் முதலியனவே இப்பொழுது தேவை. இவை தோன்றாத வரையில் நாம் நிம்மதி கொள்ள முடியாது” என்று தமிழறிஞர் வெ.சாமிநாத சர்மா அவர்கள் 1943இல் எழுதியம்பியுள்ளார்.

ப.ஜீவானந்தம் (ஜீவா) அவர்கள் தன் அரசியல் பணிகளுக்கிடையிலும் கவிதைகள் புனைந்து பொதுவுடமை இயக்கக் கவிஞர்களுக்குக் காட்டியிருந்தால் கே.சி.எஸ்.அருணாசலம், சிதம்பர ரகுநாதன், திருமூர்த்தி, பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம், சின்னப்ப பாரதி

போன்றோர் திராவிட அலை அசுர வேகத்தில் அடித்துக் கொண்டிருந்த காலத்திலும் சோர்ந்து விடாமல் நிமிர்ந்து நன்னடை போட முடிந்தது. திரைப்படங்களில் தவிர்க்க முடியாத வல்லமையும், வளமும் உடையதாக பட்டுக்கோட்டையின் பாடல்கள் இருந்தன. அறுபதுகளில் மார்க்சியப் பார்வையுள்ள கவிஞர்கள் சீரான, நேரான கவிதைகளை அவர்கள் படைத்துள்ளனர் என்பதை மறுக்க முடியாது. அவர்களின் பங்களிப்பைக் குறைத்து மதிப்பிடவும் முடியாது.

“முன்பு மாதிரி புத்தகம் படிக்கும் மனோபாவம் இப்பொழுது குறைந்து விட்டது. இந்த நிலை நீடித்தால் இன்னும் இரண்டு தலைமுறை கழித்து வருபவனுக்குப் படிப்பதற்கு நல்ல இலக்கியமே இருக்காது எனலாம். நானொரு பத்திரிகைக்காரனாக இருப்பதால் தினமும் புதுப்புது இனம் எழுத்தாளர்களை அவர்களின் முதல் படைப்பு களோடு சந்திக்கும் வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. அவர்கள் இலக்கியத்திற்கு மறு செழுமை ஊட்டுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. படிப்பதில் உள்ள லயிப்பு பார்ப்பதில் இல்லை. படிப்பது எனக்கும் புத்தகத்திற்கும் நேரடியாய் நிகழும் நிகழ்வு. புத்தகத் தோடு தோழமை கொள்வது மாதிரித் தொலைக்காட்சியோடு முடியாது. புத்தகம் என்பது காதல் கடிதம் படிப்பது போல் எனக்கு மட்டுமே ஆனது. ஒரு கவிதையைப் படிப்பதில் கிடைக்கும் இன்பம் தொலைக்காட்சியில் இல்லை. உலக அரங்கைத் தொலைக்காட்சி

ஆக்கிரமித்துக் கொண்டது. தொலைக்காட்சி இலக்கியத்தின் கழுத்தை நெரித்துக் கொல்லப் பார்க்கிறது என்றாலும் எழுத்துக்கள் மரிக்காது” என்று மலையாள எழுத்தாளர் எம்.டி.வாசு தேவன் நாயர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“இடதுசாரி இலக்கியம் என்ற ஒன்று நிச்சயமாக உண்டு. சமூகப் பின்னணிக்கு முன்பாக ஒரு மனிதனின் செயற்பாடுகளை நிறுத்திக்காட்டும் எந்த இலக்கியமும் இடதுசாரித் தன்மை கொண்டது என்று நான் கருதுகிறேன். அந்தப் பின்னணியில்தான் மனிதனை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும். சமூகத்திலிருந்து மனிதனைத் தனியாகப் பிரித்து அவன் அகவயப்பட்ட தன்மைகளை விளக்கும் எந்த இலக்கியமும் மனிதனை முழுமையாகச் சித்தரித்தது ஆகாது. இடதுசாரிக் கருத்தோட்டங்களில் அதிகம் கவனம் செலுத்தினாலும், சமூகப் பொருளாதார அரசியல் பின்னணிக்கு இடையில் மனிதனின் தனித்துவத்தையும் கவனத்தில் கொள்கிறார்கள். சமூக நீதி என்பதில் அவர்களுக்கு அக்கறை அதிகம். 19ஆம் நூற்றாண்டில் வங்காளத்திலும் இன்னும் இந்தியாவின் இதர பகுதிகளிலும் இந்தச் சிந்தனைகள் வலுப்பட ஆரம்பித்தன. அந்நியன் நம்மை ஆள்கிறான் என்ற உணர்வும், அதனால் ஏற்பட்ட வெறுப்பும் அப்போதே தோன்றின. பக்கம் சந்திர சட்டர்ஜி போன்றவர்கள் இந்த மக்களின் எழுத்தறிவு இன்மை, விவசாயிகள் பிரச்சினைகள், ஆங்கிலேயரின் சுரண்டல் போன்ற சமூக யதார்த்தங்களில் கவனம் செலுத்தினர்.

இந்தச் சிந்தனையிலிருந்து பிறந்ததுதான் இடதுசாரி இயக்கம்” என்று முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்த இந்தி எழுத்தாளர் பிஷம் சாஹ்னி கூறியுள்ளார்.

பேராசிரியர் க.கைலாசபதி மார்க்சிய சிந்தனையில் நின்று ஆழமான விமர்சனத்தை முன்னெடுத்துச் சென்றார். அவரை அடியொட்டிச் சமூகம், வரலாறு, இலக்கியம், நாட்டுப்புற இயல் முதலியவற்றில் ஆழ்ந்த ஆய்வுகள் செய்து வழிகாட்டிய பேராசிரியர் நா.வானமாமலை அவர்களின் ஆராய்ச்சிக் குழுவைச் சேர்ந்தவரும், இலக்கியத் திறனாய்வில் நல்ல தேர்ச்சியும், திறமையும் பெற்றவருமான டாக்டர் தி.சு.நடராஜன் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறையில் பல ஆண்டுகளாகப் பணியாற்றி அனுபவம் பெற்றவர். அவர் ‘திறனாய்வுக் கொள்கைகள்’ என்ற நூலை 1990களில் எழுதியுள்ளார். “திறனாய்வு என்பது இலக்கியத்தைப் புரிதலும், புரிய வைத்தலும் ஆகிய நோக்கத்தை இலட்சியமாகக் கொண்டதும், இலக்கியத்திற்கும் உள்ள உறவுகளை அர்த்தமாக்குவதும், அதனை வளர்த்தெடுப்பதும், படைப்பாளியையும், தொடர்ந்து வரும் படைப்புலகையும் செழுமைப்படுத்துவதும் ஆகிய இன்னோரன்ன இலக்குகளை நோக்கிப் பயணப்படுத்துவது” என்று விளக்கியுள்ளார்.

“நாங்களெல்லாம் கண்மூடிக்கிடக்குமிந்த மனிதருக்காய் கூவுகிறோம். இது புதிய ஞானம்

புதிய ராகம்
புரட்சிப் பாட்டு”

என்ற படைப்பணிப் பாடலுடன் உற்சாகமாகப் பறக்கக் கவிஞர்களின் பதாகை முகவரிதான் வானம்பாடி. எழுபதுகளில் கவிஞர்கள் கூடு திறந்து மேலெழும்பிப் பறந்து பாடிய கவிதைகள் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு முக்கிய பங்களிப்பினைச் செய்திருக்கின்றன. மார்க்சிய பார்வையுடன் புத்துலகம் படைக்கக் கவிதை வாளைக் கையிலேந்திக் விஜயம் புறப்பட்ட வானம்பாடிக் கவிஞர்களின் வாழ்க்கையோடும், படைப்புகளோடும் தன் வாழ்க்கையையும், படைப்பையும் இணைத்துக் கொண்ட கவிஞர் தமிழ்நாடன் ‘ஒரு வானம்பாடியின் இலக்கிய வானம்’ என்ற நூலைத் தந்துள்ளார்.

புத்தகங்களைத் தேடிப்போய் படிக்கும் பழக்கத்தை நாம் ஏற்படுத்திக் கொள்ளாதவரை நாம் கிணற்றுத் தவளையாகவே இருப்போம். “மனிதனின் ஆளுமையை அவன் வாழுகின்ற சூழ்நிலையும், அவன் வளர்கின்ற சமுதாய அமைப்பும், அந்தச் சமூக அமைப்புகளின் மரபுகளும் உருவாக்குகின்றன” என்று அல்பர்ட் ஐன்ஸ்டீன் என்பவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

“உண்மை ஒருநாள் வெளியாகும் - அதில் உள்ளங்கள் எல்லாம் தெளிவாகும்”

என்று பட்டுக்கோட்டையார் இயம்பியுள்ளார். ●

பின்னிரவு கருத்தரித்திருந்தது. பாதி இராத்திரி இரண்டு மணியிருக்கும். திறந்திருந்த இமைச் சிறகுகள் மூடிக்கொள்ள மறுத்தன. அதன் கம்பீரக் குரல், சூழலை அதிர்வுக் குள்ளாக்கியது. தூக்கம் எளிதில் வந்துவிட மறுக்கும் சலிப்பு. மீண்டும் போர்வைக்குள் சுருண்டு படுத்தேன். ஸீசர் பயங்கரத் தொனியில் சளைக்காது குரைத்துக் கொண்டே யிருந்தது.

உள் மனதில் இனம்புரியாத ஏதோவொரு உறுத்தல்! வெளிப்பக்கம் பொருத்தியிருந்த மின்விளக்குகளைப் போட்டுவிட்டு, பரபரப்போடு முற்றத்திற்கு விரைகிறேன். பனிக்ஞளிரில் தேகம் நடுங்கியது.

'துணைக்கு ஆள் வந்தாச்சி!' என்ற தோரணையில் உறுமியவாறு கூட்டுக்குள் இராஜ நடை போட்டது ஸீசர். அது எழுப்பிய ஓசை செவிக்குள் நாராசமாய் ஒலித்து, அதிர்வினை ஏற்படுத்தியது.

பனி படர்ந்து ஓங்கி வளர்ந்திருந்த மரங்கள் மார் நிமிர்த்தி உறுதியுடன் நின்றன. ஸீசரின் இந்த அவசர விளிப்பு, வெறும் அர்த்தமற்ற ஒன்றாக இருக்கச் சாத்தியமில்லை என்பது என் கணிப்பு. ஆரவாரமோ, சிறு சந்தடியோ உணரும் பட்சத்தில் அதன் மூளை தீவிரமாக இயங்கும். மறுகணம் தன் இருப்பையும், எதிர்ப்பையும் சடுதியாகப் பிரகடனப்படுத்தி விடும். பக்கத்து வீடும், தோட்டமும் இருளடைந்து ஓய்ந்து கிடந்தன.

அசாத்திய மௌனமும், சும்மிருட்டும் கவிந்திருந்தன. அடுத்த வீட்டுச் சூழலை சிரத்தையோடு நோக்கினேன். எதுவும் சட்டெனப் பார்வைத் தீட்சண்யத்துள் சிக்கலில்லை. அந்த வீட்டைச் சுற்றி யுள்ள நிலப்பரப்பு முழுவதும் மரம், செடிகளாய்த் தன்னிச்சையாய்ச் செழித்து வளர்ந்திருந்தன. திடீரெனப் பின்புறமாக அடர்ந்திருந்த இருள் திட்டில் கரு நிழல்கள் அசைவதைப் போன்ற நெருடலில் திகைத்து நின்றேன்.

இது வெறும் மனப்பிரமை! வேறொன்றுமில்லை என்ற இறுதி முடிவோடு கூட்டுக்குள் இருந்த ஸீசரை அதட்டி விட்டு, வீட்டினுள் பிரவேசிக்கிறேன். மீண்டும் உறுங்குவதற்கான வலுக்கட்டாயப் பிரயத்தனம். உறக்கம் வராது, கனவுகள் கருக்கொள்ள மறுக்கும் சங்கடம். கற்பனைகள் நெஞ்சில் பாறையூற்றாய்ச் சலசலத்தன.

பொழுது விடிந்தது! பக்கத்து வீட்டில் வரும் பரபரப்பு! கிராமத்துச் சனங்கள் சும்பலாகக் கூடி நின்றார்கள். இரவு பெரிய திருட்டு நடந்திருக்கிறது. வீட்டில் நேற்றிரவு உறங்கிக்

கிடந்தவர்கள் மறுநாள் பொழுது விடிந்தும், மயக்கத்தில் கிறங்கி, பிரக்ஞையின்றி கிடந்தார்கள்.

அவர்களை உடன் மருத்துவ மனைக்குக் கொண்டு செல்லும் பணிக்கு நானும் உறுதுணை புரிந்தேன். முகத்திற்கு மயக்க மருந்து பிடித்து, பல இலட்சம் பெறுமதியான நகைகள், பொருட்கள் திருட்டுப் போயிற்றாம். எனது வீடும் இரவு திருடரினால் கபளீகரம் செய்யப்பட்டிருக்கும், ஸீசரின் சிம்ம கர்ஜனை மட்டும் ஒலிக்கா திருந்தால்...!

நடந்து முடிந்த கொள்ளைச் சம்பவத்தை மனைவியிடமும், மகனிடமும் கூறினேன். அவர்கள் திடுக்குற்று அதிர்ந்து போனார்கள். ஸீசரின் கடமையுணர்வு குறித்து நாங்கள் பெருமிதமடைந்தோம். காலை வெய்யில் சுள்ளென உறைக்கத் துவங்கியது. செடி கொடிகளில் உறைந்திருந்த பனி கோழையைப் போல் பின் வாங்கி மறைந்தது. நானும் மகனும் ஸீசரோடு தோட்டத்திற்கு உலாவப் போனோம்.

"நேற்று நடந்த திருட்டுச் சம்பவத்திற்கும், ஸீசரின் படபடப்பிற்கும் பெரிய அர்த்தம் இருந்திருக்கிறது, மகன்!"

"என்னையும் எழுப்பியிருக்கலாம் தானே அப்பா? எல்லோருமாகச் சேர்ந்து திருடரைப் பிடித்திருக்கலாம்." எனது பன்னிரண்டு வயது ஒரே வாரிசு ஆதங்கத் தோடு முறையிட்டான்.

ஸீசர் மிகக் கெட்டிக்காரன். கூர்மையான அறிவும், தோழமையும் மிக்கவன். அதனைச் சீராக வளர்ப்பதற்கு நாங்கள்

சில ஒழுங்கு முறைகளைக் கடைப்பிடித்து வந்தோம். இரவு முழுக்கக் கூண்டில் அடைத்திருந்து விட்டு, விடிந்ததும் தான் திறந்து விடுவோம். அது தோட்டத்தில் சுதந்திரமாக நடந்து திரிந்து, அடர்ந்த புல் வெளிகளில் இயற்கை உபாதை தணித்துக் கொள்ளும்.

தோட்டத்தின் பின் பகுதியிலிருந்த குளிர்மை தரும் மருத மரத்துக் கிணற்றுடியில் அதனைத் தினம் குளிப்பாட்டிச் சுத்தம் செய்வோம். கிணற்று நீர் குளிர்ந்து நீல நிறத்தில் துல்லியமாகக் காட்சி தரும். அங்குதான் எங்கள் தினசரிக் குளியலும் நடக்கும்.

ஸீசரின் பகற் பொழுது தோட்டத்திலும், வீட்டிலுமாக எங்கள் காலடியில் நகரும். அது தோட்டத்திற்கு விரைந்து வரும் அணில், குருவிகளைப் பாய்ந்து கவ்விப் பிடிக்கப் பகீரதப் பிரயத்தனம் எடுக்கும். அவற்றின் மீது இலக்கு வைத்து, அதீத வேட்கையுடன் துரத்திச் செல்லும். முன்னங்கால்களைப் பரத்தி, நிலத்தை அழுத்திச் சுரண்டி, உறுமியவாறு முகத்தை விகாரமாக்கிக் கொண்டு பந்தா காட்டும்.

கால் குளம்புகளிலிருந்து கூர்மையான நகங்கள் விரிந்து நீளும். அதி தீவிரத் தூடன் பழி தீர்த்துக் கொள்ளத் துடிக்கும். இந்த நாய், தன்னை எத்தனை பெரிய பிம்பமாகத் தோற்றம் காட்டினாலும் அந்தச் சின்னஞ்சிறு பிராணிகள் எளிதில் பணிந்து விடுவதில்லை. இதன் மேலாண்மைக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து, போக்குக் காட்டி மறையும்.

ஸீசரின் வேகப் பாய்ச்சல், சினங் கொண்ட உறுமல் அத்தனையும் இறுதியில் தோல்வியில்தான் முடியும். என்றாலும், அது தன் ஆளுமையை நிலை நிறுத்தக் கடின பிரயாசை எடுக்கும். தேர் தலில் தோற்றுப் போன பின்னரும் கூட, மீண்டும் வெற்றியை எட்டிப் பிடிக்கச் சகல சூட்சுமங்களுடனும் புறப்பட்டு வரும், பேராசை பிடித்த அரசியல்வாதியினைப் போல ஸீசரின் ஆசை தணிவதில்லை.

இத்தரிசனங்கள் எங்களுக்கு விறு விறுப்பூட்டும் பொழுது போக்கு. ஸீசருக்கோ உறுத்தும் தன்மானப் பிரச்சினை. ஆயினும் அதன் செயற்பாடுகளில் எப்போதும் தளர்வில்லை.

ஸீசரை ஒரு வீட்டுப் பிராணி என்ற நிலைக்கு அப்பாலும், நாங்கள் பெருமைப் பட்டுக் கொள்ள நிறையவே காரணிகள் உண்டு. என் மகன் அதன் மீது உயிரையே வைத்திருந்தான். ஆத்மார்த்தமான தோழமை, உள்ளார்ந்தமான நேசிப்பு! உறவினர் இல்லம் வரும் தருணங்களில் அதன் கெட்டித்தனங்களைப் பகிரங்கப்படுத்திக் காட்டுவான்.

“ஸீசர் கெட்ச்!” என்றதும், அசுர வேகத்தில் ஓடி, பந்தைப் பற்களால் கவ்வி, காலடியில் கொண்டு வந்து சேர்த்து, உடல் சிலிர்த்து நிற்கும்.

“குட் மோர்னிங்” சொன்னால், சட்டென நிலத்தில் அமர்ந்து, வலக் கரத்தை நெற்றிக்கு நேரே உயர்த்தி, இராணுவ செலாட் அடித்து மரியாதை செய்யும். “டோண்ட் கோ!” என்று கடுமையாக குரல் ஒலித்ததும் வாலைச் சுருட்டி

பிருஷ்டத்தில் இடுக்கி, முகத்தைப் பரிதாப கரமாய் மாற்றி மூலையில் பதுங்கிக் கொள்ளும்.

இந்த ஆங்கில வார்த்தை உச்சாடனங்கள் அதன் குருதியணுக்களில் பரவி, செயல்படுவதற்கு ஓர் உறுதியான காரணமும் இருக்கத்தான் செய்தது. அது ஜெனித்த தேசம் அவுஸ்திரேலியா. அந்நாட்டிலிருந்து தருவிக்கப்பட்ட உயர்வகைச் செல்லப் பிராணி இது. சிறு குட்டியாயிருக்கையிலேயே அதன் அழகில் மயங்கி, அதிக விலை கொடுத்து வாங்கி வந்துவிட்டேன். சில மாதங்கள் கழிந்திருக்கும், அதன் அசுர வளர்ச்சியும், எடுப்பான தோற்றமும் எம்மை வியப்பில் ஆழ்த்தின. ஸீசரின் கம்பீரத் தோற்றம், தற்போது அரபிக் குதிரையை ஒத்திருந்தது.

சில பொழுதுகளில் தெருவில் காலாற உலாத்தப் போவோம். இதன் கம்பீரத் தோற்றத்தைக் கண்டு எதிர்ப்படுவோர் பீதியில் உறைந்து, மூலையில் ஒதுங்கி வழிவிடுவர். ஸீசர் மன்னருக்கு தெரு வெங்கும் பயம் கலந்த மரியாதை!

உடலெங்கும் செம்மறி ஆட்டின் ரோம வளர்த்தி. வெளிர் மஞ்சள் நிறம் அதன் மேனிக்கு எடுப்பாக இருக்கும். கரு நிறத்திலான முகவாயும், அடர்த்தியான கழுத்தும், பளபளப்பான கால்களும், இடியிடிப்பதைப் போன்று ஓங்கி உயரும் குரல் வளமும் காண்பவரை அச்சத்திலாழ்த்தும். இத்தனைக்கும் ஸீசர் தணிந்த சுபாவமுள்ள வீட்டுப் பிராணி. காரணமின்றி வம்புச் சண்டைக்குப் போவதில், அதற்கு ஒருபோதும் உடன்பாடில்லை.

காலைப் பொழுதின் இதமான வரவு, சுற்றுச் சூழலை ஒளிமயமாக்கிக் கொண்டிருந்தது. மரங்களைத் தழுவி வந்த இளங்காற்று, சகானுபவத்தைச் சொரிந்தது. மருத மரக் கிணற்றடியில் ஸீசரைச் சோப்பிட்டுக் குளிப்பாட்டி கரையில் விட்டேன். சிலிர்த்தெழுந்து உயரும் ரோம மயிர்களைப் பட்டவென உதறிக்கொண்டு கிணற்றடியில் குளிர் காய்ந்தது. கிணற்றோரத்தைச் சுற்றி மூங்கில் மரங்கள் விசாலித்து வளர்ந்திருந்தன. அவற்றின் அடிப்பாகமெங்கும் வேர்கள் படர்ந்திருந்தன. மூங்கில் காடு பகலிலும் இருளடைந்து வியாபித்திருந்தது.

வாளியினால் நீரையள்ளிக் குளித்துக் கொண்டிருந்தேன். சுத்தமான கிணற்று நீரின் சீதளத் தன்மை மேனியெங்கும் சகானுபவத்தைச் சொரிந்தது. மூங்கில் பற்றை கரிய நிழலிலிருந்து சிறு சரசரப்பு கேட்டது. குளியலின் இரசனையில் இதனை நான் பொருட்படுத்தவில்லை. தார் உருகி வழிவதைப் போன்று ஏதோவொன்று நிலத்தில் ஊர்ந்து வந்தது.

திடுக்குற்று இடப்பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தேன். கிணற்றுப் படிக்கட்டில் கரு நாகமொன்று என்னைக் குறி வைத்துப் படமெடுத்து ஆடிக்கொண்டிருந்தது. எனக்கும் சர்ப்பத்திற்கும் கையெட்டும் தூரமே இடைவெளி! என் மூளையில் மின்னலதிர்வு. தேகாந்திரமெங்கும் பயத்தினால் உதறலெடுத்தது. அதன் பளபளக்கும் மேனியில் செதில்கள் மின்னின. கழுத்து பெருகிப் புடைத்தது. சாம்பல் நிறத்தில் நாவு வெளியே கிடந்து அலை பாய்ந்தது.

அதன் சின்னஞ்சிறு விழிகளில் வக்கிரம் பொங்கி வழிந்தது. மரணத்தின் கோரவெம்மை என்மீது படிவதாக உணர்ந்தேன். சர்ப்பத்தின் அசைவுகளைக் கூர்ந்து நோக்கிய ஸீசர், கால்களால் நிலத்தைப் பிராண்டி, கோபாவேஷமாக உறுமியது.

“ஸீசர் கெட்ச்!” முழுப் பலத்தையும் பிரயோகித்து நான் அபயக்குரல் கொடுத்தேன்.

அடுத்தகணம் - புயல் வேகத்தில் பாய்ந்து குறி தவறாது பாம்பின் கழுத்தைக் கவ்விப் பிடித்தது ஸீசர். இரண்டும் மேனி சிலிர்த்து வன்மத்துடன் சளைக்காமல் சண்டையிட்டன. மூங்கிற் காடு அதிர்ந்து யுத்தகளமாக மாறியது. ஸீசரின் செவியிலிருந்து குருதி வழிந்தது. சர்ப்பம் சீறிச் சீறி அதன் மேனியைத் தீண்டியது. நாயின் பிடி சிறிதும் தளரவில்லை. பாம்பின் வழுவழுத்த மேனியை நிலத்தில் போட்டு உருட்டிப் பற்களை ஆழப்பதித்து நகங்களால் பிராண்டி முனைப்புடன் போரிட்டது.

கணங்கள் விரைந்தன. மூங்கிற் காட்டில் ஓர் அசாதாரண மௌனம் நிலவியது. சர்ப்பத்தின் சர்வாங்கமும் அடங்கித் துடிக்க, வால் நுனியில் மட்டும் உயிரின் கடைசி இழை எஞ்சியிருந்தது. ஸீசரின் உடலெங்கும் குருதிக் காயங்கள்! அதன் பற்களும் நாவுக் கோரமாய்த் தெறிந்தன. ஆக்ரோஷம் இன்னும் அடங்கி விடவில்லை. அது தன் எஜமானின் உயிரைக் காத்த பெருமிதத்தில் வீறுநடை போட்டது.

நாய்க்கு மருத்துவம் செய்ய மிருக வைத்தியரைக் கூட்டி வந்தேன். பாம்புக்கடி

விஷம் ஸீசரின் உடலில் உறைந்து, அதற்கு ஏதும் சங்கடம் ஏற்படுமா? எனக் கவலையோடு வைத்தியரைக் கேட்டேன்.

“அப்படியேதும் நடக்கச் சாத்திய மில்லை! நாய், பூனை போன்ற விலங்கு களை விஷம் எளிதில் தாக்கி விடாது. காயம் பட்டால் அவற்றின் வாயிலிருந்து சுரக்கும் உமிழ்நீரே சிறந்த இயற்கை மருந்து. நன்றாகக் குளிப்பாட்டி நான் தரும் மருந்தை காயங்கள் மீது பூசிவிடுங்கள். ஆறிவிடும்” என்றார் அவர்.

மறுநாள் காலையில் அதன் மேனியி லிருந்த காயங்கள் சிறிது ஆறியிருந்தன. ஆயினும், பழைய சுறுசுறுப்பும், உற்சாக மும் நீர்த்துப் போயிருந்தன. சாப்பிடாது உடல் தளர்ந்து, ஷீணித்துப் போய்விட்டது. கரிய நிறத் திரவமாய் வாந்தியெடுத்தது.

விழிகள் சோபையிழக்க, நடுங்கும் மேனியில் நோய்க்குறி தென்பட்டது. நாசியி லிருந்து வெண்ணிற எச்சில் ஒழுக, சுருண்டு சுருண்டு படுத்தது. முன்பு போல் அட்டகாசமாய் வாலினை அசைத்து, அன்பினைக் காட்ட இயலாமலிருந்தது. ஸீசரின் நிலை எங்களைப் பெரும் துயரத் தில் ஆழ்த்தியது. விடிந்ததும் மிருக வைத்தியரை மீண்டும் அழைத்து வந்த காட்ட வேண்டும் என்ற தீர்மானத்துடன் அதனை இரவு வழமை போல் கூட்டில் அடைத்து விட்டேன்.

மறுநாள் பொழுது சோக மயமாய் விடிந்தது. பேரதிர்ச்சி காத்திருந்தது. கால் களை பரத்தியபடி கிடந்த ஸீசரின் இறுதி மூச்சு எப்போதோ பிரிந்திருந்தது. நாங்கள்

ஆற்றாமையினால் மனம் துடித்தோம். வைத்தியர் வந்து ஸீசரின் உடலைத் துருவித் துருவி ஆராய்ந்துவிட்டு, அதிருப்தி யாக உதட்டைப் பிதுக்கினார்.

“எனது கணிப்பில் ஒரு தவறு நேர்ந்து விட்டது! நாயின் மேனியில் பட்ட காயங் களினால் பிரச்சினை எழவேயில்லை. அதன் நெற்றிப் பொட்டில் பாம்பு தீண்டிய காயம் ஆறாமலிருக்கிறது. இதனை நாம் கவனிக்காது விட்டு விட்டோம். அதன் வழியே விஷம் மேனிக்குள் ஊடுருவியிருக் கிறது. நெற்றியில் பட்ட காயத்தை நானி னால் எட்டி ஸ்பரிசிக்க இயலவில்லை. அப்படி நடக்கும் சாத்தியம் இருந்திருக்கு மேயானால் நிச்சயம் அது உயிர் பிழைத் திருக்கும். அந்த ஒரு காயத்தின் மூலம் மட்டுமே உயிராபத்து நேர்ந்திருக்கிறது.”

வைத்தியர் கவலையோடு விளக்க மளித்தார். ஸீசரின் திடீர் பிரிவினால் வீடும், தோட்டமும் வெறிச்சோடிப் போனது. மகன் வேளைக்குச் சாப்பிடாது மனம் வருந்தி னான். அவனுக்கு எவ்வாறு ஆறுதல் சொல்வதென்று அறியாமல் என் அந்த ராத்மா துடித்தது.

“மகன்! கவலையை விடுங்கோ! அப்பா பிள்ளைக்கு வேறொரு குட்டி ஸீசரைக் கொண்டு வந்து தருவேன். பிள்ளை என்னோட சாப்பிட வாங்கோ!” என்று ஆறுதல் படுத்தினேன்.

அவன் தன் உயிர்த் தோழனின் இழப்பைச் சீரணிக்கவியலாது, தோட் டத்தை வெறித்தவாறு நெஞ்சருகி நின்றான். ●

பண்டாரவளையில் இருந்து பஸ் வண்டி மூலம் மாத்தளைக்குப் புறப்பட்டேன். முதல் நாள் கண்டியில் நடைபெறும் பாரதி விழாவில் பேசுமாறு எனக்கு அழைப் பொன்று விடுத்திருந்தார்கள். அதனால் மாத்தளைக்கு நேரே செல்லாமல் கண்டியில் போய் இறங்கினேன். கண்டியில் இருந்து ‘செய்தி’ வாரப் பத்திரிகை அப்பொழுது வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. ‘செய்தி’யில் சிறுகதைகள், கட்டுரைகள் எழுதி இருக் கின்றேன். பதுளை ஊவாக் கல்லூரியில் சந்தித்த எஸ்.கணேசன் ‘செய்தி’யில் பணிபுரிந்து கொண்டிருந்தார். ‘செய்தி’க் காரியாலயம் சென்று அவரையும் ஆசிரி யரையும் சந்தித்துப் பேசினேன். பின்னர், கண்டியில் ஆசிரியர்களாகப் பணிபுரிந்து கொண்டிருந்த செ.சதானந்தன், நவாலியூர் நா.செல்வதுரை ஆகியோர்களைக் கண்டு கதைத்தேன். மாலையில் கண்டி மகியாவ மறுமலர்ச்சி மன்றம் அங்குள்ள பாட சாலையில் நடத்திய பாரதி விழாவில் பங்குபற்றி உரையாற்றினேன். இரவு செய்தி நிருவாக ஆசிரியர் நா.மு.நாகலிங்கம் இல்லத்தில் தங்கினேன். காலையில் எழுந்து கண்டியில் இருந்து மாத்தளைக்குப் பயணமானேன்.

13. பூச்சியம் பூச்சியமல்ல.

- தெணியான்

மாத்தளை பலாத்தல தமிழ் வித்தி யாலயத்துக்கு அண்மையில் நான் பஸ் வண்டியில் இருந்து இறங்கிய வேளை, நண்பர்கள் இராசலிங்கம், மலரன்பன் ஆகிய இருவரும் எனது வருகையை எதிர்பார்த்து அங்கு காத்து நின்றார்கள்.

வித்தியாலயத்தில் நடைபெற விருந்த வாணி விழா தொடங்குவதற்குச்

சற்று முன்னதாகவே நான் அங்கு போய்ச் சேர்ந்து விட்டேன். அதனால் நண்பர் மலரன்பனுடன் சிறிது நேரம் மனம் விட்டுப் பேசினேன். விழா நடைபெறவிருந்த மண்டபத்தை அவதானித்த போது எனக்குப் பெரிய வியப்பாக இருந்தது. ஒரு வாணிவிழாக் காண இப்படியொரு மக்கள் கூட்டமா! என மனதில் எண்ணி ஆச்சரி யப்பட்டேன். அங்கு சென்ற பின்னர்தான் அன்று நடைபெறும் ‘வாணி விழா’ நிகழ்ச்சி நிரல் எனது கையில் கிடைத்தது. இரா.சிவலிங்கம் அந்த விழாவில் பேசு கின்றார் என்பதனை அறிந்து கொண்டதும், அங்கு கூடி இருக்கும் பெருந் தொகை யான மக்களின் வருகைக்கான காரணம் எனக்குப் புரிந்தது. அக்காலத்தில் மலையக மக்கள் மத்தியில் இரா.சிவலிங்கம் மிகுந்த செல்வாக்குடன் இருந்தார். அந்த நிகழ்ச்சியில் புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை கலந்து கொள்ளுகின்றார்கள் என்பது எனக்கு மனதில் மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது.

வாணி விழா (29.10.1968) சொற்பொழிவு நிகழ்வு கல்லூரி அதிபர் தலைமையில் ஆரம்பமானது. புலவர்மணி, பண்டிதர் தினகரிப்பிள்ளை, இரா.சிவலிங்கம், நான்

நால்வரும் அன்றைய விழாப் பேச்சாளர்கள். அவர்கள் எல்லோரும் முத்தவர்கள். அனுபவசாலிகள். நான் வயதில் மிகக் குறைந்த இளம் வாலிபன். இரா.சிவலிங்கம் அந்தக் காலத்தில் மலையக மக்கள் பெரிதும் மதிக்கப் பெற்ற ஒரு தலைவர். அவர் நல்ல பேச்சாளர் என்றும் நான் அறிந்திருந்தேன். நிகழ்வுகள் ஆரம்பித்த வேளை இரா.சிவலிங்கம் அங்கு வந்திருக்கவில்லை.

அந்த விழாவில் முதல் பேச்சாளராகப் புலவர்மணி அவர்கள் பெரிதாகக் குரல் எழுப்பாது வெகு மென்மையாகச் கவையுடன் பேசினார்கள். அவரை அடுத்துப் பண்டிதர் சங்க இலக்கியம் பற்றிப் பேசினார். அதன் பிறகு நான் சிறுகதை இலக்கியம் பற்றிப் பேச ஆரம்பித்தேன். அரைமணி நேரம் வரை நான் பேசி முடித்து விட்டேன். அப்பொழுது இரா.சிவலிங்கம் விழா மண்டபத்தின் வாசலில் தோன்றினார். சபையில் இருந்த மக்கள் அனைவரும் பின் புறமாகத் திரும்பி அவரை பார்க்கலானார்கள். இனி, நான் தொடர்ந்து பேசக் கூடாதென்று எனக்குள் தீர்மானித்துக் கொண்டேன். சிவலிங்கம் மேடையில் வந்து அமர்ந்த பின்னர், யாரும் எதிர்பார்க்காத நிலையில் எனது பேச்சைச் சட்டென்று முடித்துக் கொண்டேன். அதன் பிறகு, பேசுவதற்கு ஆரம்பித்த சிவலிங்கம் வாணி விழாவில் தொட்டு, மலையக மக்கள் பிரச்சினைகள் பற்றி நீண்டதொரு சொற்பொழிவினைச் சிறப்பாக நிகழ்த்தினார்.

சொற்பொழிவு நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தும் நிறைவுற்ற பின்னர், மதிய உணவு வழங்குவதற்காக அதிபர் எங்களை அழைத்துச் சென்றார். வித்தியாலயத்தில் நீளமான ஓர் அறையில் அதற்கான ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. சாப்பாட்டு மேசையில் புலவர்மணி அருகே நான் அமர்ந்திருந்தேன். மேடையில் நான் பேசிக் கொண்டிருந்த போது புலவர்மணி எனது பேச்சை மிக உன்னிப்பாகக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார் என்பதை நான் அப்பொழுது அவதானித்தேன்.

உணவு மேசையில் எனதருகில் அமர்ந்திருந்த புலவர்மணி நீண்ட நான் உறவு பூண்டிருந்தவர் போல மிக அன்பாக எனது தோளில் மெல்லத் தடவிய வண்ணம் மென்மையாக, “தம்பி எங்களுடைய காலம் முடிஞ்சு போய்ச்சு. இனி உங்களுடைய காலம். தமிழை நீங்கள் வளர்க்க வேணும். தமிழுக்குத் தொண்டு செய்ய வேணும். உங்களுடைய கையிலே இருக்கிற பேனா அதற்குப் பயன்பட வேண்டும். என்னுடைய வாழ்த்துக்களை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்” எனக் கூறி என்னை ஆசீர்வதித்தார்.

அந்த ஆசியினால் எனக்கு இதயம் நிறைந்தது. அதன் பிறகு வயிற்றுக்கு உணவு அவசியமானதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை.

அங்கிருந்து புறப்படுவதற்கு நான் தயாரானேன். அன்றிரவு தன்னுடன் தங்கி நின்று மறுநாட் காலையில் புறப்

பட்டுச் செல்லுமாறு நண்பர் மலரன்பன் கேட்டுக் கொண்டார். எனது பிரயாண ஒழுங்கு பற்றி முன்கூட்டியே குடும்பத்தவர்களுக்கு அறிவித்திருந்தேன். நான் உரிய காலத்தில் வீடு போய்ச் சேரத் தவறினால் அவர்கள் குழப்பம் அடைவார்கள். அப்படியொரு மனக்கலக்கம் அவர்களுக்கு நான் கொடுக்க விரும்பவில்லை. நண்பருடன் தங்கி நிற்க வேண்டி நேருமென முன்கூட்டியே அறிந்திருந்தால் எனது பிரயாணத்திட்டத்தை மாற்றி இருப்பேன். எனக்கிருந்த சூழ்நிலையைச் சொல்லி நண்பர் மலரன்பனிடம் விடைபெற்றுக் கொண்ட வேளையில், “இன்னொரு சமயம் வருவேன். உங்களோடு தங்கி நிற்பேன்” எனக் கூறினேன். ஆனால் அது இன்றுவரை நிறைவேறவில்லை! அதன் பிறகு மலரன்பனை நான் சந்திக்கவே இல்லை என்பது மனதுக்கொரு கமைதான்.

ஆனால் மாத்தளைப் பயணத்தில் நண்பர் மலரன்பனைச் சந்தித்துப் பேசிய நினைவுகள் இன்றும் என்னுள்ளத்தில் பசுமையாக இருக்கின்றன.

ஈழத்தின் இலக்கிய வரலாற்றில் என்றும் அழியாத இடம் பெற்றவர் - மூத்த கவிஞர் - தமிழ் அறிஞர் - புலவர்மணி அவர்களின் ஆசி அன்று எனக்குக் கிடைத்தமையை நான் பெற்ற பெரும் பேறாகக் கருதுகின்றேன்.

நண்பர் மலரன்பனுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற இயலாது போனமைக்கு, மலையகத்தில் இருந்து திடீரென யாழ்ப்பாணம் மாற்றலாகி

வந்ததே காரணம். அடுத்த ஆண்டு முடிய, மலையகத்தில் ஆறாண்டு கால ஆசிரிய சேவை எனக்கு நிறைவு பெறும். அப்பொழுது சொந்த ஊருக்கு மாற்றலாகிப் போகும் வாய்ப்பும் கிடைக்கலாம் என்னும் எண்ணம் மனதில் இருந்து வந்தது. ஆனால் நான் எதிர்பாராத நிலையில் - அடுத்த ஆண்டு (1969) முடிய ஏழு மாதங்கள் இருக்கும் போது யாழ்ப்பாணக் கரவெட்டி ஸ்ரீ நாரத வித்தியாலயத்துக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டேன். அச்சவேலியைச் சேர்ந்த இன்னொரு ஆசிரியரும் என்னைப் போல அங்கு ஆசிரியராக வந்து சேர்ந்தார்.

அந்தப் பாடசாலை புதிதாகக் கட்டி எழுப்பப் பெற்ற ஒரு பெளத்த பாடசாலை. அரசாங்கம் அந்தப் பாடசாலையைக் கையேற்ற போது, அரசாங்க பாடசாலைகளில் ஆசிரியராகக் கடமை ஆற்றிக் கொண்டிருந்த எங்கள் இருவருக்கும் மாற்றத் தந்து அங்கே அனுப்பி வைத்தார்கள்.

அந்தப் பாடசாலையைக் கட்டி எழுப்பி, மாணவர்களைச் சேர்த்து, ஆசிரியர்களாகக் கடமை ஆற்றிக் கொண்டிருந்தவர்களுக்கு, அப்பொழுது நிரந்தர நியமனம் வழங்கப்படவில்லை. என்னுடன் மாற்றலாகி வந்திருந்தவர், வயதில் என்னிலும் மூத்தவராக இருந்தார். ஆனால் எனது ஆசிரிய சேவைக் காலம் அவரது சேவைக் காலத்திலும் அதிகமாக இருந்ததினால், அந்த வித்தியாலயத்தின் தற்காலிக அதிபர் பதவியை நான் ஏற்க வேண்டி நேர்ந்தது.

அந்தக் காலத்தில் கரவெட்டி, அல்வாய், அச்சவேலி, புத்தூர் ஆகிய நான்கு இடங்களில் பௌத்த பாடசாலைகள் நிறுவப்பட்டன. இந்த நான்கு பௌத்த பாடசாலைகளும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் தலைவர் அம்பேத்கார் காட்டிய வழியில், வட பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த மக்களை மதமாற்றம் செய்வதற்காகவே, பௌத்த பாடசாலைகள் தாபிக்கப்பட்டன என இன்றுவரை பலர் அரசியல் பேசிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். பௌத்த பாடசாலைகள் தாபிக்கப் பெற்ற காலத்தில் அதனைத் தமது அரசியல் இலாபங்களுக்காகப் பயன்படுத்தியவர்கள், ஒடுக்கப் பெற்ற சமூக மாணவர்கள் கல்வி கற்பதற்கு அதுவரை அனுமதிக்காத தங்கள் பகுதிப் பாடசாலைகளில் அவர்களை அனுமதிப்பதற்கு எந்தவித முயற்சியும் மேற்கொள்ளவில்லை! அதுவரை இருந்து வந்த சாதியக் கட்டமைப்புக் குலையாமல் அதனைப் பேணும் வகையில், பௌத்த பாடசாலைக்குப் போட்டியாக ஒடுக்கப்பட்ட மாணவர்களுக்கென்று புதிய சைவப் பாடசாலை நிறுவும் அரும்பணியில் தமிழ் அரசியல்வாதிகள் முனைந்து நின்றார்கள்.

வடபிரதேசத்தில் பௌத்த பாடசாலைகள் தாபிக்கப்பட்ட காலத்தில் ஆட்சியில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கம் இருந்தது. அரசாங்கத்தின் நோக்கம், பௌத்த சங்கத்தின் நோக்கம் எதுவாக இருந்தாலும், பாடசாலைகளை உருவாக்கி, அவற்றை நடத்தி வந்த

ஆசிரியர்களின் அடிப்படை நோக்கம் வேறாக இருந்தது. அகில இலங்கைச் சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபை வட பிரதேசம் எங்கும் பரவலாகப் பதினைந்து பாடசாலைகளை நிறுவி, ஒடுக்கப்பட்ட சமூகப்பிள்ளைகள் கல்வி பெறும் வாய்ப்பினை வழங்கியதுடன், இந்தச் சமூகத்தவர்கள் பலருக்கு ஆசிரிய நியமனங்கள் பெற்றுக் கொடுத்த நிலைமைகள் தடைப்பட்டுப் போக, அதே வழியைப் பின்பற்றி பௌத்த பாடசாலைகளைத் தாபித்தார்கள். மதம் மாறுவது நோக்கமல்ல. அரசியல்வாதிகள் தங்கள் இலாபங்களை நோக்கமாகக் கொண்டு அந்த மக்களுக்கு பௌத்த சாயம் பூச முற்பட்டார்கள்.

பௌத்த பாடசாலைகளின் வருகைக்கு முற்பட்ட காலத்தில், நல்லூர் ஆசிரிய கலாசாலையில் ஆசிரிய பயிற்சி பெறுவதற்காக, உயர்ந்த சாதியார் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் பலர் கிறிஸ்தவர்களாக மதம் மாறி, கலாசாலை அனுமதி பெற்றுக் கொண்டது தான் யாழ்ப்பாணத்து இந்துக்களின் வரலாறு. அக்காலத்தில் மேற்கிளம்பாத எதிர்ப்புக்குரல்கள் பௌத்த பாடசாலைகள் நிறுவப்பட்ட சமயம் எழுந்தமைக்கு அரசியல் இலாபமும், சமூக ஒடுக்கு முறையைத் தொடர்ந்து பேணுவதற்கான எத்தனமுமே காரணங்கள்.

நான் கரவெட்டி ஸ்ரீநாரத வித்தியாலயத்துக்கு மாற்றலாகி வந்த பிற்பாடு, முன்னர் போல மீண்டும் சமூகத்துக்குள் வந்தேன்.

இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் உறுப்பினராகச் சேர்ந்து கொண்டேன்.

மல்லிகையில் தீவிரமாக எழுத ஆரம்பித்தேன்.

ஜெயகாந்தன் கம்யூனிஸ்ட் கருத்துக்களில் இருந்து தடுமாறி விடுபட்டு, புதிய ஜெயகாந்தனாகக் கம்யூனிஸ்ட் விரோதக் கருத்துக்களை முன்வைக்க ஆரம்பித்ததைக் கண்டித்து, மல்லிகையில் அப்போது நானொரு கட்டுரை எழுதினேன். அந்தக் கட்டுரை வெளிவந்த பிற்பாடு, ஒரு தினம், மு.தளையசிங்கம் கஸ்தூரியார் வீதியில் என்னைச் சந்தித்தார். அவரை முன்னரே எனக்குத் தெரியும். அவருடன் பேசியும் இருக்கின்றேன். ஆனால் நெருக்கமான ஓர் உறவு அப்பொழுது இருக்கவில்லை. அன்று வீதியில் சந்தித்த மு.த., ஒரு 'மில்க் பாரு'க்கு என்னை அழைத்துச் சென்று எனக்குப் பால் வாங்கித் தந்ததுடன் தானும் வாங்கிக் குடித்தார். மிக நீண்ட நேரம் என்னுடன் இருந்து உரையாடினார். மல்லிகைக் கட்டுரையைப் பாராட்டிச் சொன்னார். அப்படியொரு கட்டுரை நான் எழுதுவேன் என அவர் எதிர்பார்க்கவில்லை என்பதனை அவருடைய உரையாடலை அவதானித்து நான் உணர்ந்து கொண்டேன். அந்த எண்ணம் காரணமாகவோ, என்னவோ என்னை மிகவும் பாராட்டினார். அவர் மனத்திறந்து என்னைப் பாராட்டியதும், அவர் உரையாடிய முறையும் என் மனதைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. அந்தச் சந்திப்பின் பிறகு அவர் மீது மிகுந்த

மரியாதையும் அன்பும் நான் வைத்திருந்தேன். அவரைச் சந்திக்க நேர்ந்த போதில் எல்லாம் நெருக்கமாக அவருடன் நான் பழகி வந்தேன்.

அதனை இங்கு ஏன் இப்பொழுது குறிப்பிடுகின்றேன் எனில், அவரது மரணம் என்னை வெகுவாகப் பாதித்தது.

பாரதியின் மரணத்துடன் மு.த.இன் மரணத்தை இப்பொழுதும் எனது மனம் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதுண்டு.

மதம் பிடித்த யானையினால் தாக்கப்பட்டு பின்னர் அதனால் நோய்வாய்ப்பட்டுக் கிடந்து காலமானான் பாரதி.

ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் தங்களுக்குத் தேவையான தண்ணீரைத் தாங்களே கிணற்றில் அள்ளிக் குடிக்க வேண்டுமென போராட்டம் நடத்தி, சாதி வெறியர்களால் தாக்கப்பட்டு, நோய்வாய்ப்பட்டுக் கிடந்து காலமானார் மு.த.

யானையின் மதவெறிக்கு பாரதி பலி. சாதிய மதவெறிக்கு மு.தளையசிங்கம் பலி.

எனது உள்ளத்தில் தளையசிங்கத்துக்கு என்றும் உயர்ந்த இடம் உண்டு.

தளையசிங்கத்தின் பாராட்டை நான் பெற்ற காலத்தில், பிறருடைய கவனத்துக்குரிய படைப்பாளியாக வளர்ந்து விட்டேனா? என எண்ணத் தோன்றியது. அப்படி இல்லையானால்,

எனது எழுத்துக்கள் பிரசுரத்துக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமல் நிராகரிக்கப் பட்டிருக்காதல்லவா!

எனது சிறுகதைகளை விரும்பி வரவேற்று தொடர்ந்து வெளியிட்டுக் கொண்டு வந்தது 'சிந்தாமணி'. அந்தச் சிந்தாமணிதான் எனது சிறுகதையை வெளியிடுவதற்கு முடியாதென நிராகரித்த முதல் பத்திரிகை. 'இந்தத் தேசத்துக்காக...' சிறுகதை அரசியல் கலப்புள்ளது எனக் கூறி, பிரதியைத் திருப்பி அனுப்பியது.

அந்தப் பிரதியை தமிழ்நாட்டில் இருந்து வெளிவரும் 'தாமரை' சஞ்சிகைக்கு நான் அனுப்பி வைத்தேன். தாமரை அந்தச் சிறுகதையை 1971 செப்டம்பர் இதழில் வெளியிட்டு வைத்தது.

அந்தக் காலகட்டத்தில் எனது தம்பி நவரத்தினம் (க.நவம்) கல்முனை சாஹிராக் கல்லூரியில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தான். அவன் அந்தச் சிறுகதையை நாடகம் ஆக்கி, தமிழ்த் தினப் போட்டியில் மாணவர்களைக் கொண்டு நடிக்க வைத்தான். தேசிய மட்டப் போட்டியில் அந்த நாடகம் முதல் பரிசினைப் பெற்றுக் கொண்டது. தேசிய மட்டத்தில் நடந்த தமிழ்த்தின விழாவில் பிரதம அதிதியாகக் கல்வி மந்திரி பதியுதீன் முகமட் கலந்து கொண்டார். அந்த விழாவில் அந்த நாடகத்தை அவர் கண்டுகளித்தார்.

அதன் பிறகு அவர் பங்கு பற்றிய பல பொதுக் கூட்டங்களில் உரையாற்றிய சந்தர்ப்பங்களில் எல்லாம் 'இந்தத் தேசத்துக்காக...' எனக் கூறிக் கொண்டிருந்தார் என்பதனை நான் கேள்வியுற்றேன்.

இத்தனைக்கும் ஒரு பத்திரிகையில் நிராகரிக்கப் பெற்ற ஒரு சிறுகதையின் நாடக வடிவம் அது என்பது யாருக்கும் தெரிந்திருக்க முடியாது.

இந்தக் காலத்தில் எனது இன்னொரு சிறுகதைக்கும் இந்தக் கதி வந்து சேர்ந்தது.

ஒரு சமயம் அகில இலங்கை மட்டத்தில் நடைபெற்ற சிறுகதைப் போட்டி ஒன்றுக்கு நான் சிறுகதை ஒன்று அனுப்பி வைத்தேன். அந்தப் போட்டியில் எனது சிறுகதை பரிசு பெறவில்லை. அதுதான் போகட்டும்; பாராட்டுப் பெற்ற கதையாகவும் அது தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் அந்தப் போட்டியை நடத்தியவர்கள் பிரதியைத் தவறாமல் எனக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். எனது கையில் கிடைத்த அந்தப் பிரதியை 'வீரகேசரி' பத்திரிகைக்கு நான் அனுப்பினேன்.

நீண்ட காலமாகியும் அந்தச் சிறுகதை பிரசுரமாகவில்லை. என்னிடம் அதன் பிரதியும் இல்லை. நான் அதை மறந்தே போனேன்.

ஒருநாள் திடீரென அந்தப் பிரதி தபாலில் எனக்கு வந்து சேர்ந்தது. வீர

கேசரியில் பணி ஆற்றிக் கொண்டிருந்த நண்பர் முருகபூபதி, நிராகரிக்கப்பெற்ற அந்தப் பிரதியைக் கண்டெடுத்து எனக்கு அனுப்பி வைத்தார். நான் கொண்டு சென்று ஜீவாவிடம் மல்லிகைக்குக் கொடுத்தேன். மல்லிகை அந்தச் சிறுகதையை 1971 நவம்பரில் வெளியிட்டு வைத்தது.

இலங்கை கலாசாரப் பேரவை அடுத்த ஆண்டு (1972) ஜனவரியில் இலக்கிய விழா ஒன்றினை யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்துவதற்குத் தீர்மானித்திருந்தது. விழாக் குழுவின் தலைவராக பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி இருந்தார். செயற்குழு உறுப்பினர்களுள் நானும் ஒருவன். செயற்குழு ஆலோசனைக் கூட்டம் முடிந்து மாலை வேளையில் பேராசிரியரின் காரில் நான் வீடு வருவேன். பேராசிரியருடன் உரையாடிய வண்ணம் ஒன்றாகப் பிரயாணஞ் செய்து கொண்டு வருவது மிகச் சுவையான ஓர் அநுபவம். அவ்வாறு ஒரு தினம் இருவரும் காரில் வந்து கொண்டிருக்கும் போது மல்லிகையில் வெளிவந்த அந்தச் சிறுகதை பற்றி எடுத்துச் சொல்லி, நல்ல சிறுகதை யெனப் பேராசிரியர் பாராட்டினார். பேராசிரியர் கா.சி. சொல்லி முடிக்கும் வரை மௌனமாகக் கேட்டுக் கொண்டு வந்த நான், அந்தச் சிறுகதை போட்டிக்கு அனுப்பிப் பரிசு பெறாதது, வீரகேசரி பிரசுரிக்காமல் நிராகரித்தது ஆகிய சம்பவங்களை அவருக்கு எடுத்துச் சொன்னேன்.

பேராசிரியர் கா.சி. சற்று நேரம் மௌனமாக இருந்து மெல்லக் காரைச் செலுத்திக் கொண்டிருந்தார். பின்னர் அருகில் அமர்ந்திருந்த என்னைப் பார்த்து, "தெனி, இனிப் போட்டி களுக்கு நீங்கள் கதைகளை அனுப்ப வேண்டாம். உங்களுக்குப் பரிசு தரமாட்டார்கள். போட்டி நடத்துகிறவர்கள் யார்? நடுவர்கள் யார்? என்று பார்த்து போட்டிக் கதைகளை அனுப்பினால் ஒருவேளை பரிசுகள் தருவார்கள்" எனச் சொல்லி மெல்லச் சிரித்தார்.

அன்று (06.12.1971) இனிமேல் போட்டிகளுக்கு எழுதுவதில்லை எனத் தீர்மானித்துக் கொண்டேன்.

அந்தச் சிறுகதைதான் 'மாத்து வேட்டி'. மல்லிகையில் வேறொரு தலைப்பில் அந்தச் சிறுகதை வெளிவந்தது. அதன் தலைப்பினை 'மாத்து வேட்டி'யாக மாற்றும்படி ஆலோசனை கூறியவர் பேராசிரியர் கா.சி.

மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடாக வெளிவந்திருக்கும் எனது இரண்டாவது சிறுகதைத் தொகுதி 'மாத்து வேட்டி'.

இந்தச் சிறுகதைகள் போல நிராகரிக்கப்பட்ட எனது படைப்புக்கள் இன்னும் சில உண்டு. அவைகள் பற்றிய சுவாரசியமான தகவல்களைப் பின்னர் பார்க்கலாம்.

வளரும்...

கடந்த பெப்ரவரி (2006) மாதம் தொடக்கம் கிரமமாகக் கொழும்பில் கருத் தரங்குத் தொடரொன்று நடாத்தப்பட்டதை இலக்கிய அபிமானிகள் அறிவர். முற்போக்கு இலக்கியத்தில் ஆழக்கால் பதித்த சில கவிஞர்கள், புனைகதைஞர்கள் ஆகியோரது படைப்பாளுமை குறித்து தகைமை சால் அறிஞர்கள் இக்கருத்தரங்கு களில் ஆய்வறிக்கைகளைச் சமர்ப்பித்தனர். இவ்வறிக்கைகளில் முன்வைக்கப்பட்ட கருத்துக்கள் கலந்துரையாடப்பட்டன. முருகையன், சில்லையூர் செல்வராசன், எம்.ஏ.நுஃமான், பகபதி, சுபத்திரன், இக்பால் ஆகியோரது கவிதைகளும் கே.டானியல், செ.கணேசலிங்கன், டொமினிக் ஜீவா, என்.கே.ரகுநாதன், இளங்கிரன், நீர்வை பொன்னையன் ஆகியோரது புனைகதைகளும் ஆய்வுக் குட்படுத்தப்பட்டிருந்தன. புனைகதை ஆய்வுகளை தெ.மதுசூதனன், செ.யோகராசா, ஏ.இக்பால், ந.இரவிந்திரன், எம்.தேவகௌரி, வ.மகேஸ்வரன் ஆகியோரும், கவிதை களை எம்.ஏ.நுஃமான், அ.முஹம்மது சமீம், என்.கே.ரகுநாதன், தர்காநகர் ஸபா, சித்திர லேகா மௌனகுரு, செ.யோகராசா ஆகியோரும் ஆய்வு செய்து அறிக்கைகளைச் சமர்ப்பித்தனர்.

இரு நூல்கள் வெளியீடு :

முற்போக்கு இலக்கியம் புனைகதைச் சுவடுகள்.

முற்போக்கு இலக்கியம் கவிதைச் சுவடுகள்.

- மா.பாலசிங்கம்

இதன் ஏற்பாட்டாளர்களாக விபவி + முற்போக்குக் கலை இலக்கியப் பேரவை என்பன செயற்பட்டன. ஆற்றுப்படுத்தப்பட்ட கருத்துக்களைக் கருத்தரங்குக் கூட்டங்களோடு மட்டும் எல்லைப்படுத்தி விடாது அவைகளை முழுத் தமிழலகம் அறியும் பொருட்டுத் தொகுப்பு நூலாக வெளியிடவிருப்பதாகவும் இவ்விரு இலக்கிய அமைப்புகளும் ஏலவே உறுதி அளித்திருந்தன. அதன் செயல் வடிவத்தை இலக்கிய இரசிகர்கள் 17.09.2006இல் கண்டு வியந்தனர். கருத்தரங்குகளில் கேட்ட ஆய்வுரைகள் - முற்போக்கு இலக்கியம் கவிதைச் சுவடுகள் - முற்போக்கு இலக்கியம் புனைகதைச் சுவடுகள் என இருவேறு நூல்களைக்கக் கொழும்பு, தர்மராமவத்தை, பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனத்தின் கேட்போர் கூடத்தில் கலாநிதி. வ.மகேஸ்வரன் தலைமையில் வெளியிடப்பட்டன.

- இலக்கிய நிகழ்வுகளை இலக்கியக் கனதியோடு நடத்த வேண்டுமென்பதில் விபவியும், முற்போக்குக் கலை இலக் கியப் பேரவையும் அக்கறை செலுத்து கின்றன. தற்பொழுது நடத்தப்பட்டு வரும் ஏனைய இலக்கிய நிகழ்வுகள் போலன்றி, இவ்வமைப்புகள் நடத்தும் நிகழ்வுகளில் ஒரு தனித்துவத்தைக் காணமுடிகின்றது. இந்நிகழ்வுகளில் கனதியான விஷயங்கள் கனதியான ஆற்றல் கொண்டோர் மத்தியில் பகிரப் படுகின்றன. இப்பெறுமானம் மிக்க பகிர்வுகளைத் தூரநோக்கோடு மல்லிகை சஞ்சிகை மற்றும் சில தேசியப் பத்திரிகைகள் முன்னுரிமை கொடுத்துப் பதிவு செய்து வருவது வரப்போகும் சந்ததிக்குப் பெரு நன்மையைப் பயக்கும்.

வெளியிடப்பட்டுள்ள இரண்டு தொகுப்பு நூல்களிலும் முற்போக்குக் கவிதை, புனைகதை என்பவற்றில் ஆழக்கால் பதித்தவர்களென்ற கணிப் பில் எழுத்தாளர் சிலரது படைப் பாற்றல் குறித்துப் பேசப்பட்டுள்ளது. குறிப்பிட்ட இந்த இலக்கியவாதிகளின் தேர்வு நடுநிலையானதாவென்பதில் முரண்பாடுகளுக்கு இடமுண்டு. முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கம் இலக் கியத்தைச் சரியான முறையில் புரிந்து கொண்ட குழுமம். இத்தடம் புரளாப் புரிதல் தொடர வேண்டும். பேணப்பட வேண்டும். அதற்கு அனுசரணையாக இவ் வெளியீட்டு முயற்சிகள் தொடர்ந்து முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும். உழைப்பிற்கான பயனை

அனுபவிக்கும் தன்மையை இத்தகைய நடவடிக்கைகள் உணர்த்தக் கூடியவை. - இவ்வாறு தலைவர் தனது தலைமை யுரையில் குறிப்பிட்டார்.

‘முற்போக்கு இலக்கியம் புனை கதைச் சுவடுகள்’ என்ற நூல் குறித்து கொழும்பு, இந்துக் கல்லூரி உபஅதிபர் ரி.இராசரத்தினம் மதிப்பிட்டுரை நிகழ்த் தினார்.

- 1950க்குப் பின்னர் முகம் காட்டிய முற்போக்குப் படைப் பிலக்கியம் தனித்துவமான சமூக நோக்கோடு ஆழம், விரிவு, நுண் ணாய்வு என்பன அடங்கியதாகக் காணப்பட்டது. தொகுப்பில் காணப் படும் ஆறு புனைகதை சொல்லிகளும் ஒரே சமகாலத்தவர். இருந்தும் வாழ்ந்த சூழலால் வேறுபட்ட தளங்களைக் கொண்டவர்கள்.

படைப்புகளை ஆய்வாளர்கள் பார்த்த விதங்கள் வேறுபட்ட அறிவுப் பின்னணிகளிலிருந்து வெளிப்பட்டிருக் கின்றன. நாவல்கள், சிறுகதைகள், மேலாண்மைத் தன்மை கொண்டவை. வரையறைகளுக்கு உட்பட்டவை. சமு தாயச் சிக்கல்களை அவை படம் பிடித்துக் காட்டுபவை. அத்தோடு தீர்வு களையும் முன்வைக்கும் தன்மைகளைக் கொண்டவை.

படைப்பாளர்களைப் பத்திரிகை கள், சஞ்சிகைகளே உருவாக்குகின்றன. பத்திரிகைகள் நடுநிலைமை பேணு பவை. இலக்கியமென்பது வாழ்வியல்.

இல்லாத கருத்துக்களை ஏற்றிப் பார்ப்பது நல்லதல்ல.

இந்நூலில் சம்பந்தப்பட்டுள்ள படைப்பாளிகள் படைப்புகளைப் புரிந்துணர்வோடு படைத்திருக்கிறார்கள். நல்ல படைப்பைப் படைக்க நல்ல உடல்நிலை தேவை. படைப்புகள் குத்துச்சண்டை போன்றவை. சமூகத்தை வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வருபவை படைப்புகள்தான். எனவே இலக்கியப் படைப்பாளிகள் பொறுப்பானவர்களாக இருப்பது அவசியம் - எனத் தனது மதிப்பீட்டுரையை மேல்நாட்டு இலக்கிய வல்லாளர்களது மேற்கோள்களோடு ஒப்பு நோக்கிய ரி.இராசரத்தினம் பதச் சோறாகத் தொகுப்பில் பதிவாகி இருக்கும் புனைகதைகள் குறித்தும் தனது கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தினார்.

முதல் பிரதிகளை பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை உரிமையாளர் பூபாலசிங்கம் ஸ்ரீதரசிங், பிரபல இலக்கிய விமர்சகர் ஏ.எம்.சமீம் ஆகியோர் பெற்றனர்.

'முற்போக்கு இலக்கியத்தின் கவிதைச் சுவடுகள்' என்ற கவிதைத் தொகுப்பு நூலை சஞ்சிகையாளர் தெ.மதுகுதனன் மதிப்புரை செய்தார். விமர்சனத்தின் சமகாலப் போக்கு - அது எப்படி இருக்க வேண்டுமென்பது குறித்ததாக அவரது கருத்துக்கள் அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. அவர் கருத்துரைக்கையில் -

கலை, இலக்கிய ஆய்வுகளை எந்தெந்தப் பின்புலங்களில் பார்க்க வேண்டுமென்ற திட்டமிருக்க வேண்டும். இத்தொகுப்பிலுள்ள ஆய்வுக் கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்த ஆய்வாளர்கள் வெவ்வேறு பின்னணிகளில் தம்மை நிறுத்தி ஆய்வுகளைச் செய்திருக்கின்றனர். இவர்கள் குறிப்பிட்ட சமாந்தரமான கருத்து நிலையில் கவிதைகளின் பெறுமானத்தைக் கணித்திருக்க வேண்டும். கட்டுரைகள் பல வினமானவையாகவே இருக்கின்றன.

எமது இன்றைய கவிதை மரபு மகாகவி பாரதியென்ற புள்ளியிலிருந்து பெருக்கெடுத்திருக்கின்றது. தமிழ்க் கவிதைக்குப் பாரதியார் நவீன முகமாற்றமொன்றைக் கொடுத்தார். ஈழத்து முன்னோடிக் கவிஞர்களான பாவலர்துரையப்பா, தங்கத்தாத்தா நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் ஆகியோருக்கும் பாரதி வகுத்த கவிதை மரபே பின்புலமாகியது. இவர்கள் பாரதியின் சமகாலத்தவரென்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஈழத்துக் கவிதை மரபின் தொடர்ச்சியையும் இவர்கள் பேணினர். இவர்கள் கவிதையின் புதிய மரபிற்கும், பழைய மரபிற்கும் இடைப்பட்ட பாத்திரமாகின்றனர். மறுமலர்ச்சிப் பரம்பரை ஈழத்தில் 1940 இற்குப் பின்னர் எழுச்சி கொண்டது. இதன் பின்னரே ஈழக் கவிதைகளில் நவீன தன்மையைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

இ.முருகையன், நீலாவணன், இப்பால் ஆகியோரது தலைமுறை 1950இற்குப் பின்னரே முகம் காட்டியது. இக்காலகட்டக் கவிதைகள் மனதை எழுச்சி கொள்ள வைத்தன. 1950இற்குப் பின்னர்தான் ஈழக் கவிதைகளில் மொழி, இனம் சார்ந்த பிரக்ஞைகள் கூர்மை கொண்டன. முற்போக்குக் கவிதா மரபு 1960இற்குப் பின்னரே நம் நாட்டுக் கவிதைகளில் செழுமை கொண்டு பேசப்பட்டது. இக்கவிதை மரபைப் பேணிய கவிஞர்கள் பெரும் பாலும் இடதுசாரிய குழுமத்தைச் சார்ந்தவர்களாகவே இனங்காணப்படுகின்றனர்.

வெகுஜன ரீதியாக ஈழக் கவிதையை எடுத்துச் சென்ற கவிஞர்களாக பசுபதி, சுபத்திரன், புதுவை இரத்தினதுரை ஆகியோரைச் சுட்டலாம். முற்போக்குச் சிந்தனையின் ஊற்றாக கவிஞர் நுஃமானின் கவிதைகள் காணப்படுகின்றன. சீர்திருத்தக் கவிஞர்களாக மு.பொன்னம்பலம், பா.சத்தியசீலன் ஆகியோர் வகைப்படுத்தக் கூடியவர்கள். இன்றைய ஈழத்துக் கவிதைகளில் கவிஞர்கள் இ.முருகையன், நீலாவணன், மஹாகவி ஆகியோரது கவிதா பாரம் பரியமே பல்வேறு வடிவங்களில் காணப்படுகிறது.

இந்நூலில் பதிவாகி இருக்கும் ஆய்வுகளின் மூலம் கவிஞர்களின் ஒட்டுமொத்தமான கவிதா ஆளுமையை வாசகன் காணமுடியாது! முருகையன்

கவிதைகள் சம்பந்தமான கட்டுரையில் அவரது கருத்து நிலையை உரியமுறையில் வெளிப்படுத்தவில்லை. இதுவரை கூறப்பட்டு வந்தவற்றையே சில்லையூர் செல்வராசன் கவிதைகள் ஆய்வுக் கட்டுரை திரும்பவும் கூறுகின்றது. இப்பால் கட்டுரை அகட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும். சுபத்திரன் கவிதைகளுக்குள் சித்திரலேகா மௌனகுரு இன்னமும் ஆழமாகச் சென்றிருக்கலாம். பசுபதியின் கவிதைகளுக்குப் பின்புலம் என்ன வென்பது ஆய்வாளரால் இனங்காணப்படவில்லை. அதைப் புரிதல் செய்வது முடியாததாக இருக்கின்றது.

இந்நூலை வாசிக்கும் வாசகன், கவிதைகள் படைக்கப்பட்ட காலமான இருபதாம் நூற்றாண்டின் கவிதா மரபை அறிதல் செய்ய உதவ வேண்டும். அந்தப் பயனை இதன் மூலமாகப் பெற முடியாதிருக்கின்றது.

தமிழுக்குத் தனித்துவமான கவிதா மரபு தேவை! புதிய மரபுகளை உள்வாங்கி இதற்கான தளத்தை அமைத்தல் வேண்டும். விமர்சன மரபு அதிகாரத்தைக் கணக்கெடுக்க வேண்டும். புதிய சிந்தனைகளைத் தேடுதல் செய்யும் போக்காக விமர்சனம் திசை மாற்றம் பெற வேண்டும். - என தெ.மதுகுதனன் குறிப்பிட்டார்.

தலைவரே நன்றியுரையையும் தெரிவித்து நிகழ்வை நிறைவு செய்தார். ●

ஸ்பீக்கரில் ஏதோ சொல்வது கேட்டது.

பள்ளிவாசல்களில் பாங்கு சொல்வதற்காக மாத்திரம் ஆரம்பித்த ஸ்பீக்கர் இப்பொழுதெல்லாம் பலம் வாய்ந்ததொரு தொடர்பாடல் சாதனமாகவே பரிணமித்து விட்டது.

இன்னும் சொல்லிக் கொண்டுதானிருந்தார்கள். ஒன்றும் தெளிவுபடவில்லை.

உறுமிக்கொண்டோடும் வாகனங்கள் மற்றும் சிறுவர்களின் விளையாட்டுக் கூச்சலுக்கு அப்பால், காதைக் கூர்மைப்படுத்தியும் என்னவென்று பிடிபடவில்லை.

பெரும்பாலும் இடைப்பட்ட நேரத்தில் சொல்வதென்றால் மையத்துச் செய்தியாகத் தானிருக்குமென்று பார்த்தால் முடிவில்லாமல் போய்க்கொண்டிருந்தது.

நல்லவேளை மகன் அஸர் தொழுகை விட்டு வந்துகொண்டிருந்தான். அவன் எப்படியும் விஷயத்தைக் காவிக்கொண்டு தானே வருவான்.

ஸ்பீக்கரில்
எனத்தியன் செல்லிய?"

"அது வாப்பா... மூதூரில் அகதி யானவங்களுக்கு ஒதவி செய்யட்டாம். ஊட்டுக்கூடு வாராம்."

"மெய்யா கட்டாயம் ஒதவி செய்யோணுந்தானே... இன்டக்கி அவங்களுக்கென்டா நாளக்கி எங்களுக்கு... உம்மாட்டச் செல்லி ரெடியாக்கி வெய்ங்கொ."

தலையாட்டிக்கொண்டு மகன் உள்ளே சென்றான்.

எனக்கு ஆச்சரியமா இருந்தது. ஒரு பதினைந்து இருபது வருடங்களுக்கு முன்பு, நான் கல்யாணம் கூடச் செய்திருக்கவில்லை. கிழக்கு மாகாணத்தைச் சூறாவளி தாக்கி விட்டது. மழையும் வெள்ளமும் சேர்ந்துதான்.

பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்ற உந்துதலில் பொடியன்கள் உணவு, உடுப்பு, மருந்து வகையென்று வீடு வீடாக ஏறிஇறங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

உம்ரா

- தீர்க்குவல்லி கமால்

அப்பொழுது சிலர், "மட்டக்களப் பானியன் பாங்குச் சத்தம் கேட்டாலும் பள்ளிக்கி வரமாட்டானியன். இது அல்லாட கோவப் பார்வ" என்று வாய் கூசாமல் நியாயப்படுத்திப் பேசினார்கள்.

அனர்த்தம் வரும்போது நல்லவன் கெட்டவனென்று பார்த்து வருவதில்லையென்று இப்பொழுது எல்லோருக்கும் தெரியவந்துவிட்டது போலும்.

வானொலியிலும், ரீவியிலும் மாறி மாறிச் செய்திகளை அறிவதில் எல்லோரும் ஆர்வமாகவிருந்தனர். இதை விட வாய்வழிச் செய்திகளும் பலவிதமாக வந்து வந்து மோதிக்கொண்டிருந்தன.

மாவிலாற்றில் ஆரம்பித்து மூதூரின் தலைவிதியை மாற்றியமைத்துவிட்டு பிரச்சினை தொடர்ந்தவண்ணமிருந்தது. எல்லாப் பக்கமும் இழப்பு... சோகம்... உயிர்ப்பலிகள்.

உதவி சேகரிப்பில் ஒரு கூட்டம் முனைப்போடு இயங்கிக் கொண்டிருந்தது.

ஐவேளைத் தொழுகையின் போதும் துன்பப்படும் மக்களுக்காக துஆ நடந்து கொண்டிருந்தது.

இன்னும் சிலர் மக்களின் கஷ்டத்தை லேசாக்குமாறு கோரி நோன்பிருந்தனர்.

பள்ளியடிப் பக்கம் அடிக்கடி போகாமல் எனக்கு இருப்புக் கொள்ளவில்லை.

அங்கு புதுப்புது விஷயங்கள் சுடச்சுடக் கிடைக்கும். எப்பொழுதும் "ஹோஹோ" வென்ற பேச்சுக்கள்தான்.

"கொழும்பு பெரிய பள்ளிவாசல் ஜம்மாவுக்குப் பொறகு ஓடனே பதினாலு லச்சம் சேந்தாம்" பெரிய விஷயந்தானென்று எல்லோரும் வாயைப் பிளந்து கேட்டவண்ணமிருந்தனர்.

"பதினாலு லெச்சமல்ல பதினாலு கோடம் சேக்கேலும். மனிசருக்கு வெளங் கோணும். அரசாங்கமும் தேவில்லை. வெளி நாடும் தேவில்லை. எங்கடவங்க சரியான மொறக்கிக் குடுத்தா."

ஓர் இளம்பெரியன் மிகவும் யதார்த்தமாகவும், சந்தர்ப்பத்திற்குப் பொருத்தமாகவும் கதைத்தமை எனக்கு வெகுவாகப் பிடித்தது.

அதற்கிடையில் எல்லோரது கவனத்தையும் திசை திருப்புமாப் போல் ஸ்பீக்கர் பொருத்தப்பட்ட வேனொன்று வந்து நின்றது.

"அன்பார்ந்த சகோதரர்களே! எங்களது உம்மத்துக்கள் மூதூரிலே சொல்ல முடியாத கஷ்டத்துக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் அல்லற்படுகிறார்கள். வசதிகளோடு வாழ்ந்த மக்கள் இன்று ஒன்றுமில்லாத அனாதைகளாய், அகதிகளாய் மாறியுள்ளனர். பச்சிளம் குழந்தைகள் பாலுக்காக அழுகின்றன. பெண்களுக்கு மானத்தை மறைக்க உடுதுணியில்லை. வயோதிபர்கள், நோயாளிகள் அவதிப்படுகிறார்கள். ஈமானிய நெஞ்சங்களே! உங்

களால் எவ்வளவு கூடிய உதவியை செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு உதவி செய்யுங்கள்.”

முதாலிலிருந்து இடம்பெயர்ந்த மக்களோடு இங்குள்ளவர்கள் உணர்வுபூர்வமாக ஒன்றிணைந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

வாகனம் நகர்வதோடு நானும் நகர்ந்து கொண்டிருந்தேன்.

பீபீசி கேட்கும்வரை எவருக்கும் பொறுமை இருக்கவில்லை.

நடந்திருக்கும் விபரீதத்திலிருந்து மக்களைக் கைதூக்குவதைத் தவிர யாருக்கும் குற்றம் சொல்லி என்ன பிரயோசனம்!

அடுத்தநாள் சுபஹு தொழுதுவிட்டு பத்திரிகை படிப்பதைத் தவிர வேறெந்த நோக்கமும் இருக்கவில்லை. வீட்டுப் படிக்கடில் அமர்ந்து கண்ணாடியை மாட்டிக் கொண்டு ஆறுதலாக வாசிக்க ஆரம்பித்தேன்.

தற்காலிகக் கொட்டிகளில் பெண்கள், பிள்ளைகள் அமர்ந்திருக்கும் படமொன்று முன்பக்கத்திலேயே போடப்பட்டிருந்தது. இதென்ன அவலமென்று மூக்கில் கை வைக்க வேண்டிய நிலை.

மறுகரையில் இன்னொரு படம். மூன்று நான்கு வயது மதிக்கத்தக்க இரண்டு பிள்ளைகள். ஆண்பிள்ளையொன்று, பெண்பிள்ளையொன்று. இடுப்பு மறைப்போடு கையிலே பிளாஸ்டிக் போத்தல்களுடன் தண்ணீர்க் கொள்கலத்தைத் தடவியபடி ஏமாற்றத்தோடு

நிற்கும் காட்சி எவர் உள்ளத்தைத்தான் உருக்காது.

தேவையான நேரத்தில் பிஞ்சுகளுக்கே குடிக்க நீரில்லாத நிலையை அப்படம் துல்லியமாகப் பிரதிபலித்தது.

“எனத்தியன் போட்டெக்கி” என்றபடி அடுத்த வீட்டுக் குத்தாஸ் நானா வந்து தலையைப் போட்டார்.

“முப்பத்தினாயிரம் மக்கள் கந்தளாய்க்கு இடம்பெயர்வு.”

“ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வெவ்வேறு முகாம்களில்.”

“பாதுகாப்புக்கு உத்தரவாதமில்லை.”

தலைப்புச் செய்திகளை வாசிக்க வாசிக்க அதற்குமேல் வாசிக்க இயலாமல் மனம் வெந்து போய்க் கொண்டிருந்தது.

“அல்லாஹ்தான் எல்லாரேம் காப் பாத்தோணும்” குத்தாஸ் நானா மனம் பொறுக்காமல் ஆடிப்போய் அப்படியே தரையில் அமர்ந்து கொண்டார்.

பத்திரிகையின் அதேபக்கத்தில் கட்டமிடப்பட்ட விளம்பரமொன்று என் கண்களைச் சுட்டது.

‘புனித ரம்ழானை முன்னிட்டு உம்ராயாத்திரை. மிகக் குறைந்த கட்டணம். ஒரு இலட்சத்தி இருபத்தொன்பதினாயிரம். பதினைந்து நாட்கள். சகல வசதிகளும் கொண்ட நட்சத்திர ஷோட்டல் ஒழுங்கமைப்பு. இன்னும் ஒருசில டிக்கட்டுகளே பாக்கி. முந்திக்கொள்ளுங்கள். ஃபாரா டிரவல்ஸ்.’ ●

கே.எஸ்.சிவகுமாரனின்

சினமா! சினமா!

ஓர் உலக வலம்

ஒரு பார்வை

- வசந்தி தயாபரன்

‘அசையும் படிமங்கள்’ என்ற நூலின் மூலம் திரைப்படத்துறையின் தொழில் நுட்பம் பற்றிய முழுமையானதொரு அறிமுகத்தை வாசகர்களுக்குத் தந்தவர், திரு.கே.எஸ்.சிவகுமாரன். அதனைத் தொடர்ந்து ‘சினமா! சினமா! ஓர் உலக வலம்’ என்ற அவரது புதிய நூல் இவ்வருடம் வெளிவந்துள்ளது. 114 பக்கங்கள் கொண்ட இந்நூலை, மீரா பதிப்பகத்தார் வெளியிட்டுள்ளனர்.

சினமா மிகமிகச் சக்தி வாய்ந்த கட்டில் ஊடகம். காற்றும் வெளிச்சமும் நுழையா இடங்களிற்கூட அது எப்படியோ புகுந்து ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. இரசிகர்களின் எண்ணிக்கை பெருகிய அளவுக்கு, சினமா குறித்த இரசனைத் தேர்ச்சி வளர்ந்துள்ளதா? நல்லது - கூடாது என்ற ஒற்றை வார்த்தைகள், இரசனையின் சரியான நாடித்துடிப்பாகுமா? அப்படி இல்லாதவிடத்து, அதனை வளர்ப்பதற்கான முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்படுகின்றனவா? கே.எஸ்.சின் இந்நூலின் வருகை, இது பற்றிய சிந்தனையின் விளைவு! ஓர் உலக வலம் சுற்றிவரும் அவரது இந்நூலின் முக்கியமான இலக்குகளில் ஒன்று, சினமா இரசிகர்களின் இரசனையை நெறிப்படுத்துவதும், மேம்படுத்துவதும் என்று படுகிறது. எனவேதான் இந்நூல், பரந்த மட்டத்திலான வாசிப்புக்கு உகந்ததாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

நூலில் 27 அத்தியாயங்கள் உள்ளன. சினமா தயாரிப்பில் இந்தியா உலகிலேயே முதலிடம் வகிப்பதாலோ என்னவோ, பாதி எண்ணிக்கையிலான அத்தியாயங்கள், இந்திய சினமா பற்றிப் பேசுகின்றன. நான்கு அத்தியாயங்கள், தமிழ் - சிங்கள - பிரிட்டிஷ் - கனேடிய சினமாக்கள் பற்றியும், எட்டு அத்தியாயங்கள் உலக சினமா பற்றியும், இன்னொன்று குறுந்திரைப்படங்கள் பற்றியும், கடைசி அத்தியாயம் தமிழ் சினமாக்களில் பிறமொழி இசை பற்றியும் எழுதப்பட்டுள்ளன. உலகப்புகழ் பெற்ற நெறியாளர்கள் - அவர்தம் உன்னதப் படைப்புக்கள்; கலைப்படங்கள் - அவற்றின் கதைச் சுருக்கங்கள்; பழைய படங்கள் - பாடகர்கள் என்று திரையுலகை

முழுவதுமாகத் துளாவி உள்ளார் கே.எஸ்.

மலையாள நெறியாளர் ஜி.அரவிந்தனின் படங்கள் - மிகவும் கச்சிதமாக அமைந்ததோர் அத்தியாயம். அது போலவே, 'பூமணி'யின் கருவேலம் பூக்கள் பற்றிய பக்கங்களும் பாராட்டுக்குரியவை. பரபரப்பாகப் பலராலும் பேசப்பட்ட, பார்க்கப்பட்ட கனேடிய சினமாவான 'டைட்டானிக்' பற்றி ஒரு அலசல். இவை போன்ற சில விடயங்களை நாம் ஆங்கிலத்தில் தேடிப்படிக்க வேண்டிய தேவை இருந்தது. இப்போது, ஆசிரியரே தன்னுரையில் கூறுவதுபோல, 'நேரடியாகத் தமிழிலேயே படித்து அறியும்' வாய்ப்புக் கிட்டியுள்ளது.

புகழ்பெற்ற நெறியாளர்கள் பற்றிய பத்திகள், ஆசிரியர் அவர்களோடு பழகிய அநுபவங்கள் என்ற வலையில் பின்னப்பட்டு, வாசிப்பு ஆர்வத்தைத் தூண்டுகின்றன. நடிக்கைகள், நெறியாளர்கள் என்று, பெண்கள் எவ்வாறு பூரணத்துவம் பெற்ற கலைஞர்களாக மிளிர்கிறார்கள் என்பதை வெவ்வேறான அத்தியாயங்களில் சிலாக்கிகிறார் ஆசிரியர். Documentary Film என்பதை 'புனையா மெய்விளக்கத் திரைப்படம்' என்கிறார் கே.எஸ். இதற்கு இலகுவான வார்த்தை ஒன்றைக் கண்டுபிடித்துத் தரக்கூடாதா?

நூலின் உரைநடை சிறப்பானது சிக்கனமானது. மேற்கத்தைய நவீன முறையிலான வாசிப்புக்குள் நாம் நுழை

கிறோம். 'படத்தில் வரும் யதார்த்தமும் துன்பியல்சார் கதைப்போக்கும் படத்தின் இரு ஊற்றுக்களின் வெளிப்பாடாகும். எழுத்தாளரும் நெறியாளருந்தான் இந்த ஊற்றுக்கள்' என்கின்ற அவரது வரிகளை இங்கு எடுத்துக்காட்டலாம். உச்சந்தொட்ட திரைப்படங்களில் வகைக்கு ஒன்றாகப் பொறுக்கியெடுத்து, எமது பார்வைக்குத் தருவது மேலும் ஒரு சிறப்பு! 'எனக்குப் பிடிக்கவில்லை', 'நான் ஏற்றுக்கொள்ளாதது' என்ற தனது கருத்துக்களையும் கூறி - அவை ஒருபுறமிருக்க, விருதுகள் வென்ற அந்தப் படங்களை உள்ளது உள்ளபடி அறிமுகம் செய்துவைக்கும் நேர்மை எழுத்தில் புலப்படுகிறது. தொட்டுக்கொள்ள ஊறுகாய் போல் சில கவையான 'மினி' விடயங்கள், ஆங்காங்கு!

ஒவ்வொரு மொழிப்படமும் தனக் கெனத் தனித்துவமான அடையாளங்களைக் கொண்டது. அவற்றை நாடு அல்லது மாநிலம் - மக்கள் - திரைப்படத்துறை அங்கே வளர்ந்த பாங்கு என்ற உபரித் தகவல்களுடன் வழங்குவது கே.எஸ்.சின் பாணி! பயனாக, நாமும் சரியான பார்வைத் தளத்தில் நின்று அவற்றை இரசிக்கிறோம். இன்றைய தலைமுறை அறியாத, முதிய தலைமுறை மறக்கின்ற பல விடயங்களை ஆசிரியர் ஆவணப்படுத்தியுள்ளார். முழுமை குறித்த கரிசனை காரணமாகப் பல பட்டியல்கள் நூலில் விரவிக் காணப்படுகின்றன. எனவே தான், திரு. ரஞ்சகாமர் தனது முன்னுரையில் கூறுவதுபோல், 'உசாத்துணை

நூல்' என்ற பயன்பாடும் நூலுக்கு ஏற்பட்டு விடுகிறது.

நூலினை வாசித்து முடிக்கையில் உலகத் திரைப்படத்துறை குறித்த சில அடிப்படைச் சிந்தனைகள் எமக்குள் ஊன்றப்பட்டு விடுகின்றன. நூலினை வாசிக்குந்தோறும் ஒரு விடயம் என்னைக் கவர்ந்தது. வாசகர்களை அறிவூட்ட வேண்டும் என்ற ஆசிரியரின் ஆதங்கமே அது! விடாப்பிடியான அறிவூட்டல்! கூடவே, பிறமொழிச் சொற்களின் உச்சரிப்பையும் அவர் திருத்தமாகச் சொல்லித் தருகிறார். உலகுடன் ஒத்து, சரியான முறையில் நாம் தொடர்பாட வேண்டுமென்று அவர் அவாவுகிறார். அது உயர்வான நோக்குத்தான்! ஆனாலும் விடியோ, சினிமா என்றே பழகிவிட்ட எமது நாவுக்கு விடியோ, சினிமா (அவையே சரியானவை என்ற போதும்) மட்டும் சற்றே கஷ்டமாகத் தான் இருக்கின்றன.

வாசகனின் இரசனை, கணிப்பு என்பனவற்றைக் கூர்மைப்படுத்துதல் தொடர்பான அவரது சுற்பித்தல்களும் மிக இயல்பாக இடையிடையே தூவப்பட்டுள்ளன. இந்நூலை, அதன் பயன்பாடு இதுதான் என்று ஒரு வரையறைக்குள் அடக்க முடியாது. கே.எஸ்.சின் முதிர்ந்த இரசனை, துறைசார் மேதைமை, எதிலும் செம்மையை நாடும் பண்பு யாவும் நூலுக்குப் பயன்பாடுகளையும், முழுமையையும் கனிதியையும் அளிப்பனவாக நான் காண்கின்றேன்.

வர்த்தக ரீதியில் தோல்வி கண்டு பெட்டிக்குள் முடங்கிவிட்டு, திரைப்பட

விழாக்களில் மட்டும் காண்பிக்கப்படும் கலைப்படங்கள் பலவற்றை ஆசிரியர் எமக்கு அறிமுகம் செய்கிறார். யதார்த்தமான, சமூக அவலங்கள் பற்றிப் பேசுகின்ற, சமுதாயத்தின் சிந்தனை - நடத்தை என்பவற்றில் மாற்றம் ஏற்படுத்த விழைகின்ற படங்கள் இவற்றிற் பெரும்பாலானவை! கலாசாரச் சிரழிவை ஏற்படுத்தும் மசாலாக்களை விடுத்து, உயர்தர இரசனையினை எம்முள் உசப்பி விடுவது கே.எஸ்.சின் பணி! நல்ல சில குறுந்திரைப்படங்களைக் குறிப்பிட்டு, 'எமது தொலைக்காட்சி நிலையங்கள் இவற்றைத் தருவித்துக் காட்டினால் என்ன?' என்ற (அ)நியாயமான கேள்வியையும் ஆசிரியர் எழுப்பியுள்ளார். இப்படியான நப்பாசைகளை இரசிகர்களிடம் ஏற்படுத்துவது சரிதானா?

படக்கதைகள் சில இடங்களில் தேவைக்கு அதிகமாக நீண்டுவிட்டனவோ? அந்த அத்தியாயங்கள், பாதை தவறிவிட்ட பிள்ளைகள் போல், ஏனையவற்றிலிருந்து மாறுபட்டு நிற்கின்றன. எல்லா அத்தியாயங்களும், கட்டமைப்பில் ஒரு பொதுமைப் பண்பைக் கொண்டிருந்தால் நூலின் வடிவமும் மேலும் செவ்வையாக இருந்திருக்கும். பிரகரத்தின் முன்னரான மீள்வடிவமைப்பு இக்குறையை நிவர்த்தி செய்திருக்கும்.

தகவல்கள் பட்டியல்கள் சில இடங்களில் மொய்த்துப்போய் இருக்கின்றன. சரளமான வாசிப்புக்கு இவை இடையூறு செய்கின்றன. இதன் காரணமாக வாசகன், அவற்றைத் தவிர்த்துவிட்டு

அப்பால் செல்ல முயலலாம். இந்திய சினமா - திரைப்படங்கள் சில என்ற அத்தியாயத்தில் இது கண்ணை உறுத்து கின்றது. வாசகனுக்கு அலுப்புத் தட்டாத வகையில், ஈற்றில் அடிக்குறிப்பாகவோ அல்லது பின்னினைப்பாகவோ தகவல்களைத் தந்திருக்கலாம் எனப்படுகிறது. அவற்றை ஆற அமர உள்வாங்கி வாசிக்க இதனால் வழியேற்படுகிறது.

கடைசி அத்தியாயம் இந்நூலில் இடம்பெற வேண்டிய ஒன்றுதானா? ஏனையவற்றுடன் சம்பந்தமின்றித் துருத்திக்கொண்டு நிற்கும் தன்மை தென்படுகிறது. தமிழ் சினமாவின் பிறிதொரு அம்சம் பற்றிப் பேசியிருக்கலாம். ஸ்மிதா பட்டேலுக்காக எழுதியதைப் போன்று, தன்னிகரற்ற

தமிழ் நடிகர் அல்லது நடிகை ஒருவர் பற்றிக்கூட எழுதியிருந்திருக்கலாம்.

பல தசாப்தங்களாக உலக சினமாவுடன் ஒன்றித்துவிட்ட கே.எஸ்.சிவகுமாரன் அவர்கள் எமது கையைப் பிடித்து, தனது அநுபவத்தடத்தில் அழைத்துச் செல்கிறார். உலக சினமாவின் செல்நெறி குறித்துச் சொல்லித் தருகிறார். அதன் புதிய - அகலித்த பரிமாணங்களை எமக்குக் காண்பிக்கிறார். நிகழ்காலத்துடன் தன்னை எப்போதும் புதுக்கிக் கொள்கின்ற கே.எஸ்.சுக்கு அத்தகைமை உண்டு! ரஞ்சகமார் 'அசையும் படிமங்கள்' நூலின் முன்னுரையில் குறிப்பிட்டது போல, அவரே இங்கு முன்னோடி - அவரே தக்கார்! ●

றெயின்போ கனகரட்னம்

- தீவிர வாசகர் ஒருவரின் மறைவு -

- மேமன்கவி

கலை இலக்கிய உலகில் படைத்தும், படைப்பை விமர்சித்தும், ஆய்வு செய்தும் தமது பங்களிப்பை செலுத்தியவர்கள் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறார்கள். ஆனால், அப்படைப்பு களை பயிலுகின்றவர்கள், சுவைப்பவர்கள் என்ற ரீதியில் தீவிர வாசகர்களோ, சுவைஞர்கள் என்றும் அப்படைப்பாளிகளுடன் கலந்து உறவாடி அவர்களை அவதானித்து வருபவர்களைப் பற்றியோ எந்தவிதமான பதிவுகளும் நம் தமிழ்ச் சமூகச் சூழலில் நம் கை வசம் இல்லை எனலாம். அபூர்வமாக அப்படைப்பாளிகளுடன் பழகியவர்கள், அவதானித்தவர்கள் தம் பதிவுகளை ஆவணப்படுத்தி இருந்தாலும், தீவிர வாசக, சுவைஞர் நிலையில் இருப்பவர்களின் பதிவுகள் ஆவணப்படுத்தப்படவில்லை என்றே சொல்ல வேண்டும்.

அவ்வாறான சீரிய வாசகராகவும், சுவைஞராகவும் இருந்துவரும் ஈழத்துக் கலை இலக்கியத்துறையின் முக்கியமானவர்களை அவதானித்து, அவர்களோடு உறவாடி, அவர்களை ஆழமாகக் கற்றுவந்த ஒருவராகத் திகழ்ந்த 'றெயின்போ' கனகரட்னம் என்ற அடைமொழியுடன் அறியப்பட்ட நண்பர் கனகரட்னம் அவர்கள் சமீபத்தில் மறைந்து விட்டார்.

தன்னை விளம்பரப்படுத்திக் கொள்ளாத அவரது பண்பைப் போல், தவிர்க்க முடியாத சில சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையால் எந்தவிதமான ஆர்ப்பாட்டமுமின்றி அவருடன் பழகிய, அவர் பழகிய பல கலை இலக்கிய நண்பர்களுக்குச் செய்தி எட்டாத நிலையில் அவரது மறைவு நிகழ்ந்து விட்டது.

ஈழத்துத் தமிழ் கலை இலக்கியத்தின் முக்கிய முகங்களான எஸ்.பொன்னுத்துரை, இளம்பிறை ரவீந்திரன், சில்லையூர் செல்வராஜன், இளங்கீரன், செ.கணேசலிங்கன், டொமினிக் ஜீவா, அந்தனி ஜீவா என நீளும் பட்டியலுக்குரியவர்களுடன் அவர் நீண்ட காலம் உறவு கொண்டிருந்தார். இன்னும் ஆழமாகச் சொல்வதானால், மேற் குறித்த ஈழத்துக் கலை இலக்கியவாதிகள் ஈழத்து கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கான முக்கிய பங்களிப்புகளை ஆற்றிய பொழுது நண்பர் கனகரட்னம் முக்கிய சாட்சியாக இருந்திருக்கின்றார். றெயின்போ கனகரட்னம் அவர்களை நான் கலை இலக்கியத்துறையில் ஈடுபட்ட காலம் தொடக்கம் அறிந்து வைத்திருந்தாலும், கடந்த ஐந்து வருட காலமாகத்தான் அவருடன் நெருங்கிப் பழகும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. எனது படைப்பை ஏதேனும் பத்திரிகையிலோ, சஞ்சிகையிலோ கண்டு விட்டால் மறுநாள் அவரிடமிருந்து ஒரு தொலைபேசி அழைப்பு வரும். மனம் திறந்து

ஆண்டுச் சந்தா

Dominic Jeeva
201/4, Sri Kathiresan Street
Colombo - 13
T.P : 2320721

மல்லிகை புதிய ஆண்டுச் சந்தா 300/- அத்துடன் ஆண்டுமலர் விலை தனி. 150/- இதுவரை சந்தாவைப் புதுப்பிக்காதவர்கள் தயவு செய்து உங்களுடைய சந்தாவைப் புதுப்பித்துக் கொண்டால் அது மல்லிகைக்கு பேருதவியாக இருக்கும்.

காசோலை அனுப்புபவர்கள் Dominic Jeeva எனக் குறிப்பிடவும். காகக் கட்டளை அனுப்புவோர் Dominic Jeeva. Kotahena, P.O. எனக் குறிப்பிட்டு அனுப்பவும்.

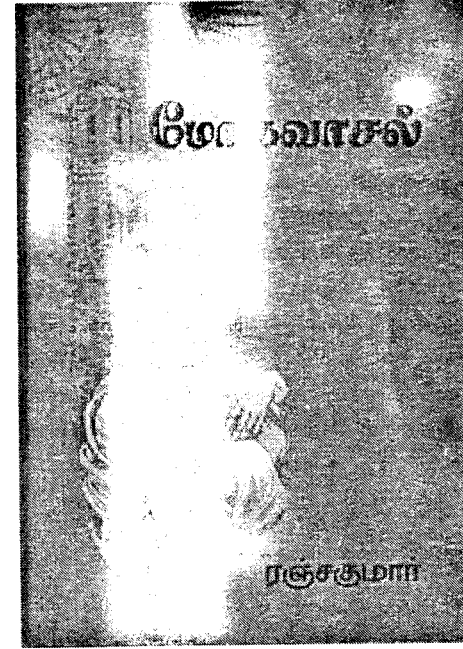
அவரது கருத்தைச் சொல்வார். கலை இலக்கியத்தை ஆழமாக அவதானிக்கும் தன்மையும், தீவிர வாசகத் தன்மையும் தான் என்னை அவருடன் நெருங்க வைத்தது எனலாம். ஆட்டுப்படடித் தெருவில் றெயின்போ அச்சகத்தை அவர் நடாத்திக் கொண்டிருந்த காலத்தில் அந்த அச்சகத்தைக் கடந்து போகும் பொழுதெல்லாம் நான் அவரைச் சந்திப்பதுண்டு. அங்கு பல இலக்கிய நண்பர்களை முதல் முதலாக சந்தித்த தருணங்களும் உண்டு. உடல் நலம் குன்றிய காலத்திலும் கூட அவரது கலை இலக்கிய ஆர்வம் குன்றாமல்தான் இருந்தது. ஆட்டோ ஒன்றை பிடித்தேனும் இலக்கியக் கூட்டங்களுக்கு வந்துவிடுவார். அதிகரித்துப் போன உடல் நலமின்மை அவரை வீட்டுக்குள் முடக்கி விட்டது. அவருடைய எழுத்துப் படைப்புச் சரியாக வரவில்லை என்றும், தொடர்ந்தும் எழுதும் உத்தேசம் இல்லை என்றும், அதை மறந்து விடுங்கள் என்றும் கூறினார். நான் விடுவதாய் இல்லை! நன்றாக வந்திருக்கின்றது. Non Fiction வகையான எழுத்து அது என்று சொல்லி, அவரைத் தொடர்ந்து எழுதுங்கள் என்றேன். சரி என்றார். அச்சந்தர்ப்பத்திற்குப் பிறகு சில நூல்களை அவருக்குக் கொடுக்க அவரது வீட்டுக்குச் சென்ற பொழுதும் (அதுதான் அவருடனான கடைசிச் சந்திப்பு என்பது எனக்கு அன்று தெரியாமல் இருந்தது.) தொடர்ந்து எழுதுங்கள் என அழுத்தமாகச் சொல்லி வந்தேன். அப் படைப்பை அவர் பூர்த்தி செய்தாரா? என்பது இன்றுவரை எனக்குத் தெரியவில்லை.

ஒரு தீவிர வாசகரின் தேடலானது அவரை அறியாமலே அவரை ஒரு படைப்

பாளியாக மாற்றி விடும் என்பது எனது கணிப்பு. எனது கணிப்பு நண்பர் றெயின்போ கனகரட்னம் அவர்களின் விடயத்தில் சரியாகி விட்டது. அவரது தேடலின் உச்சமான ஒரு காலகட்டத்தில் தான் அவர் எம்மை விட்டுப்போய் இருக்கிறார். அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் அவரிடம் என்னால் முன்வைக்கப்பட்ட முதலாவது வேண்டுகோள், அவர் பழகிய, அவருடன் பழகிய இலக்கிய ஆளுமைகள் பற்றி பதிவுகளை ஓர் ஆவணமாக கொடுக்க வேண்டும் என்பதே! ஆனால் அந்த வேண்டுகோளை நிறைவேற்றும் முன் நாம் அவரை இழந்து விட்டோம். அந்த வேண்டுகோள் நிறைவேறாத நிலையில் அதற்குக் கைமாறாக ஒரு சமூகத்தின் கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தீவிர வாசகனின், ஆழமான பார்வையாளனின் பங்கும் முக்கியமானது என்பதை ஏற்றுக்கொள்பவர்கள் என்ற வகையில் நண்பர் கனகரட்னம் பழகிய, அவருடன் பழகிய, இன்று நம்மோடு வாழ்கின்ற இலக்கியவாதிகள், நண்பர் றெயின்போ கனகரட்னம் அவர்களின் நினைவுகளை ஓர் ஆவணமாக்க வேண்டும். அத்தோடு அவர் எழுதி வைத்திருக்கும் படைப்பு எந்த நிலையில் இருந்தாலும், அந்த ஆவணத்துடன் இணைத்துப் பிரசுரிக்கப்பட வேண்டும். அப்பிரசுரமே காலத்தால் வாழும், காலத்தால் வாழப் போகும் இலக்கியப் படைப்பாளிகளை நேசித்த, படித்த ஒரு தீவிர வாசகனாய் வாழ்ந்த நண்பர் றெயின்போ கனகரட்னத்தைக் காலத்தால் வாழ வைக்கும் ஓர் ஆவணமாகத் திகழும்.

அந்த ஆவணமே அவருக்கு நாம் செலுத்தும் உச்சமான அஞ்சலியாகும். ●

இரசனைக் குறிப்பு :

ரஞ்சகுமாரின்

'மோகவாசல்'

சிறுகதைத் தொகுப்பு.

- செல்லக்கண்ணு

புனைகதைப் புனைவு சம்பந்தமாக ஈழத்தில் எழுப்பப்பட்ட 'உருவமா? உள்ளடக்கமா?' என்ற இலக்கிய சர்ச்சை புனைகதை புதிய பொலிவைப் பெற உதவியது. இதை உள்வாங்கிச் சில புனைகதைப் படைப்பாளிகள் புனைகதைக்குப் புதியதோர் திருப்புமுனையைக் கொண்டு வந்தனர். இவர்களது புனைவுகளில் வெறும் சொற் சோடனை

கள் இருக்கவில்லை. மாறாக நவீன தோற்றமொன்று காணத் தலைப்பட்டது. இதற்கும் எதிர்வாதம் இருக்கவே செய்தது! இருந்தும் இந்தப் புதிய அணி தமது தடத்தை விட்டகலாது சென்றது. இதற்கான முன்னோடிகளாக எஸ்.பொன்னுத்துரை, மு.தளையசிங்கம், என்.எஸ்.எம்.ராமையா, எஸ்.அகஸ்தியர், சாந்தன், பவானி ஆழ்வாப்பிள்ளை, முனியப்பதாசன், சட்டநாதன், ஜோர்ஜ் சந்திரசேகரன் ஆகியோரைச் சுட்டலாம். இவர்களது கதைகளுக்குச் சர்வதேச அங்கீகாரமும் கிடைத்தது. இதன் தொடர்ச்சியை எழுபதுகளில் வெளிவந்துகொண்டிருந்த 'அலை' சஞ்சிகை பேணியது. இதன் மூலமாக மற்றுமொரு குழு உதயம் பெற்றது. இவர்கள் தங்களது காலகட்டத்து வாழ்வின் அசைவியக்கத்தைப் பிறிதொரு சட்டகத்துள் அடக்கினர். அதில் தமிழ் தேசியச் சிந்தனையும் காணப்பட்டது. தமது படைப்பியக்கத்திற்கு தமக்கேயுரிய தனித்துவத்தைப் பேணினர். இலங்கைத் தமிழரின் வாழ்வை இவர்களது படைப்புகள் மறுவாசிப்புச் செய்தன. இவர்களது படைப்புகளைக் கூர்ந்து நோக்கும் தீவிர வாசகனுக்கு இவர்கள் ஓர் அணியாக இருந்தும் வெவ்வேறு விதங்களில் வித்தியாசப்பட்டிருப்பதைக் காண முடியும். இவர்களுக்குள் எஸ்.பொ.,

மு.தளையசிங்கம் மற்றும் சில முற் போக்கு எழுத்தாளர்களும் வாழ்வதை காணலாம்! இவர்களும் தமிழ் சிறு கதைக்குப் புதிய இரத்தத்தைப் பாய்ச்சி அதை உருவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் உயர்த்தியவர்களென்பதை வரலாறு மறுக்காது. இந்த அணியில் மு.பொன் னம்பலம், அ.யேசுராசா, திசேரா, உமா வரதராசன், நந்தினி சேவியர், மன்கூர், ரஞ்சகுமார் ஆகியோர் முக்கிய புனை கதைப் படைப்பாளிகளாகக் கவனத் தைப் பெறுகின்றனர்.

எமது சூழலில் நடமாடிக்கொண்டிருக்கும் எழுத்தாளர்களது போக்குகளிலிருந்து இவர்களது போக்குகள் மிகவும் வித்தியாசமானவையாகக் காணப்படுகின்றன. இவர்கள் படைப்புகளுக்கு களத்தேடித் தேசியப் பத்திரிகைகளுக்குப் படையெடுப்பதில்லை. இதனால், இவர்களது படைப்புகளைத் தேசிய பத்திரிகைகளில் காணமுடியாதிருந்தது. இருந்தும் இவர்களது படைப்புகளுக்கு ஒரு விசாலித்த பரம்பலைச் செய்து கொடுத்தது 'அலை' சஞ்சிகையெனலாம். தென்னகத்துச் சஞ்சிகையான 'காலச்சுவடு'ம் இவர்களைக் கனஞ் செய்ததுண்டு! தற்பொழுது இவர்களது சிந்தனைகள் சில தேசிய பத்திரிகைகளில் கசிந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆரோக்கியமான இலக்கியம் தோற்றம் பெற இது நல்ல சகுனமெனலாம்! இலக்கியக் கூட்டங்களில் கூட இவர்கள் தோன்றுவது அத்திபூத்தது போல் என்று கூட சொல்ல முடியாது! அந்த வகையில் இவர்கள் அடக்கம் பேணுகின்றனர். இருந்தும் சிறு சஞ்சிகைகளில் வாழ்ந்து

கொண்டே வாசகனைத் தம்மைத் தேட வைக்கின்றனர்.

இலங்கை அரசியல், வாழ்க்கை என்பவற்றின் அசைவியக்கத்தில் மட்டுமன்றி, ஈழத்து இலக்கியத்திலும் எழுபதுகளின் பிற்பகுதி பாரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியதை அனைவரும் அறிவர். இக்காலகட்டத்தில்தான் தமிழ் இனம் தனக்கு முன் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் போலித்தனங்களின் மெய்ம்மையை உணரத் தொடங்கியது. தரப்படுத்தல், இனஒடுக்கல் என்பவைகளின் விசநாக்கை தமிழர்கள் நேரடி அநுபவங்களின் மூலமாக உணர்ந்து கொண்டனர். இதற்கும் மேலாக 1983 இல் அரங்கேற்றப்பட்ட கறுப்பு ஜூலைக் கலவரம் 'இனிப்போம்' என்றளவிற்கு ஈழத் தமிழனைச் சிந்திக்க வைத்தது. ஈழத் தமிழர்கள் தமது ஜென்ம பூமிகளிலிருந்து பிடுங்கி எறியப்பட்டனர். இக்காலகட்டம்தான் ரஞ்சகுமாரின் எழுத்துலக வருகைக்குப் பாதை வகுத்தது. எனவே இவரது எழுத்துலக வாழ்க்கைக்கு வயது இரண்டு தசாப்தங்களெனலாம். இக்குறுகிய காலத்தில் தான் படைத்த ஏழு (7) சிறுகதைகளை 'மோகவாசல்' என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பில் வெளியிட்டிருக்கிறார். மிகவும் நேர்த்தியாக இருக்கின்றது.

கதைகளால் வென்றையும் வாசித்து முடித்ததும் ரஞ்சகுமாரிடம் கதையை நேரில் கேட்டு அநுபவித்தது போன்ற சுவை பிழிழுகிறது. அத் தகைய வேறெவரது நடையையும் ஒப்பிட முடியாத, திணிப்பற்ற, நுணுக்க

மான சரள நடை! பாத்திரங்களின் ஆவேசப் பேச்சுகளின் மூலமாகக் கதையைக் கட்டியெழுப்பாமல் பெரும்பாலும் உரைநடையைத் தனக்கு இஷ்டமான வகையில் வசக்கி எடுத்திருக்கிறார்.

அனைத்துக் கதைகளுக்கும் பிரசுர களமாக இருந்தது 'அலை' சஞ்சிகையெனவே கூறவேண்டும். இச்சஞ்சிகைக்கு இத்தொகுப்பை காணிக்கையாக்கி இருப்பது இக்கிரகிப்பை வலுப்படுத்துகிறது! படைப்பாளி ரஞ்சகுமார் சம்பந்தமான தனிக் குறிப்புகள் கொடுக்கப்படவில்லை! தற்போதைய நூல் வெளியீட்டுப் போக்கின் கட்டுடைப்பு இதுவெனலாம்! பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பியின் பின்னூரையில் கஞ்சிக்கு பயறாகப் சிறிய தகவல்கள் ரஞ்சகுமார் பற்றிப் பெய்யப்பட்டுள்ளன. பேராசிரியரின் பின்னூரை மிகவும் காத்திரமாக இருக்கின்றது.

சுருக்கும் ஊஞ்சலும் என்ற தொகுப்பின் முதல் கதை சிங்களக் குக்கிராமமொன்றின் தேநீர்க் கடையின் தமிழ்ச் சின்ன முதலாளியொருவர் தனது பொழுதை எப்படிச் சுழிக்கிறாரென்பதை மெய்ப்பட உணர்த்துகிறது. இன்றைய இளம் வாசகனுக்கு இது நம்பிக்கை நலிவைத் தரலாம்! ஆனால் கறுப்பு ஜூலைக்கு முன்னர் இத்தகைய சூழல் இந்நாட்டில் இருந்ததென்பதைத் தலையில் அடித்துச் சத்திய வாக்குச் செய்யலாம்! குதிச் சப்பாத்து யுவதியின் நடையில், தற்காலப் பம்பிடுசிங்கிப்

பெண்களின் நடையை உரைத்துப் பார்த்துப் பெண்களின் அச்சம், நாணம், மடம், பயிர்ப்பு என்பவற்றிற்கு ஆசிரியர் 'பக்குவம்' உணர்த்துவது அவரது இனமான அக்கறையைப் புலப்படுத்துகிறது. குதிச் சப்பாத்து யுவதியின் வருகைக்கு முன்னரும் பின்னரும் சின்ன முதலாளியின் மனநிலையில் பிறழ்வு ஏற்படுவதை சூழலில் காட்டப் பட்ட பிராணிகளின் அசைவியக்கத்தின் வேறுபாட்டில் காட்டி இருப்பது ஆசிரியரின் தனித்தன்மைக்கும், புனைவு நுட்பத்திற்கும் சான்றிதழ்! இந்திய சுழல் பந்து வீச்சாளர் வெங்கட்ராமனின் பந்திற்கு பவுண்டரி அடித்த நியூசிலாந்துத் துடுப்பாட்ட வீரனைக் கண்டித்து, பின்னர் சின்ன முதலாளி "தமிழன் என்றால் என்ன? எந்தக் கொம்பனாக இருந்தாலென்ன? திறமையைப் பாராட்டியே ஆக வேண்டும்" எனப் பொதுநிலைப் படுவது அந்தக் குதிச் சப்பாத்து யுவதி புகட்டிய பாடமா? அல்லது விளையாட்டின் ஆத்மாவுக்குப் பேதங்கள் புரியாது! அது திறமையை வாழ்த்தும் என்றதன் விரிவா?

இத்தொகுப்பில் இளைஞர் எழுச்சி சம்பந்தமான மூன்று கதைகள் அடக்கப் பட்டிருக்கின்றன. சிறு வயதில் இருளைக் கண்டு பயந்து அம்மாக்கள் பக்கத்திலேயே படுத்திருந்த புதல்வர்கள் இன்று நடுநிசிகளில் காடுகள், வெட்ட வெளிகள் என்றில்லாமல் திரிகின்றனர். இவர்கள் தங்கள் குடும்பத்தோடு இருந்தபொழுது தமது குடும்பங்களுக்கு

எவ்வண்ணம் ஒத்தாசையாக இருந்தனர். அந்த நினைவுகளில் தோய்ந்து நெக்குருகும் தாயார்கள். அந்தச் சோகத்தில் உருவழியும் குடும்பங்கள், இராமாயணத்து நாயகன் இராமன் காட்டுக்குச் சென்று திரும்பியது போல் தம் புதல்வர்களும் சாதனை கண்டு தமது சொந்த இல்லங்களுக்கு மீளுவார்களென்ற ஏக்கச் சுகைகளோடு இளைஞர்களின் ஜனன சாதகக் குறிப்புகளோடு சோதிடர்களை நாடும் தாய்மார், வீட்டின் செல்லப் பிராணிகளின் ஒலிகள், அசைவியக்கம், அரசு முறிந்து விழல் என்பவற்றில் போராளிகளுக்குச் சகுனம் கூறல், அத்தான் முறுக இரத்தத்தின் இரத்தமான சகோதரி போராளியை அரசவணைத்து உணவு கொடுப்பது, மதியாதார் முற்றம் மிதிப்பதில்லையென போராளி சாவுக்குத் துணிவது, பெண்ணொருத்தி தனது வியர்வை சிந்திச் சம்பாதித்த பணத்தைப் போராளிக்குக் கொடுக்க முன்வருவது, எந்த நோக்கில் நனைந்தனரோ அந்நோக்கத்தை வென்றெடுக்க உதவக் கூடிய 'சாமன்'களை உரிய இடத்திற்குக் கடத்துவதற்கு எடுக்கும் எத்தனிப்புகள், உயிர் மாய்வுகள் இத்தகைய நெஞ்சை நெகிழ வைக்கும் சித்திரங்களை ஆசிரியர் போராட்டக் கதைகளில் யதார்த்தமாகத் தீட்டி இருக்கிறார். உடனிருந்து அநுபவித்தது போல் விபரிக்கிறார். கோசலை, கோளறு பதிகம், காலமுனக்கொரு கதை எழுதும் என்பவைகளே அக்கதைகள்!

மக்கள் புரட்சிகர முன்னணியின் (JVP) கிளர்ச்சியாளர்கள் எப்படி வதைக்கப்பட்டு அடக்கப்பட்டரென்பதை புகையிலைக் களஞ்சியத்தின் ஊழியரொருவரின் பார்வையில் 'கபர கொய்யாக்கள்' புலப்படுத்துகிறது. கொடுமையின் உச்சக்கட்டத்தை உணர்த்தி இருக்கும் தன்மை சினிமாவுக்கு இல்லாத ஆற்றல் ரஞ்சகமாரின் எழுத்திற்கு இருக்கின்றதென்பதை நிறுவுகின்றது.

தாம்பத்திய வாழ்க்கையில் ஏற்படும் ஊடல் கூடலில் நிறுத்தம் காணும் என்ற நீண்டநாள் பதிவை மீட்டவைக்கிறது 'அரசி'. ஜனரஞ்சகமான எடுகோள். பெண்ணிலைவாதிகளை இதில் சிந்தப்பட்டுள்ள கருத்துத் திருப்திப்படுத்துமோவென்பது சந்தேகத்திற்குரியதே!

தனது ஞானத்தின் வாசலை மேனகை திறந்து விட்டதாகக் கூறி விசுவாமித்திர முனிவர் தேவர்களது சதியை முறியடிப்பதை 'மோக வாசல்' கூறுகிறது.

ஆக, உருவ வனப்பும், உள்ளடக்கப் பெறுமானத்தையும் செழிப்பாகக் கொண்டுள்ள 'மோகவாசல்' தவிர்க்காது வாசிக்க வேண்டிய தொகுப்பு.

இந்நூல் கொழும்பு 06, மீரா பதிப்பகத்தின் 51வது வெளியீடென்பது இலக்கிய நெஞ்சங்களைக் குளிர்விகின்றது. ●

மல்லிகை அநுராதபுரம் பிரதேசச் சிறப்பிதழ் அறிமுக விழா

- எல்.வஸீம் அக்ரம்

நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளாக அநுராதபுர மண்ணில் தமிழ் பேசும் மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். எனினும் இவர்களின் வரலாறு முழுமையாக எங்கும் பதியப்பட்டதற்கான ஆவணங்கள் ஏதுமில்லை. சில விழா மலர்களிலும், ஓரிரண்டு கட்டுரைகளிலும் மட்டுமே அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமான சில பதிவுகளே காணப்படுகின்றன. இந்த அடிப்படையில் இலக்கியத்தினைப் பொறுத்தவரையில் அநுராதபுரத் தமிழ் பேசும் மக்களின் இருப்பைப் பதிவதற்குக் குறிப்பிடத்தக்க ஆவணமாக 2006 அக்டோபர் மாத மல்லிகை அநுராதபுரப் பிரதேசச் சிறப்பிதழ் அமைந்துள்ளது. ஒரு

பிரதேசத்தின் வரலாற்றை ஆவணமாக்கச் சிறுத்திகள் பொருத்தமானவை என்ற கருத்திற்கு ஒப்ப, மல்லிகை அநுராதபுரப் பிரதேசச் சிறப்பிதழ் மூலம் அநுராதபுர மாவட்டத் தமிழ் பேசும் மக்களின் வாழ்க்கை, கலை, இலக்கியம் என்பன ஒரு கோப்பாக ஆவணமாக்கப்பட்டுள்ளது.

நாற்பத்திரண்டு ஆண்டுகள் ஒரு தனிமனிதனின் அர்ப்பணிப்பில் மட்டும் தங்கி வெளிவரும் ஒரே தமிழ் இலக்கியச் சஞ்சிகையான மல்லிகையின் அநுராத புரப் பிரதேசச் சிறப்பு இதழ் அறிமுக விழா 2006.10.15ம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை சரியாக 10.00 மணிக்கு அநுராத புரம் ஸாஹிரா மகா வித்தியாலயத்தில் அன்பு ஜவஹர்ஷா தலைமையில் இடம் பெற்றது.

கடந்த சில ஆண்டுகளாக அநுராதபுர மண்ணில் நூல் வெளியீடுகள், சஞ்சிகை வெளியீடுகள், இலக்கியக் கருத்தாடல்கள், கவியரங்குகள் என ஆரோக்கியமான இலக்கிய நகர்வுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருவதுடன், உயிரோட்டமான இலக்கியச் சமூகம் உருவாகி வருகிறது. அநுராதபுர மண்ணின் ஆரோக்கியமான இலக்கியச் செல்நெறி நிலவுகிறது என்பதனை மல்லிகை அநுராதபுரச் சிறப்பிதழும், அதன் அறிமுக விழாவும் நிறுவியிருந்தன.

இவ்விழாவில் தலைமையுரை நிகழ்த்திய அன்பு ஜவஹர்ஷா தனதுரையில், மல்லிகையானது வரலாற்றுச் சாதனை மிக்க ஒர்திழ். எமது பிரதேச இலக்கிய நகர்வுகளைக் கனம் பண்ணி, எமது இலக்கிய ஆர்வலர்களது படைப்புகளை, எமது

மாவட்டச் சிறப்புகளை இவ்விதழ் மூலம் சர்வதேச அங்கீகாரத்தை, அடையாளத்தைத் தந்திருக்கும் மல்லிகை ஆசிரியரின் அர்ப்பணிப்பு நன்றிக்குரியதும், மகிழ்ச்சிக் குரியதுமாகும். இவ்விதழை வெளியிடுவதற்காகக் கடந்த ஒரு வருடகாலமாகத் திட்டமிட்டுச் செயற்பட்டு வந்தோம். அநுராதபுர மாவட்டத்தில் சகல பகுதிகளில் இருந்தும் படைப்பாளிகளது ஆக்கங்கள் உள்வாங்கப்பட வேண்டும் என்பதில் வெகு நுட்பமான கவனங்களைக் குவித்தோம். இதழின் காத்திரத் தன்மைக்கும், அழகிற்கும், பெறுமதிகளுக்கும் ஆசிரியரின் அர்ப்பணிப்பே ஆவன செய்திருக்கிறது. எமது பிரதேசத் தனித்தன்மையினைத் துலக்கும் ஆக்கங்களில் போதாமை நிலவுகிற தெனில், அதற்குத் தமிழ் பேசும் மக்களின் மொழியியல் ரீதியானதும், வாழ்விடக் கட்டமைப்பும், பல சமூக சூழ்நிலையும் காரணமாகிறது. இவ்விதழ் மூலம் ஏறத்தாழ ஒரு நூற்றாண்டுக்கால இலக்கிய வரலாறு தொடர்பான தகவல்கள், படைப்பாளிகளின் இலக்கிய ஆளுமை என்பன ஒரு பதிவாகப் பதியப்படுகின்றமை நிஜமாக எமக்குக் கிட்டிய அரும் பெரும் வாய்ப்பாக இதனைக் கூறலாம் எனக் குறிப்பிட்டார்.

இந்நிகழ்வில் மல்லிகை அநுராதபுரச் சிறப்பிதழ் தொடர்பாக ஆசிரிய ஆலோசகர் என்.இஸட் தாலிப் அவர்களும், ஆசிரிய வளவாளர் எம்.எஸ்.லத்தீப் அவர்களும் ஆய்வுரைகளைச் சமர்ப்பித்தனர்.

ஆசிரிய ஆலோசகர் என்.இஸட் தாலிப் அவர்கள் தனது ஆய்வுரையில்,

மல்லிகைப் பந்தல் கொடிக்கால்களாக எமது மண்ணின் பெருமதிப்பிற்குரிய சமூக சேவையாளர், இலக்கிய ஆர்வலர் காலஞ் சென்ற எம்.ஏ.சுல்தான் அவர்கள் இடம் பெற்றிருப்பது நாம் பெற்ற பேறாகும் என்றும், மூத்த எழுத்தாளர்கள் அநு.வை. நாகராஜன், அன்பு ஜவஹர்ஷா ஆகியோர்களது படைப்புகள் வரலாற்று ரீதியானதும், இலக்கிய ரீதியான ஆவணங்களாகும். இவ்வாறான தரவுகளையும், தகவல்களையும் இவ்வாறு ஒருங்கிணைத்துள்ளமையானது சாதாரண விடயமல்ல. நாளை இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கு, ஆய்வாளர்களுக்கு இவ்வாவணங்கள் இம்மாவட்டத்தின் இலக்கியச் சிறப்பினைப் பறை சாற்றுகின்றன. எல்.வஸீம் அக்ரமின் அநுராதபுர மாவட்ட நாட்டார் இலக்கியத் தரவுகளும், எம்.சி.நஜிமுதீனின் ரஜரட்ட சேவையின் தமிழ்ப் பணி தொடர்பான படைப்புகள் என்பன உண்மையில் எம்மை வியப்பில் ஆழ்த்தும் விடயங்களாகும். எமது மண்ணின் தனிச் சிறப்புகளை இவை கூறுகின்றன. தவிர, கவிதைகள், கட்டுரைகள், சிறுகதைகள் என்பன எமது மாவட்டத்தின் படைப்பாளிகளை, அவர்களது ஆளுமைகளை ஒருங்கிணைத்துப் பார்க்கத்தக்க வகையில் அமைந்துள்ளமை இவ்விதழின் மூலம் நாம் ஈட்டிய பெரு வெற்றியாகும் எனக் குறிப்பிட்டார்.

ஆசிரிய வளவாளர் எம்.எஸ்.லத்தீப் அவர்களது ஆய்வுரையில், எமது மாவட்டத்தின் தனித்துவத்தை இவ்விதழ் அடையாளப்படுத்துகிறது. எமது இலக்கியச் செல்நெறியின் பலம், பலவீனங்

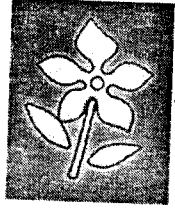
களை எமக்குக் காட்டுகிறது. குறிப்பாக அநு.வை.நாகராஜன், அன்பு ஜவஹர்ஷா ஆகியோரது படைப்புகள் இதற்குப் பிரதான ஏதுவாகின்றன. கெக்கிராவ ஸுலைஹாவின் Night of the Moon என்ற மொழிபெயர்ப்பு நூல் கண்ணோட்டம் இஸ்லாமிய விழுமியங்களை புரிதலுக்குட்படுத்தியுள்ள ஒரு காத்திரமான படைப்பு. இந்நூலை வாசிக்க வேண்டும் என்ற பிரக்ஞையை தூண்டியுள்ளது. எம்.சி.றஸ்மீனின் இலக்கியம் பற்றிய கட்டுரை, டில்சானினது விமர்சனம், நதாவின் பெண்ணியம் சார்ந்த விவாதக் கட்டுரை என்பன மிக ஆழமான தேடலைக் காட்டியிருப்பதுடன், நாச்சியாதீவு பர்வீனின் அநுபவக் கட்டுரையும் சிறப்புடன் விளங்குகின்றது. கெக்கிராவ ஸுஹானா, ஜன்சி கபூர், அபுநுஹா ஆகியோரது கதைகள் யதார்த்தத்தைப் பேசுகின்றன. தவிர, தமிழகத்தில் வசிக்கும் எமது மண்ணின் மைந்தன் பேனா மனோகரன், ஷர்மிலா, ரஹ்மத்துல்லா, சமான் ஆகியோர்களது கவிதைகளும் இதழின் கனதியில் மேலும் இணைந்து இருக்கின்றன. இதழில் பெண்ணிய மொழியின் தன்மை விரவியிருக்கிறது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவ்வாறான கனதியான இதழை நுகரவியலுமா என்ற எதிர்பார்ப்பை இவ்விதழ் தீர்த்து வைப்பது இவ்விதழின் சிறப்பம்சமாகும் எனக் குறிப்பிட்டார்.

நன்றியுரையில் எல்.வஸீம் அக்ரம் மல்லிகை அநுராதபுர மாவட்ட இதழ்

வெளியிடக் கிட்டியமை எமது இலக்கியத் தடத்தில் முக்கிய மைற்கல்லாகும். இன்று நிலவும் ஆரோக்கியமான இலக்கியச் செல்நெறியை இவ்விழாவும், இவ்விதமும் உயிரூட்டியிருக்கிறது என்பது நம்பிக்கைக்குரிய அடையாளமாகும் என விழா நிகழ்வுகளில் கலந்து சிறப்பித்தவர்கள் அனைவருக்கும் நன்றிகளைக் குறிப்பிடுகையில் சுட்டியிருந்தார்.

இத்துடன் அநுராதபுரம் விவேகானந்தா சபை சார்பாகக் கலந்து சிறப்பித்த பௌதீக வைத்தியர் ஏ.சண்முகலிங்கம் அவர்கள் கருத்துரை வழங்கிய

துடன், அன்பு ஜவஹர்ஷாவின் இலக்கிய பணியின் நிமித்தம் சபையின் சார்பில் பொன்னாடை போர்த்தி, அன்பளிப்பு வழங்கி கௌரவித்தார். நிகழ்வுகளை ரஜரட்ட சேவை பகுதி நேர அறிவிப்பாளர் எம்.சி.நஜிமுதீன் தொகுத்து வழங்கினார். இந்நிகழ்வானது இலக்கிய ஆர்வலர்களால் பங்குபற்றப் பட்ட எளிமையானதும், சலனம் ஏதுமற்ற ஆக்கபூர்வமான இலக்கிய விழாவாக அமைந்தது. இலக்கிய நிகழ்வு என்றால் இதுதான் என்ற அடையாளமாகத் திகழ்ந்த அழகிய நிகழ்வாக மனதில் குடி கொண்டது. ●

42-வது ஆண்டுமலர் தயாராகின்றது!

இந்த ஆண்டு மலர் சிறப்பாகவும், நேர்த்தியாகவும் மலர உங்கள் அனைவரினதும் ஒத்துழைப்புத் தேவை.

மலருக்கு விளம்பரங்கள் தந்துதவுவோர் தமது கவனத்தை நமது பக்கம் திருப்புவது இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஆரோக்கியமானது.

படைப்பாளிகள் தொடர்ந்து எழுதிவர வேண்டுகின்றோம். தமது ஆகச் சிறந்த ஆக்கத்தை எமக்கு முன்கூட்டியே அனுப்பி உதவினால் எமது உழைப்புப் பாரத்தைப் பகிர்ந்து கொண்டவராவீர்கள்.

42-வது ஆண்டுமலர் தேவையானோர் முன்கூட்டியே எம்முடன் தொடர்பு கொள்வது நல்லது.

- ஆசிரியர்

குறும் திரைப்படம்

'நுனைவுகளே நுனைவுகளே'

விமர்சனம்

- நல்லைக்குமரன்

'சிகரம்' தொலைக்காட்சியில் புதுவருஷ தினத்தன்று (14.04.2006) 'நினைவுகளே நினைவுகளே' என்னும் குறும் திரைப்படம் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது.

அண்மையில் காலமான குறும் திரைப்படத்துறை இயக்குநர் 'ஞானரதன்' என்றழைக்கப்படும் எனது காரியாலய நண்பர் சச்சிதானந்தசிவம் அவர்கள் 'குறும்படங்கள்' என்பது வாழ்க்கையின் ஒரு சம்பவத்தை அல்லது ஒரு மனிதனின் குறுகிய நேர ஆவேசத்தை அப்படியே பார்வையாளர்களில் தொற்ற வைக்கின்ற ஒரு முயற்சியாகும்' என்று வரைவிலக்கணம் கூறியிருக்கின்றார்.

இலக்கியவாதிக்குப் பல தளங்களில் அறிவாற்றல் அவசியம் தேவைப்படுவது போல சினிமாத் துறைக்கும் கதைக்களம், பாத்திர வார்ப்பு, கதையை நகர்த்தும் உத்திகள், உள்ளார்ந்த விளைவு, ஒளி, இருள் கோடுகள் ரீதியாக அடையும் சமநிலை ஆகியனவற்றை அடையாளம் கண்டு சட்டகத்தின் சமநிலை, காட்சியின் ஆழம், அசைவுகளினால் ஏற்படும் உணர்ச்சிகள் ஆகிய அழகியல் அம்சங்கள் உருக்குலையாது கவனிக்கப்பட வேண்டியது பட இயக்குநரின் கடமையாகும்.

கனவுத் தொழிற்சாலையாக மாற்றப் பட்டுவிட்ட தமிழ் சினிமா உலகம் வியாபார நோக்கம் கொண்டு ஒதுக்கப்பட்ட கருத்துக் களை திரையில் காண்பிக்கத் தவறுவதை மனதிற்கொண்டு குறும் படங்களும், ஆவணப் படங்களும் அந்த மாயையை உடைத்தெறிந்து விடுபட்டு யதார்த்தங்களை

வெளிப்படுத்த இப்பொழுது முனைந்
துள்ளன.

சாதி ஒடுக்குமுறையின் பரிமாண
மாய்த் தாழ்த்தப்பட்டவர்களை உரு
வாக்கும் அவலம் இந்தியாவில் தொடர்
வதை தெரியவைக்கும் நோக்குடன்
மதுரை மாநகரில் மலம் சுமக்கும் மாரி
யம்மாவின் பணியினை 'பி' என்ற
ஆவணப்படம் காண்பிக்கின்றது.
கொழும்பிலும் வேறு நகரங்களிலும்
இன்றும் கறுப்பி (நிறத்தில் சிகப்பா
யிருந்த போதிலும்) என்ற நாமத்தோடு
மலசலகூடம் கழுவினோ, தெருக்
கூட்டியோ வயிற்றுப் பிழைப்பு நடத்தும்
எத்தனையோ மூப்பன்களையோ, வேலா
யிகளையோ, சரோஜாக்களையோ குறும்
திரைப்படத்தில் காண்பித்து இப்படியும்
ஒரு வர்க்கம் இலங்கைத் தமிழ் மக்கள்
மத்தியில் இன்னும் வாழ்ந்து கொண்டி
ருக்கின்றது என்பதை நிச்சயம் இயக்கு
நர்கள் காண்பிக்க முன்வரவேண்டும்.
இயந்திரமயமாகிப் போயுள்ள வாழ்வின்
நெருக்கடியில் தமிழர்கள் மத்தியில் மனி
தத்தை, மானிட நேயத்தை மீட்டெடுக்
கும் மையக் கருவுள்ள குறும் திரைப்
படங்களைத் தயாரிக்க முன்வர
வேண்டும்.

இந்த வகையில் முன்னோடியாக
எல்லோருக்கும் தெரிந்த விடயத்தை
மற்றவர்கள் நோக்காத கோணத்தில்
இயக்குநர் தனபாலசுந்தரம் அவர்கள்
உயிரோட்டமான மையக்கருவுடன்
அமைதியாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

நினைவாற்றல் பல கூறுகளாகப்
பிரிக்கப்பட்டுள்ள போதும் சிறுவயதில்

பார்த்து மனதில் பதிந்த எண்ணக் கரு
விலங்களை மனதில் நிறுத்தி வைக்கும்
ஒரு மங்கையின் மனவோட்டத்தைப்
பிரதிபலிக்கும் நிழற்பட நினைவாற்றல்
பற்றியே 'நினைவுகளே நினைவுகளே'
என்னும் குறும் திரைப்படம் காண்பிக்
கின்றது. உளவியல் தாக்கங்களுக்கு
பல்வேறு அர்த்தங்கள் கொடுக்கும்
இன்றைய விஞ்ஞான உலகில் இந்தக்
குறும் திரைப்படம் உளவியல் கோணத்
தில் ஒரு புதிய முத்திரையைப் பதித்
துள்ளது என்றே கூறலாம்.

இக்குறும் திரைப்படத்தில் தாயார்
ஒருவர் தன் மகளின் எதிர்காலத்தை
யெண்ணிக் கவலைப்பட்டுக் கொண்டி
ருப்பதையும், தன் மகளுக்கு பைத்தியம்
என மற்றவர்கள் விமர்சனம் செய்வதை
மகளே தன் வாயால் சொல்வதையும்,
சீதாவை அவளது கணவன் பாஸ்கரன்
குத்திக் கொலை செய்த காட்சியை
மனதில் வைத்துக் கொண்டு வேலை
செய்து ஏன் பணம் சம்பாதிக்க வேண்டும்
என்ற விரக்தியுடன் வேலையை விட்டு
விட்டு சதா வீட்டுக்குள்ளே 3 வாரங்
களாக ஜெயா அடைந்து கிடப்பதையும்
பார்க்கின்றோம்.

கடையொன்றுக்கு வருஷத்துக்காகச்
சாமான் வாங்கச் சென்ற தேவி அங்கு
கடை வைத்திருப்பவர் எவ்வளவு மறதிக்
காரராக இருக்கின்றார் என்றும், மாவிலை
கேட்க வேப்பிலை தருபவராக இருக்
கின்றார் என்று ஏளனமாக எண்ணும்
போது 'நினைக்கத் தெரிந்த மனமே
உனக்கு மறக்கத் தெரியாதா' என்ற
சினிமாப் பாடல் யதார்த்தத்தை உணர்த்து
கின்றது.

தாயார் மனோதத்துவ டாக்டரிடம்
தனது மகள் ஜெயா 3 வயதாக இருந்த
சமயம் 16, 14, 12, 10, 8, 6, 4 ஆகிய
எண்கள் உள்ள வீடுகளை மனதில் படம்
பிடித்து தானாகவே எண்கள் எழுத
ஆரம்பித்ததையும் கவனத்தில் எடுத்து
ஜெயாவிடம் நிழற்பட நினைவாற்றல்
உள்ளதாகவும், அது ஒரு அபூர்வமான
கொடையென்றும் கூறுகின்றார்.

கண்ட காட்சியை மனதில் ஆழ
மாகப் பதிவு செய்யும் ஆற்றல், முக்கிய
மாக கொலை நடக்கும் சமயம் தேவி
யின் 3 பிள்ளைகளும் அச்சம்பவத்தைப்
பார்த்திருந்தாலும், ஜெயா மட்டுமே
அதை மனதில் பதிய வைத்துள்ளார்.
அந்த நினைவுகளை மறக்கச் செய்வ
தற்கு மனோதத்துவரீதியாக சிகிச்சை
செய்வதாகச் சொல்லும் டாக்டர் புது
வருஷ சிந்தனையாகக் கூறுவது நல்ல
தொரு புத்திமதியாகும்.

கடந்த காலத்தில் நடந்த நடப்புக்
கள், மீட்டிய எண்ணங்கள், நிகழ்ந்த
தகவல்களைப் பிரயத்தனமின்றி மீண்
டும் நினைவுக்குக் கொண்டு வருதலை
நீண்டகால நினைவாற்றல் என்றும்,
அண்மைக்காலத்தில் நிகழ்ந்த சம்பவங்
களை மட்டும் இரை மீட்கும் தன்
மையை குறுகிய கால நினைவாற்றல்
என்றும், கடந்த காலத்தில் கண்டுகளித்த
காட்சியை அல்லது சாதாரண சிந்தனை
யூடாகக் கற்பனை பண்ணிய எண்ணக்
கருவிலங்களை மீண்டும் ஞாபகப்
படுத்தும் நிழற்பட நினைவாற்றலைப்
புதைமனப் போர்வை நினைவாற்றல்
என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது.

இரவும் பகலும் உலகில் மாறி மாறி
வருவது போல் விழிப்பும் நித்திரையும்
மனிதனுக்கு அவசியம். ஆழ்ந்த
நித்திரை கொண்டாலே உடலாரோக்கிய
மும், உள ஆரோக்கியமும் பேணப்
படும். நாங்கள் விரும்பியோ விரும்
பாமலோ கூடாத விடயங்களைக்
கேட்கலாம், கண்ணாரப் பார்க்கலாம்.
ஆனால் நல்லவைகளை நினைவில்
வைத்துக்கொண்டு நல்லவைகள் அல்லா
தவைகளை நிச்சயம் மறக்கக் கற்றுக்
கொள்ள வேண்டும் என்பதே தனபால
சுந்தரம் அவர்கள் எங்களுக்கு தரும்
செய்தியாகும். உண்மையில் மென்மை
யான இதயங்களால் குறிப்பாக மகளி
ரால் சில கொடுமைச் சம்பவங்களை
மறக்க முடியாமல் போவதால் மனத்
தாக்கங்களுக்கு ஆட்படுகின்றனர்.

எனவே உடல் ரீதியாக, உளரீதி
யாக, மானசீகமான உள்ளுணர்வு
ரீதியாக மனித வாழ்வில் ஏற்படும் குறை
பாடுகளை அதன் வழியே அணுக
வேண்டும் என்பதையும், வெறுமனே
'சித்த சுவாதீனம்' என்ற பொது அடைப்
புக்குள் வைத்து மறைத்து இந்நோய்
அதிகரிக்க இடங்கொடுக்கக் கூடாது
என்று எம்மவர்களுக்கு நல்லதொரு
எடுத்துக்காட்டாக இக்குறும் படம்
அமைந்துள்ளது. சிட்னி சினிமாக்
கல்லூரியில் கல்வி கற்றுப் பட்டம்
பெற்ற இக்குறும்பட இயக்குநர்
என்.எஸ்.தனபாலசுந்தரம் அவர்களின்
கன்னி முயற்சி இது என்ற வகையில்
மிகவும் பாராட்டத்தக்கதொன்றாகும்.

மல்லிகை

ஆகஸ்ட் மாத அறிமுகம்

சர்வதேச தமிழ் வானொலி (கனடா)

ஜேர்மன் கலையகத்தில் இருந்து.

- தயாரித்து வழங்கியவர் வண்ணை தெய்வம்

புதிய நூல்கள் சிற்றிதழ்களின் வரவுகளைத் தெரிந்து கொண்ட நேயர்களே, அடுத்து நாம் அறிமுகத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டிருப்பது இலங்கையிலிருந்து நாற்பது வருடங்களுக்கு மேலாக தொடர்ந்து வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் ஒரேயொரு இலக்கிய இதழான 'மல்லிகை' சஞ்சிகையின் ஆகஸ்ட் மாத இதழாகும்.

இந்த இதழின் அட்டைப் படத்தில் இடம்பெற்றிருப்பவர் கவிஞர், எழுத்தாளர், அறிவிப்பாளர், ஊடகவியலாளர் எனப் பல துறைகளிலும் தன்னை நிலை நிறுத்திக் கொண்டவரான இளைய அப்துல்லாஹ் என்னும் புனைபெயரைக் கொண்ட திருவாளர் அனஸ் அவர்கள்.

அனஸ் அவர்களைப் பத்திரிகைகள் மூலமாக இளைய அப்துல்லாஹ் என்னும் பெயருடன் வாசகர்களும், தீபம் தொலைக்காட்சி ஊடாக அறிவிப்பாளராகவும் ஐரோப்பிய நேயர்களும் அறிந்து வைத்திருக்கின்றார்கள். இவரைப் பற்றிய ஒரு அறிமுகக் கட்டுரையை மல்லிகையின் நான்காவது பக்கத்தில் ஒட்டமாவடி அரபாத் அவர்கள் பதிவு செய்திருக்கின்றார்.

இந்த இதழில் மல்லிகையின் கொடிக்காலாக அறிமுகமாகியிருப்பவர் திருமதி ரோசி ஸ்ரீபன் அவர்கள். மல்லிகையின் வளர்ச்சியில் இவரின் பங்களிப்புப் பற்றிய தகவல்களைச் சொல்லிவரும் ஆசிரியர் அவர்கள், மல்லிகை இத்தனை ஆண்டுகள் தொடர்ந்து வெளிவருவதற்கான பின்னணி பற்றியும் அந்தச் சிறிய கட்டுரைக்குள் சுருக்கமாக அடக்கிவிடத் தவறவில்லை.

ஒரு கொடி வளர ஆரம்பிக்கும் போது அது படர்வதற்கு ஒரு துணை தேவைப்படுகின்றது. அந்தக் கொடி இன்னும் கொஞ்சம் வளர்ந்ததும் அதைத் தாங்கி நிற்பதற்காக ஒரு பந்தலைப் போடுகின்றோம். கொடி பந்தலைச் சுற்றி வளைத்துப் படர்ந்து பந்தலையே தெரியாமல் மறைத்து நிற்குகொண்டு அழகாகப் பூக்கின்றது. காய்க்கின்றது. பார்ப்பவர் கண்களுக்கு கெல்லாம் கொடியும் பூக்களும், காய்களும் தான் தெரிகின்றன. ஆனால் அந்தக் கொடியைத் தாங்கி நிற்கும் பந்தலையும் கொடிக்கால்களையும் யாரும் நினைத்துக்கூடப் பார்ப்பதில்லை. இது மல்லிகைக்கு மட்டுமல்ல, எல்லாவற்றிற்கும் நடக்கின்ற நிஜமான உண்மை. ஆனால் டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் தனது மல்லிகைக் கொடிகளை விலத்திப் பந்தலையும் பார்த்து வருகின்றார்.

இந்தக் கட்டுரையைப் படித்த போது சில மாதங்களுக்கு முன்னர் தொலைக்காட்சி ஒன்றில் திருவாளர் இளையதம்பி தயானந்தா அவர்களால் தயாரித்தளித்த விவரணச் சித்திரம் ஒன்று எனது ஞாபகத்திற்குச் சட்டென வந்தது. அந்த விவரணச் சித்திரம் சுருட்டைப் பற்றியது.

புகைப் பிடிப்பவர்களுக்கோ, அல்லது அதைப் பார்ப்பவர்களுக்கோ சுருட்டு ஒரு சாதாரண பொருளாகவே தென்படும். ஆனால் அந்தச் சுருட்டு எப்படி உருவாகுகின்றது என்பதையாரும் பின்னோக்கிப் பார்ப்பதில்லை.

நிலத்தைப் பதப்படுத்துகின்றார்கள். பின்னர் நிலத்திற்கு உரமாகக் குழைகளைத் தாக்கின்றார்கள். வரம்புகள் கட்டி வரிசையாகப் புகையிலைக் கன்றை நடுகின்றார்கள். பின் குறிப் பிட்ட காலம்வரை நீர்பாய்ச்சுவது, மருந்தடிப்பது இப்படியாகப் புகையிலைச் செடி வளர்ந்த பிற்பாடு அவை இன்னொருவருக்கு விற்கப்படுகின்றது. வாங்கப்பட்டவர்களால் அவை வெட்டி யெடுக்கப்பட்டு லாரிகளில் ஏற்றப்பட்டு இன்னொரு இடத்தில் உலரவிடப்பட்டு அதன் பின் புகையடிக்கப்பட்டு கோடா விற்குள் தோய்த்தெடுக்கப்பட்டு அதற்குப் பின்னர் சுருட்டுத் தொழிற்சாலைக்கு அந்தப் புகையிலைகள் கொண்டு போகப்பட்டு அங்கு காப் பிலை என்ஸ்டன் எனப் பலவிதமாகத் தரம் பிரிக்கப்பட்டுச் சுற்றப்பட்டுப் பெட்டிகளில் அடுக்கப்பட்டு மீண்டும் லாரிகளில் ஏற்றப்பட்டு விற்பனை நிலையங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு அதன் பின்னர்தான் புகைப்பிரியர்களால் புகைக்கப்படுகின்றது. ஒரு சுருட்டு உருவாவதற்கு எத்தனை பேருடைய வியர்வைகள் அடங்கியிருக்கின்றது.

மல்லிகைக் கொடிக்காலான திருமதி. ரோசி ஸ்ரீபன் போன்றவர்களை ஆசிரியர் உயர்வான இடத்தில் வைத்திருப்பது பாராட்டுதற்குரியதாகும்.

ஆசிரியத் தலையங்கத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் விடயமான இந்தியப் பத்திரிகைகள் மற்றும் கலைப்படைப்புகளின் வரவுகள் இலங்கைக்கு மட்டு

மல்ல, தமிழர்கள் எங்கெல்லாம் வாழ்கின்றார்களோ அங்கெல்லாம் அந்தப் பாதிப்பு இருக்கத்தான் செய்கின்றது. உதாரணத்திற்குப் பாரிஸில் ஆனந்த விகடன், குமுதம் போன்ற சஞ்சிகைகளின் விற்பனையையும், மல்லிகையின் விற்பனையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தாலே போதும் உண்மை நிலை புரிந்துவிடும். ஆசிரிய தலையங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பதைப் போல இந்தியாவில் இருந்து வரும் குப்பைகள் நிறுத்தப்பட வேண்டும். அல்லது மட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும். அதற்குப் படைப்பாளிகளின் அவலநிலை உணர்ந்த அரசு உருவாக வேண்டும். அந்த அதிசயம் நடக்கும் வரை காத்திருப்போம்.

இன்கா அவர்கள் சுருக்கமாகச் சுவையாக எழுதியிருக்கும் நகரும் பிம்பங்களில் சேர்க்கப்பட வேண்டியவையும் இருக்கின்றன. அவை தொலைக்காட்சிகளை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டிருக்கும் மெகா சீரியல்கள் பற்றியது. அதைப் பற்றி எழுதப் போனால் அந்த மெகா சீரியல்களைப் போல அது பற்றிய கட்டுரையும் மெகா கட்டுரையாக மாற வேண்டி வரலாம். ஆதலால் கட்டுரைகள் இப்படிச் சுருக்கமாக இருப்பது படிப்பதற்குச் சுவையாகவே இருக்கின்றது.

எஸ்.வஸீம் அகரம் எழுதியிருக்கும் 'நோர்வேயில் இருந்து கவிதை அமிழ்தம்', மற்றும் சுதந்திரராஜாவின் 'விழி மூடிய நரிவெறி' சிறுகதை ஆகியன இலக்கிய ஆர்வலர்கள் படித்துத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியவை.

அதனைத் தொடர்ந்து பதினான்காம் பக்கத்தில் பதிவாகியிருக்கின்றது பிரமினா செல்வராஜா அவர்கள் எழுதியிருக்கும் 'ஆறாவது அறிவு' என்னும் கவிதை. நேயர்களே! நீண்ட நாட்களுக்குப் பின் ஒரு நல்ல கவிதையைப் படித்த திருப்தி ஏற்படுகின்றது.

நீண்ட காலத்திற்குப் பின்னர் செங்கை ஆழியானின் சிறுகதை ஒன்றைப் படிக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்கின்றது. யதார்த்தம் நிறைந்த சிறுகதை ஒன்றை படிக்க வேண்டும் என விரும்புகின்றவர்கள் பதினாறாம் பக்கத்தில் பதிவாகியிருக்கும் 'பெரியம் யாவின் றங்குப்பெட்டி' என்ற சிறுகதையை கண்டிப்பாகப் படியுங்கள்.

முருகபூபதி அவர்கள் முன்னைய மல்லிகைகளில் எழுதியது போலல்லாமல் சிட்டி என்னும் இலக்கிய வாதியைப் பற்றிச் சுருக்கமாகவும், இறுக்கமானதுமான ஒரு கட்டுரையை எழுதியிருக்கின்றார். இதில் வெட்கப் படாமல் நான் சொல்லிக்கொள்வது என்னவென்றால் இவ்வளவு பெரிய தொரு இலக்கியவாதியை முருகபூபதி அவர்களின் இந்தக் கட்டுரையின் மூலமாகவே நான் தெரிந்துகொள்ள முடிந்தது. இப்படி எத்தனைப் பேருக்கு இந்தக் கட்டுரை இந்தச் சிட்டியைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு உதவியாக இருந்திருக்குமோ? இவர் போன்ற இலக்கிய வாதிகளைக் காலம் மறந்துவிடாமல் இருக்க மல்லிகை தொடர்ந்து இடம் ஒதுக்க வேண்டும். இந்த இதழில் இதுபோலக் கவிஞர் சுரதா அவர்களை

இன்றைய தலைமுறையினர் நன்றாக தெரிந்து வைத்திருந்தாலும், அவரைக் கௌரவிக்கும் முகமாக வி.பி.சந்திரம் அவர்கள் எழுதியிருக்கும் கட்டுரையும் சுருக்கமாகவும் சிறப்பாகவும் அமைந்திருந்தது.

இரசனைக் குறிப்பு என்னும் தலைப்போடு மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர் இராஜநாயகன் அவர்களின் 'சொந்த மண்' என்னும் கதைத் தொகுப்பைப் பற்றிய அறிமுகத்தை பாலா அவர்கள் எழுதியிருக்கின்றார். கட்டுரையைப் படிப்பவர்கள் புத்தகத்தைப் படிக்க வேண்டும் என்று தாமாகவே சிந்திக்க வைக்கின்றது.

ஈழத்தின் புனைகதைப் படைப்பாளிகள் அறிமுகத்தில் இந்த இதழில் வ.இராசரத்தினம், யாழ்.தேவன், தாழையடி சபாரத்தினம், கு.பெரியதம்பி, பரணி என்ற செ.சி.பரமேஸ்வரன் ஆகிய ஐந்து படைப்பாளிகளை செங்கை ஆழியான் அவர்கள் அறிமுகப் படுத்தியிருக்கின்றார். இலக்கிய வாதிகளின் ஆணி வேரை அறிய முயல்பவர்கள் இந்தப் பகுதியைப் படிப்பதோடு மட்டும் நிறுத்தி விடாமல் பத்திரப்படுத்திக் கொள்வது நல்லது.

இணுவையூர் உத்திரன் எழுதியிருக்கும் 'ஜோன்ஸ் என்றொரு நண்பன்' சொந்தக்கதையா? சிறுகதையா? எனச் சிந்திக்க வைத்தது. தூண்டில் பகுதியில் கேள்வி கேட்கும் வாசகர்களின் தரம் போதாது என்றே தோன்றுகின்றது. ●

Happy Photo

EXCELLENT
PHOTOGRAPHERS
MODERN COMPUTERIZED
PHOTOGRAPHY
FOR
WEDDING PORTRAITS
&
CHILD SITTINGS

PHOTO COPIES OF
IDENTITY CARDS (NIC),
PASSPORT &
DRIVING LICENCES
WITHIN 15 MINUTES

300, Modera Street,
Colombo - 15.
Tel : 2526345

நெடுவான நீட்சியில்
கிறங்கிக் கொள்ள
துடித்தாலும்
எச்சில் இலையில்
சப்பித் துப்பிய
எலும்புகளுக்கான போட்டியில்
உலர்ந்து விடுகிறது மனது...

பிறந்த பிஞ்சுகளுடன்
பிச்சை எடுக்கும்
சோகமும்
சீழ் வடியும் கால்களுடன்
ஊர்ந்து திரியும்
அவலமும்
மாறுவதாகத் தெரியவில்லை...

சாக்கடைகளின்
வெதும்பிய மணமும்
கொசுக்களும் நுளம்புகளும்
வீதியோர
பத்து ரூபாய்க்கான
விபச்சாரங்களும்
இன்னும் என் தேசத்தின்
சொத்துக்கள் தான்...

நாய்களுக்கு மாருதிகளும்
மனிதர்களுக்குத் தெருவோரங்களுமாக
வாகனப் புகையின்
தூசி படர்ந்து
கறுப்பு நிறமாகத்தான்
இருக்கிறது
எங்கள் வறுமை...

கறுப்புச் சவப்புக் நீலமுட!!!
- மானுமை

போரின்
செங்குருதி
சிந்தப்பட்டிருந்தும்
சுனாமியின்
நீல அலைகள்
ஆக்கிரமித்திருந்தும்
கறுப்பு நிறமாகத்தான்
இருக்கிறது
எங்கள் தேசம்...

இன்னும்
அடர்ந்து படர்ந்து
கறுப்பு நிறமாகத்தான்
இருக்கிறது
எங்கள் வறுமை....!!!

சிவப்புச் சட்டையை அணிந்திருந்த சோமபால மேதின ஊர்வலத்தில் தனது தொழிற்சங்கத்தைப் பிரதிநிதித்துப்படுத்தும் குழுவினரோடு 'உலகத் தொழிலாளர் களே ஒன்றுபடுங்கள்' என்ற சுலோகம் அடங்கிய பதாகையைக் கையில் ஏந்தியவாறு பங்கேற்றான். பதினைந்து வருடங்களுக்கும் அதிக காலமாக இந்த வாசகங்களோடு கூடிய பதாகையை ஏந்தியவாறு மே தினத்தில் ஊர்வலம் சென்றது சோமபாலவுக்கு நன்கு ஞாபகமாக உள்ளது. மே தினமன்று மேதின ஊர்வலங்கள் பதினைந்து அளவில் இலங்கையில் நடைபெற இருப்பதாக நேற்று முன்தினம் இரவு தொலைக் காட்சியில் பிரசாரப்படுத்தப்பட்டது பற்றிச் சோமபாலவுக்குத் திடீரென ஞாபகத் திற்கு வந்தது. 'உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்றுபடுங்கள்' என்ற சுலோகத்தைத் தாங்கிய வண்ணம் தங்கள் நாட்டின் தொழிலாளர்கள் இவ்வாறு ஊர்வலம் செல்வது ஏன் என்று சோமபாலவுக்குக் கவலையாக இருந்தது. இலங்கைத் தொழிலாளர்களே ஒன்றுபட முடியாதபோது உலகத் தொழிலாளர்கள் எவ்விதம் ஒன்றுபடுவது? எனச் சோமபால நினைத்தான். சில கட்சிகள் நீல நிற, பச்சை நிறக் கொடிகளாலும் மேதின அலங்காரங்களைச் செய்திருப்பதைக் காணும்போது சோமபாலவுக்குத் தன்னையறியாமலேயே சிரிப்பு வந்தது. மேதினத்தின் பிறப்பு வெள்ளை நிற கொடி. தொழிலாளர்களின் இரத்தத்தினால் சிவப்பு நிறமாகியதனால் ஏற்பட வில்லையோ என அவன யோசித்தான்.

வெள்ளை வான்

- ஆரிய தில பீரிஸ்

மொழியாக்கம் : 'வல்லையூரான்'

தீ கொளுத்தும் வெய்யிலில் மூன்று நான்கு மைல்களாயினும் ஊர்வலத்தில் செல்வது சோமபாலவுக்கு மகிழ்வினை ஏற்படுத்தும் ஒரு விடயமாகும். சோமபால ஊர்வலத்தின் ஆரம்பத்தில் இருந்து முடிவு வரை களைப்பையும் பாராது சுலோகங் களைக் கோசித்த வண்ணம் பயணித்தான். அது மாத்திரமன்றி அனைத்துப் பேச்சாளர் களின் உரைகளையும் கேட்ட வண்ணம் மேதினக் கூட்டம் முடியும் வரையும் தங்கியிருந்தான். சில கட்சித் தலைவர்கள் கார்களில் வந்து ஊர்வலம் கூட்ட மைதானத்தை அண்மிக்கும்போது ஊர்வலத்தில் கலந்து கொள்ளும் விதங்களும் சோமபாலவுக்கு இரகசியமானவை அல்ல. வருடத்தில் ஒரு தடவையாவது இவ்வாறு மக்களோடு சுலோகங்களைக் கோசித்த வண்ணம் ஊர்வலம் செல்வது தனது வாழ்க்கைக்கு ஏதோ ஒரு சந்தோஷத்தைக் கொடுப்பதாகச் சோமபாலவுக்கு ஒரு நம்பிக்கை. தொழிலாளர் வாக்கத்தை அனைத்து நாட்களிலும் இவ்வாறு உற்சாகமாக

வைத்திருப்பதற்கு இயலுமாயின் எவ்வளவு தூரம் பெறுமதி வாய்ந்தது என சோம்பால நினைத்தான். சுதந்திரம் கிடைத்ததாகச் சொல்லப்படும் நாளில் இருந்து ஏமாற்றுகின்ற முறையிலேயே கட்சிகள் இரண்டும் நாட்டை நிர்வகித்தனவே தவிர நாட்டிற்கோ, துன்பப்படுகின்ற மக்களுக்கோ எவ்வித நன்மையும் கிடைக்கவில்லை என்பது சோம்பாலவுக்குத் தெளிவாகப் புரிந்தது.

கடந்துபோன காலங்களைவிட எதிர்காலம் பயங்கரமானது என்பது மேதினக் கூட்டத்தின் உரைகளைக் கேட்கும்போது சோம்பாலவுக்கு நினைவுக்கு வந்தது. அந்தப் பயங்கரத்தினின்றும் மீள்வதன் பொருட்டுச் செய்ய வேண்டியது என்ன என்பதை நினைத்துக் கொள்வது சோம்பாலவுக்குக் கடினமாக இருந்தாலும் இவ்வாறு மக்கள் ஒன்றுபட்டு இருக்கின்ற மேதினத்தைச் சோம்பால மிகவும் விரும்பினான். மேதின ஊர்வலத்தில் அங்கு மிங்கும் செல்வதன் மூலமும், அமைப்பின் பலவிதமான நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்பதன் மூலமும் தான் பற்று வைத்துள்ள தொழிற்சங்கத் தலைவர்களோடு அளளாவுதல் மூலமும், அடுத்த வாரம் தங்கள் கூட்டுத்தாபனத்தின் தலைவரோடு நடத்தப்போகின்ற பேச்சு வார்த்தையின் போது தனது தொழிற்சங்கம் மிகவும் கடுமையாக நடவடிக்கை எடுக்க முடியும் எனச் சோம்பால யோசித்தான். இற்றைக்கு இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்புகூட இலாபம் கிடைத்த கூட்டுத்தாபனம் தற்போது நஷ்டம் அடைந்ததாகக் கூறி மிகவும்

குறைந்த தொகைக்கு தனியார் மயப்படுத்துவதற்கு தயாராவது பற்றிச் சோம்பால அறிவான். அதற்கான வழியை வெளிப்படுத்துவதன் பொருட்டுக் கூட்டுத்தாபனத்தின் தலைவர் உட்பட பணிப்பாளர்கள் பல விதங்களில் எசித்திட்டுவதாகத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் பலரும் கூட்டத்தின் போது வெளிப்படுத்தினார்கள். மக்களையும் அறிவுறுத்திக் கடும் தொழிற்சங்க நடவடிக்கையில் இறங்குவதன் மூலம் கூட்டுத்தாபனத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் யுத்தத்தில் வெற்றிபெற முடியும் எனச் சோம்பால நினைத்தான்.

“எங்களது வாழ்க்கையை அர்ப்பணிப்பதன் மூலம் மிகப் பெரிய வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்தில் இறங்கி இந்த தனியார் மயப்படுத்தல் என்னும் சொறி முட்டைகளிடம் (Octopus) இருந்து எங்களது கூட்டுத்தாபனத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்வோம் என்பதற்கு இந்தக் கூட்டத்தில் உள்ள பொதுமக்கள் சாட்சிகளாக உள்ளார்கள்” என்ற மேடைப் பேச்சாளர் ஒருவரது உரைக்குச் சோம்பால மிகவும் வேகமாக கரவொலி எழுப்பினான். கூட்டுத்தாபனத்தைத் தனியார் மயப்படுத்தல் தொடர்பாகத் தங்கள் தொழிற்சங்கம் மற்றும் தலைவர் உட்பட்ட பணிப்பாளர் சபைக்கு இடையில் நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தை சோம்பாலவுக்கு நினைவுக்கு வந்தது. அந்தப் பேச்சுவார்த்தையின் போது தலைவர் சோம்பாலவின் பக்கம் கையை நீட்டிக் கடுமையாகப் பேசியதும் சோம்பாலவுக்கு ஞாபகம்.

“ஐஸே! இந்தக் கூட்டுத்தாபனத்தை மூடுவதா? திறப்பதா? என்பதை தீர்மானிப்பது அரசாங்கம். இது சோம்பாலவுக்குப் புரிந்ததா? எனக்கு உங்களுக்குத் தெளிவான பதில் தரமுடியாது. இந்தக் கூட்டுத்தாபனத்தைத் தனியார் மயப்படுத்துவதா? இல்லையா? என்பது பற்றி நான் சொல்லக் கூடியது, தொழிற்சங்கம் சொல்பவற்றை உயர் இடத்திற்கு அறிக்கையாகச் சமர்ப்பிப்பது மாத்திரமே.”

“ஆனால் இந்த நடவடிக்கையினால் கூட்டுத்தாபனம் அழிந்து போகும் என்று தலைவர் என்ற ரீதியில் உயர் இடத்திற்குச் சொல்வதற்கு உங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதானே” சோம்பால கூறினான்.

“உயர் இடத்திற்கு என்ன சொல்ல வேண்டும் என்று படிப்பிப்பதற்கு எனக்கு சோம்பால அவசியம் இல்லை. எனக்குத் தேவையானதை நான் உயர் இடத்திற்குச் சொல்லுறேன். அடுத்தது தனியார் மயப்படுத்துவதானால் இந்தக் கூட்டுத்தாபனம் அழிந்து போய்விடாது. இந்த விதமாகப் போனாற்தான் இந்தக் கூட்டுத்தாபனம் உடைந்து விழும்.”

“உந்தக் கதைகளினாலே எங்களை ஏமாற்ற முடியாது. நாங்கள் தொழிற்சங்கம் கடும் தீர்மானம் எடுக்கிறம்” சோம்பால நாற்காலியினின்றும் எழுந்தான்.

“என்ன தீர்மானம்?”

“மாபெரும் வேலை நிறுத்தம்”

சோம்பாலவின் கதையைக் கேட்டுத் தலைவர் பலமாகச் சிரித்தார்.

“உந்த தொழிற்சங்கங்கள் ஒன்று பட்டு வேலை நிறுத்தம் செய்யிறதானால் உயர்வகுப்பிற்குப் பாதிப்பு ஏற்படும் என்று சோம்பால நினைக்கிறீரா? இருளில் இருக்கப் போவதும் கீழ் மட்டம்தான்.”

“நான் ஒரு கேள்வி கேட்கிறேன். தலைவர் நீங்கள் உயர்வகுப்பா? கீழ் வகுப்பா?”

“இது நான்... இது நான்... உயர் வகுப்பா...? கீழ்வகுப்பா...?” தலைவர் அந்த வினாவையே மீண்டும் உச்சரித்தார்.

சோம்பால மீண்டும் நாற்காலியில் உட்கார்ந்து கொண்டான். அவன் தலைவரின் பக்கம் கரத்தை நீட்டினான்.

“எங்கள் தொழிற்சங்கத்துக்கு ஆலோசனை வழங்குகின்ற தலைவர் ஒருவர் இருக்கின்றார். கருணாநாயக்க என்கின்ற அவர் ஒருநாள் உங்களைப் பற்றி நல்லதொரு கதை சொன்னார்.”

“ஆ... அவர் என்னைப் பற்றி என்ன சொன்னார்? எனக்குத் தெரியும். அவர் என்னோடு ஒன்றாக பல்கலைக் கழகத்தில் இருந்தவர்.”

“நீங்கள் அந்தக் காலத்தில் சரியான ஒரு போராளியாம். முதலாளித்துவத்தை உடைக்க வேண்டும் என்று கூறிக் கூறி ஊர்வலம் போகின்றீர்களாம். புரட்சியைப் பற்றியே பேசுவீர்களாம். மார்க்ஸ்,

லெனின் வாதங்கள் வாய்ப்பாடமாம். உங்களுக்கு இப்ப என்ன நேர்ந்துள்ளது?”

“அந்தக் காலத்தில் விசர் வேலை செய்ததற்கு எனக்கு இப்ப பைத்தியம் இல்லை. நீர் என்னுடைய அறையை விட்டு வெளியாவை இறங்கும். நாங்கள் இந்தக் கூட்டுத்தாபனத்தை தனியார் மயப்படுத்திப் போட்டுத்தான் நிற்பம்.”

சோமபால மற்றைய உதவியாளர் களோடு அறையைவிட்டு வெளியேறினான்.

அடுத்த வாரம் மீண்டும் ஒரு தடவை தொழிற்சங்கத்துடன் பேச்சு வார்த்தைக்கு ஆயத்தம் என்று தெரிவித்து அனுப்பிய கடிதம் சோமபாலவுக்குக் கிடைத்தது. இம்முறை அவர் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவது உயர் மட்டத்தில் இருந்து கிடைத்த விசேட ஆணையின் மீது என அதில் குறிப்பிட்டிருந்தது.

அன்று சோமபாலவின் பேச்சு வன்மையின் முன்னால் தலைவர் நாறிப் போன விதம் பற்றி சோமபாலவுக்கு மிகுந்த சந்தோஷம். இந்தத் தடவையும் தலைவரை வாயடைக்கச் செய்யப் போவதாகச் சோமபால தனது உதவியாளர்களிடம் கூறினான்.

“சோமபால ஆட்களின் தொழிற்சங்கத்துக்கு மிகப் பெரிய பலம் இருப்பது பற்றி எங்களுக்குத் தெரியும். வேலை நிறுத்தத்தை நடாத்தி அரசாங்கத்திற்கு எதிராக மிகப் பெரிய அழுத்

தத்தைச் செய்வதற்கு சோமபால தரப்புத் தொழிற்சங்கத்திற்கு இயலும் என்பதும் எங்களுக்குத் தெரியும். இந்தக் கூட்டுத் தாபனத்தை தனியார் மயப்படுத்துவதை நீங்கள் விரும்ப வேணும். உலக வங்கி மிகப் பெரிய தொகையை அதற்காகத் தருவார்கள். அதன் மூலம் மக்களது வாழ்க்கைச் செலவு உயர்வைக் குறைக்க முடியும். இல்லையென்றால் கூட்டுத் தாபனம் வீழ்ச்சியடையும். நாடு நலிவடையும். அப்படி நிகழ்ந்தால் சோமபால ஆட்களின் எதிரிகள் மீண்டும் அதிகாரத்திற்கு வரலாம். நீங்கள் அதனை விரும்புகின்றீர்களா?”

சோமபாலவும், தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகளும் சிறிதுநேரம் அமைதியாக இருந்தார்கள்.

“எதிரிகள் யார்? நண்பர்கள் யார்? என்று நாங்கள் தெரிந்துகொண்டு இருக்கிறம். அவர்களும் எங்களது எதிரிகள். இவர்களும் எங்கள் எதிரிகள்” சோமபால கூறினான்.

தலைவர் சிரித்தார்.

“சோமபால உமக்குத் தெரியுமா உலகமயமாக்கல் பற்றி? நாங்கள் வாழ்வது ஒரு தீவினை. தீவு என்கின்ற மனோநிலையுடன்தான் நாங்கள் இருக்கின்றோம். நாங்கள் உலகத்தோடு முன்னே செல்ல வேண்டும். தீவு மனோநிலையினின்றும் விடுபட வேண்டும். உலகில் பெருக்கெடுத்து வருகின்ற பிராந்தியங்கள் எங்களைப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். திரும்ப நாங்கள் கடந்த காலத்திற்குச் செல்ல முடியாது.

தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும் முன்னாள் போல ஆகவேண்டியது இல்லை. தொழிலாளர்கள் இப்பொழுது மாற வேண்டும்.” தலைவர் தொடர்ச்சியாகக் கூறிக்கொண்டே போனார்.

சோமபால மற்றைய அங்கத்தவர்கள் சகிதம் அறையை விட்டு வெளியேறினான்.

“கொஞ்சம் இருங்கோ.”

சோமபால மறுபுறம் திரும்பிக் கொண்டான்.

“தலைவர் இதனுள்ளே மன்மத நடனம் ஆடுவதற்கு மாத்திரம் எவ்வளவு தொகை அநியாயம் பண்ணியிருக்கு. பெண் செயலாளருக்கு இலங்கையைச் சுற்றி வட்டமடிப்பதற்கு கூட்டுத்தாபனத்தின் பணம் ஒதுக்கவில்லையா? அவை நாளையோ, நாளை மறுநாளோ பத்திரிகைகளில் வெளியாகும். வீடுகளில் இருக்கின்ற பெண் சாதிமாருக்கு பதில் சொல்ல வேண்டியவரும்.”

அதனைச் செவிமடுத்த தலைவர் சோமபாலவின் பின்னால் ஓடிச் சென்றார். ஆனால் சோமபாலவைப் பிடிப்பதற்கு தலைவருக்கு இயலாமற் போனது. “பெண்சாதியைப் பற்றி நினைவு படுத்திய உடனை மனசுள் பயந்த விதம்” சோமபாலவின் உதவியாளர் கூறினார்.

“இந்த விடயத்தில் மனிதர்கள் தங்கள் பெண்சாதிமாரின் அளவுக்கு வேறு யாருக்கும் பயப்படுவதில்லை.” சோமபால கூறினான்.

இரவு சோமபாலவின் வீட்டின் முன்னால் பஜரோ வாகனம் ஒன்று நிறுத்தப்பட்டது. சோமபால அந்தத் திசையில் ஆவலோடு பார்த்தான். அவனுக்கு அறிமுகமான கூட்டுத்தாபனத்தின் ஊழியர் ஒருவரும், வேறு துரைமார் இருவரும் சோமபாலவின் வீட்டிற்கு வந்தனர்.

“ஆ... சோமபால தோழர்... இவர்கள் எனக்கு அறிமுகமான துரைமார் இருவர். முக்கியமான தேவை ஒன்றிற்காகச் சோமபாலவைச் சந்திக்க வேணும் எண்டவை.”

“என்ன தேவை?”

“சோமபால தோழர் நாங்கள் நேரடியாகப் பேச்சுக்கு இறங்குவம். தோழர் தொழிற்சங்க அமைப்பிலிருந்து விலகுகங்கோ. கூட்டுத்தாபனத்தை தனியார் மயப்படுத்தும் ஆலோசனைக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிப்பதை நிறுத்துங்கோ. இந்தாங்கோ பரிசு.” பணத்துடன் கூடிய பை ஒன்று சோமபாலவின் முன்னால் இருந்தது.

“தொழிற்சங்கத்தை உடைக்கிறதுக்கு சோமபால தோழருக்கு முடியும். தலைவரோடு ஒத்துழைத்து வேலை செய்யுங்கள். நாங்கள் வாரும்.” சோமபால அவர்களின் பின்னாற் சென்றான். பணப்பையைப் பஜரோவினுள் வீசிய சோமபால திரும்பிக் கொண்டான். பஜரோ வாகனம் மின்னல் வேகத்தோடு புறப்பட்டது. அழைப்பொன்றினைத் தொடர்ந்து மறுநாளும் சோமபால மீண்டும் தலைவரைச் சந்திக்கச் சென்றான்.

“தோழர் சோமபால சொல்றது உண்மை. நான் ஏற்றுக்கொள்ளுறன். இந்தக் கூட்டுத்தாபனத்தைத் தனியார் மயப்படுத்த வேண்டிய தேவை இல்லை. இது நன்றாக லாபமீட்டக் கூடிய நிறுவனம். நான் சோமபாலவின் தொழிற் சங்கத்துடன் உடன்படுறன். ஆனால் நான் இந்தக் கூட்டுத்தாபனத்தின் தலைவர். நான் விரும்பாவிடினும் கூடச் சோமபால ஆட்களின் கருத்துக்கு எதிராகச் செயற்பட வேண்டி நேர்கின்றது.”

“நாங்கள் சொல்வது சரியென்றால் எங்களோடே வேலை நிறுத்தம் செய்வதற்கு ஐயாவும் வாங்கோ.”

தலைவர் குளிருட்டியின் தன்னியக்கக் கருவியைக் கையில் எடுத்துக் குளிரை மேலும் அதிகரிக்கச் செய்தார்.

சோமபால அறையினின்றும் வெளியேறினான்.

மறுநாளும் சோமபாலவைத் தேடிக்கொண்டு பஜரோ வாகனம் வந்தது. அதில் பணப்பை இருக்க வில்லை. பஜரோ வாகனம் நிறுத்தப் படும்போது கர்ணகடுரமான குரல்கள் மாத்திரம் சோமபாலவுக்குக் கேட்டது. அந்தச் சப்தம் என்ன என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு சோமபாலவின் மனைவியும் ஓடிவந்தாள். ஆனால் சோமபாலவைக் கடத்திக்கொண்டு பஜரோ வாகனம் வேகமாகப் பறந்து சென்றது.

சோமபால காணாமற்போனமை பற்றி முறைப்பாடு செய்வதற்குச் சோமபாலவின் மனைவி மறுநாள் பொலிஸ் நிலையம் நோக்கி இழுபட்டாள். ●

வாழ்த்து நிகழ்வுக்கு

வந்தோரனைவருக்கும் நன்றி!

மல்லிகைப் பந்தவின் அன்பழைப்பையும், பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலையினரின் உபசரிப்பையும் ஏற்று அகவை எழுபதைக் கண்ட இலக்கிய நண்பர் கே.எஸ்.சிவகுமாரனின் வாழ்த்து நிகழ்வுக்கு வருகை தந்த அனைவருக்கும் நன்றி கூறுகின்றேன்.

- டொமினிக ஜீவா

வழி திறந்து...

தோழர்களே!

உங்கள் கருணைக் கண்களால் எம்மைப் பாருங்கள்.

உங்கள் கருணைக் கரங்களினால் எம்மை அரவணையுங்கள்.

உங்கள் கருணைப் பாதங்களை எம் வாசலில் பதியுங்கள்.

உங்கள் கருணை ததும்பும் பேச்சினால் எம் குறைகளைக் கேளுங்கள்.

உங்கள் கருணை நிறைந்த

உள்ளத்தில் எம்மை உள்வாங்குங்கள்.

துப்பாக்கி முனையில்

தேவைகளைச் செய்துகொள்கிற

உங்கள் முன் எம் பேச்சின்

முட்டாள்தனம் புரிந்துவிட்டது.

தோழர்களே!

இப்படியுள்ளீர்களேயெனக்

கவலைப்பட்ட போதும்

உங்கள் வருகையை எதிர்கொள்ளக்

கருணையோடு காத்திருக்கிறோம்,

வாசல் பார்த்து.

●

கனிவுமதி

கடிதங்கள்

அநுராதபுரப் பிரதேசச் சிறப்பிதழ்

‘அநுராதபுரப் பிரதேசச் சிறப்பு மலர்’ மல்லிகையை மேலும் மணக்கச் செய்கிறது.

அநுராதபுரம் சிங்கள மக்களைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்டிருந்தாலும் சிறுபான்மை முஸ்லிம்கள் தமிழுக்கு ஆற்றும் பணியை நினைக்கும் பொழுது பெருமிதமாகவிருக்கின்றது. ரஹ்மத்துல்லாவின் ‘எங்களுர் ஹசன் காக்கா...’, அக்ரமின் ‘அநுராதபுர மாவட்ட நாட்டார் இலக்கியம்’ மற்றும் சிறுகதைகள், தகவல்கள் யாவும் சுவைக்கக் கூடியதாக அமைந்திருந்தன.

குறிப்பாக அனீஸ் ஜங் எழுதிய “நூல் கண்ணோட்டம் சிந்தக்கத் தூண்டுவதாக அமைந்துள்ளது. கெகிராவ ஸுலைஹாவைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

ஒரு முஸ்லிம் பெண் எந்தளவிற்குப் பாதிப்புகளுக்கு ஆளாகி, தன்னைச் சமூகத்திற்குக் காட்டிக் கொண்டிருக்கின்றாள் என்பதை இந்நூலிலிருந்து அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாகவிருக்கின்றது.

‘ஆணுக்கொரு நீதி, பெண்ணுக்கொரு நீதி’ என்று ஆக்கிக் கொண்டதனால், ஏற்பட்ட விபரீதங்களின் விளைவுகளையே அனீஸ் ஜங்கின் நூல் எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

ஜங் பலதரப்பட்ட பெண்களை இதற்கெனச் சந்தித்து அவர்களுடன் கலந்துரையாடிப் பெற்றுக்கொண்ட தகவல்கள், பெண்களின் விழிப்புணர்ச்சிக்கு வித்திடலாமெனலாம்.

கத்தியால் குத்தப்பட்டுக் கொலை செய்யப்பட்ட ஒரு மகனின் தாயிடம், “உங்களுக்கு கோபம் வரவில்லையா?” என்று கேட்டதற்கு அத்தாய், “நான் யாருடன் கோபிப்பது? எனக்கிருப்பது ஒரே ஆண்டவன்தான். அவனைக் கோபித்து விட்டு எதன் பக்கம் நான் திரும்புவேன்? கடவுள் என்ன முதல் மந்திரியா நினைத்தபோது மாற்ற?” என்று

பதிலளித்தார். இது இறை விசுவாசத்தின் ஒரு நிலைப்பாடாகும்.

நவாபின் நான்காவது மனைவி யாகச் சென்ற பேகத்தின் சகிப்புத் தன்மையைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, இந்தச் சகிப்புத் தன்மை ஈமானின் நெருக்கத்தில் கற்றுக் கொண்டதாகச் சொன்னார்.

அறபிகளால் ஏமாற்றப்பட்ட பெண்களைப் பற்றிய கதைகளை, அப்ஸால் பேகம், அக்ஹா ஆகியோர்களின் மூலம் அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாகவிருக்கின்றது. இதிலிருந்து எந்த அளவுக்கு பெண்மை விலை போகின்றதென்ற உண்மை தெளிவாகின்றது.

வஜீதா (எம்.ஏ.) தன் அனுபவங்களைப் பகிர்ந்துகொள்ளும் போது, “எனது வலது இடது பக்கத்தில் உள்ள மலக்குகள் நன்மை தீமைகளைப் பதிந்து கொள்வர் என்பதை நான் அறிவேன். எட்டு வயதிலிருந்து ஒரு நேரத் தொழுகையைக் கூட வீணாக்கியதில்லை. இறைவனை வணங்குவது காதலுக்குச் சமமானது. நான் தொழுவதால் அவனை மேலும் மேலும் அறிகின்றேன். இஸ்லாத்தின் மூலம் உயிரோட்டத்தையும் பலத்தையும், ஏழைக்கு இரங்குவதையும், மன்னிப்பதையும் இஸ்லாமே எனக்குக் கற்றுத் தந்தது. ஒரு முஸ்லிம் பெண்ணுக்கான உன்னதமான பரிசு ஈமானே என நான் நம்புகின்றேன். நான் எழுதுபவை ‘மட்டகர மானவை’ என உலகம் விமர்சிக்கின்றது. நான் கற்பனையில் எழுதவில்லை. என் அனுபவத்தையே பதிவு செய்கின்றேன்” என்று குறிப்பிடுவது நோக்கற்பாலதாகும்.

பக்திப் பாடல்களைப் பாடும் பானு பேகத்தோடு நடத்திய கலந்துரையாடல் சிந்திக்கத்தக்கதாகும்.

சினிமாவில் நடிக்கும் ஸேபுன்னிஸா (கும்கும்)வின் கூற்று ஆராயப்பட வேண்டிய தொன்றாகும்.

பொருத்தமற்ற திருமண உறவுகளால் ஏற்படும் பாதிப்புகளைப் பாரிஸாத் மூலம் அறியக்கூடியதாகவிருக்கின்றது.

பொதுவாக இங்கு தங்கள் அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொண்ட பெண்களின் விருப்பு வெறுப்புக்களை அனீஸ் ஜங் சுவையாகவும், படிப்பினைக்குரியதாகவும் காட்டியிருப்பது பாராட்டத்தக்க முயற்சியாகும்.

இஸ்லாம் இன்னும் விரிவாகக் கற்றாராய வேண்டிய ஒரு மார்க்கமாகும். சிந்தித்துச் செயற்பட அழைக்கும் மார்க்கமே இஸ்லாம். அதன் விழுமியங்களை நன்கு கருத்திற்கொண்டு, வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டால் எந்தச் சிக்கலும் ஏற்பட இடமில்லை.

பெண்களுக்கு இஸ்லாம் வழங்கியுள்ள உரிமைகள், சுதந்திரம் என்ன வென்பது இன்னும் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளப்படாமலிருப்பது பெரும் குறைபாடாகும்.

- சாரணா கையூம்

கடந்த மல்லிகை ஒக்டோபர் இதழ் அநுராதபுரச் சிறப்பிதழாக இருந்ததில் பெரும் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

இத்தனை சீக்கிரம் அதனை எதிர்பார்க்க வில்லையெனினும் செப்டெம்பர் இதழில் ஏலவே சுட்டியிருந்ததினால் எதிர்பார்ப்பு அதிகரித்து ஆர்வத்தையும் தூண்டி விட்டிருந்தது! அதேநேரத்தில் அநுராதபுரம் எம்.சி.நஜிமுதீன் எனது ஆதங்கத்தைப் புரிந்தது போலவே, அநுராதபுரச் சிறப் பிதழை (மல்லிகை - ஒக்டோபர்) ஒக்டோபர் - 07ம் திகதி என் கைகளில் கிடைக்குமாறு செய்திருந்தார். அவருக்கு எனது நன்றி களைத் தெரிவிக்க கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

அன்பு ஜவஹர்ஷா - எல்.வசீம் அக்ரம் ஆகியோரின் முயற்சியும், டொமினிக் ஜீவா வின் கடுமையான உழைப்பும் மல்லி கைக்கு வலு சேர்த்திருந்தது. அநு.வை. நா.வின் சிறுகதையும், எப்.சப்ரினா மற்றும் அபுநுஹா ஆகியோரின் சிறுகதைகள் எதார்த்தம் பேசி நிற்கின்றன. எல்.வசீம் அக்ரமின் கவிதை, அன்பு ஜவஹர்ஷா வின் கட்டுரை என்பன இதழுக்குக் கனதி சேர்த்த ஆக்கங்களாகும்.

எமக்கும், எமது பிரதேசத்திற்கும் ஒரு வரலாற்றுப் பெருமையைப் பெற்றுத் தந் துள்ள மல்லிகைக்கு நாம் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். மல்லிகை போன்ற சர்வதேசத் தமிழ் இதழில் ஒரு சிங்களப் பிரதேசத்தின் ஆளுமைகளும், அடை யாளங்களும் குறித்துக் காட்டப்படுகின்றது என்ற பெருமை எங்களுக்கும் எமது பிரதேசத்து எழுத்தாளர்களுக்கும் நிச்சயம் இதன் மூலம் கிடைக்கும்.

எதிர்காலத்தில் ஆளுமை மிக்க படைப்பிலக்கியங்கள் எமது பகைப்புலத்தி லிருந்து வெளிவரும் என்ற நம்பிக்கைக்கு வலுவூட்டும் வகையில் இந்த ஆரோக்கிய மான ஒக்டோபர் - மல்லிகை இதழ் அமைந்துள்ளது எனலாம்.

மல்லிகை இன, மத வேறுபாடு களைத் தாண்டிய மலர்வனம் என்பதை ஜீவா மீண்டும் நிரூபித்துள்ளார்.

- நாச்சியாதீவு பர்வீன்

A.R.R. HAIR DRESSERS

89, Church Road
Mattakuliya
Colombo - 15.

தொலைபேசி : 0602133791

முற்றிலும் குளிருட்டப் பெற்ற சலூன்

தினாடி

- டொமினிக் ஜீவா

✉ மல்லிகை அச்சுக்கோப்பாளர் சந்திரசேகரத்தையும், மல்லிகையின் ஆரம்ப காலந்தொட்டே அதன் வளர்ச்சிக்குப் பாரிய பங்களிப்புச் செய்து வந்த ஏ.ஜே.கனரடனா அவர்களையும் நீங்கள் தகுந்த முறையில் மதிப்புக் கொடுக்கவில்லை, கனம் பண்ணவில்லை என்றொரு குற்றச்சாட்டைப் பேராசிரியர் நுஃமான் பகிரங்கமாகத் தெரியப்படுத்தியுள்ளாரே, உங்களது பதில் என்ன?

வள்ளுவத்தை.

எம்.சரவணஜோதி

☞ ஏ.ஜே.யை நன்கு தெரிந்தவர்களுக்கு அவரது இயல்பான குணம் தெளிவாகவே தெரியும். ஒதுங்கி வாழ்வதில் தனி இன்பம் காண்பவர். நாம் இருவரும் நட்புக் கொண்டு பழகி வந்த அந்தக் காலத்தில் அவர் என்னிடம் ஒரு வாக்குறுதியைப் பெற்றுக் கொண்டார். எக்காரணத்தைக் கொண்டும் தன்னைப் பிரபலப் படுத்தக்கூடாது, தன் மீது விளம்பர வெளிச்சம் பாய நான் உடந்தையாக இருக்கக் கூடாது என மெய்யாகவே கேட்டுக் கொண்டார். அந்த வாக்குறுதிக்குக் கட்டுப்பட்டு நான் ஒரு விசுவாசமுள்ள நண்பனாகவே கடைசி வரை பழகி வந்துள்ளேன். நான் அவர் மீது ராஜ மரியாதை கொண்டவன் என்பதை இந்த நாடே அறியும். பேராசிரியர் இதை அறிந்து கொள்ளாததற்கு நானென்ன செய்ய முடியும்? அது அவர் பாடு!

அடுத்து அச்சுக் கோப்பாளர் சந்திரசேகரம் அவர்களுக்கு தொண்ணூறுகளின் பிற்பகுதியில் பெரிய விழாவொன்றை நடத்தி முடித்தேன். தேசம் பூராவும் பணம் சேகரித்துப் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி தலைமையில் ரூபா 35,000 பண முடிப்பை பேராசிரியரைக் கொண்டே கையளித்துப் பொன்னாடை போர்த்தி, மாலை குட்டி ஒரு சிற்பேட்டு ஊழியனுக்கு மிகப் பெரிய பல்கலைக் கழக மரியாதையையும் செய்து வைத்தேன். அட்டைப்படத்திலும் அவரது உருவம் பொறிக்கப்பட்டது. இதில் ஆச்சரியம் என்ன வென்றால் பேராசிரியர் நுஃமான் அப்பொழுது யாழ் பல்கலைக் கழகத்தில்தான் கடமை புரிந்து கொண்டிருந்தார். அன்று அக்கூட்டத்தில் அவர் கலந்துகொண்டு சிறப்பிக்க

வில்லை. இதில் மறைமுகமான மகிழ்ச்சி எனக்கு. திரு. எஸ்.பொ. மாத்திரமல்ல, பேராசிரியர்கள் கூட என்னை அடிக்கடித் தாக்கி எழுதி வருகின்றனர்!

0_____0

✉ மல்லிகையை இத்தனை ஆண்டு காலமாக ஒழுங்காக வெளியிட்டு வருகிறீர்களே, இதனால் இடைக்கிடையே சலிப்பு ஏற்பட்டதுண்டா?

புத்தளம். எஸ்.சிவதாசன்

☐ என் நெஞ்சுக்கு மிகப் பொருத்தமான வேலையிது. எனவே சலிப்பு ஏற்பட எந்த விதக் காரணமுமில்லை.

0_____0

✉ குழு மனப்பான்மையை நீங்கள் ஆதரிக்கிறீர்களா?

வெள்ளவத்தை. எஸ்.தெய்வேந்திரம்

☐ கருத்து உடன்பாட்டுடன் சேர்ந்து வேலை செய்வது தவிர்க்க முடியாதது. அதேசமயம் கோஷ்டி சேர்ந்து இயங்குவதுதான் தவறு. மல்லிகை குழு மனப்பான்மையுடன் இயங்கி வருவதாக நீங்கள் கருதுகிறீர்களா?

0_____0

✉ ஒரு சிறந்த எழுத்தாளன் யாரைப் போலப் பழக வேண்டும்?

நீர்கொழும்பு. ம.அருள்நேசன்

☐ வல்லிகை கண்ணனைப் போல வாழ வேண்டும். அவரைப் போலவே இனிமையாகப் பழக வேண்டும். இளம் எழுத்தாளர்களைத் தட்டிக் கொடுத்து உற்சாகப் படுத்தி அவர்களை வளர்த்தெடுக்க உதவ வேண்டும்.

0_____0

✉ வடபுலத்தில் மல்லிகைக்கு என்று ஏராளமான சந்தாதாரர்கள் இருப்பார்களே. இந்தப் போக்குவரத்துத் தடை காரணமாக அவர்களுக்குரிய மல்லிகை இதழ்கள் போய்ச் சேருகின்றனவா?

ஜாஸஸ். க.நவந்தன்

☐ மிகப் பெரிய சிரமம் அதுதான். மல்லிகையின் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே அதன் தொடர் வாசகர்கள் வடபுலத்துச் சுவைஞர்கள்தான். போக்குவரத்துத் தடை காரணமாகக் கடந்த இரண்டு மாதங்களாக இதழ்கள் போய்ச் சேருவதற்குத் தடங்கல் ஏற்பட்டு விட்டது. அவர்களுக்குரிய இதழ்கள் முகவரியிட்டு, தபாற் தலை ஒட்டித் தயாராகவேயுள்ளன. போக்குவரத்தில் சிறு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டாலும் போதும். அவரவர்களுக்குரிய இதழ்களைக் கண்டிப்பாகக் கிடைக்க வழி செய்வோம்.

0_____0

✉ மல்லிகை 42வது ஆண்டு மலர் தயாரிப்பு நிலை எந்தளவில் உள்ளது?

வவுனியா. க.சற்குணராசா

☐ மலர் தயாரிப்பு மிகத் துரித கதியில் நடந்தேறி வருகின்றது. வடபுலத்திலிருந்து தான் ஆக்கங்களை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கின்றேன். நிச்சயம் கிடைத்து விடும். நம்பிக்கையைக் கைவிட மாட்டோம்!

0_____0

✉ நண்பர் ஏஜேயின் இறுதிச்சடங்கில் கலந்து கொண்டீர்களா?

திருகோணமலை. ஆர்.ரஞ்சன்

☐ கலந்து கொண்டேன். இறுதி அஞ்சலி உரையில் என்னையே முதன் முதலில் இரங்கலுரை ஆற்றும்படி குடும்பத்தினர்கேட்டுக் கொண்டார்கள். உணர்ச்சி வசப்பட்டு, ஆழ்ந்த கவலையுடன் இருந்த போதிலும் கூட, இரங்கலுரை நிகழ்த்தினேன். பலர் தொடர்ந்து உரை நிகழ்த்தினார்கள். பேராசிரியர்கள் நுஃமான், மௌனகுரு, சித்திரலேகா ஆகியோர் உட்பட ஸ்ரீதரசிங், மேமன்கவி, பௌஸர், மு.பொ., விக்னேஸ்வரன், ரஞ்சகாமர், வீரகேசரி, தினகரன் ஆசிரியர்கள் கொண்ட நிறைவான கூட்டம் இறுதி அஞ்சலியில் கலந்து மறைந்த இலக்கிய மேதைக்குத் தகுந்த கௌரவமும், இறுதி மரியாதையையும் செலுத்தியது.

0_____0

✉ முதன் முதலில் பள்ளிக்கூடம் போன அன்றைய முதல் நாள் சம்பவம் ஏதாவது இப்பொழுது நினைவில் இருக்கிறதா? அந்தச் சம்பவத்தை விரிவாகச் சொல்ல முடியுமா?

கல்முனை. எம்.தவயோகம்

☐ என் நினைவில் தெளிவாகப் பதிந்து போயுள்ளது எனது பள்ளிக்கூட அநுபவங்கள். யாழ்ப்பாணம் சென் மேரீஸ் பாடசாலையில்தான் நான் அரிவரி வகுப்பில் முதன் முதலில் கல்வி கற்கச் சேர்க்கப்பட்டேன். அண்ணன் கூட்டிக்கொண்டு போய் வகுப்பில் சேர்த்தார். அன்றைய குரு குல வழக்கப்படி குத்தரிசி, வாழைச்சீப்பு, தேங்காய் சகிதம் ஆசிரியரின் காலில் விழுந்து வணங்கிய பின்தான் வாங்கில் உட்கார வைக்கப்பட்டேன். பயம், மனக்கிலேசம், கட்டுப்பட்ட நீண்ட நேர ஒரே இருப்புக் காரணமாகக் காற்சட்டையுடன் முத்திரம் போய்விட்டது. ஆசிரியை தங்கமாக்கா கோபிக்காமல் ஆதரவு வார்த்தையுடன் என்னை அரவணைத்து இடை நடுவில் வீட்டுக்கு அனுப்பி வைத்தார்.

நான் சாஹித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்று யாழ்ப்பாணம் திரும்பிய தினமன்றே, நான் வகுப்புக்குச் சென்ற தினத்தில் கொண்டு சென்ற குரு தட்சணைப் பொருட்களுடன் எனது முதல் ஆசிரியை

யின் வீடு தேடிச் சென்று ஆசி பெற்றுக் கொண்டேன்.

0_____0

✉ சிவகுமாரன் அவர்களது அகவை எழுபது பாராட்டு விழா வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடப் பெற்றதாகத் தகவல்கள் மூலம் கேள்விப்பட்டேன். இப்படிச் சகோதர கலைஞர்களைப் பாராட்டிக் கௌரவிக்க வேண்டுமென்ற 'ஐடியா' எப்படி உங்களுள் மலர்ந்தது?

கந்தாணை.

ஆர்.குலசேகரன்

☐ மல்லிகையின் அட்டையை அலங்கரிக்கச் சகோதர கலைஞர்களின் உருவத்தைப் பயன்படுத்திய காலத்திலிருந்தே என் உள்ளே முகிழ்ந்த ஓர் ஆரோக்கியமான திட்டம்தான் இந்தக் கௌரவிப்புத் திட்டம். ஒரு சகோதரக் கலைஞனைக் கௌரவித்துப் பெருமைப்படுத்துவது மாதிரமல்ல எனது நோக்கம். திசைக்கொன்றாக விலத்தி விலத்திப் போய்க் கொண்டிருப்போரை ஒரு நிகழ்ச்சியில் சந்திக்க வைத்து, பரஸ்பரம் அவர்களை மனம் விட்டு கதைக்க வைப்பதுதான் எனது முக்கிய நோக்கம். அது வெற்றிகரமாக நிறைவேறி வருகின்றதே, அதுவே போதும்!

0_____0

✉ நீங்கள் பெரிய பொருளாதார ரீதியாக வசதி படைத்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவரல்ல என்பது சகலருக்கும் தெரியும். அப்படியிருந்தும் ஒரு சாதாரண உழைப்பாளியாக இருந்து வந்து, இத்தனை ஆண்டுக் காலமாக மல்லிகை இதழைத் தொடர்ந்து நடத்தி வருவதுடன், மல்லிகைப் பந்தல் பதிப்பகத்தின் மூலம் பல காத்திரமான வெளியீடுகளையும் வெளியிட்டு வருகின்றீர்கள். உண்மையைச் சொல்லுங்கள். இதற்குப் பின்னணியில் நின்று உங்களுக்குப் பொருளாதார உதவி புரிந்து வருபவர்கள் யார், யார்?

பதுளை.

எம்.சரவணன்

☐ என்னையும் எனது இலக்கிய நேர்மையையும், அசாதாரண விடா முயற்சியையும் கடந்த அரை நூற்றாண்டுக் காலத்திற்கு மேலாகவே இந்த மண்ணில் வாழும் நல்லெண்ணம் படைத்த பலர் தெரிந்து வைத்துள்ளனர். அவர்களில் பலர் கட்டம் கட்டமாக எனக்கு உதவி வருகின்றனர். பிரபல காட்டுினிஸ்ட் வால் டிஸ்னியிடமிருந்து நான் கற்றுக் கொண்ட பாடம் 'உனது துறையில் அர்ப்பணிப்புடன் பாடுபடு. பணத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படாதே. அது தானாகவே வந்து குவியும்!'

0_____0

201/4, ஸ்ரீ கதிரேசன் வீதி, கொழும்பு - 13. முகவரியில் வசிப்பவரும் மல்லிகை ஆசிரியரும் வெளியீட்டாளருமான டொமினிக் ஜீவா அவர்களுக்காக, கொழும்பு விவகானந்த மேடு, 103, இலக்கத்திலுள்ள U. K. பிரின்டர்ஸில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

Quick Services on DIGITAL OFFSET PRESS

By
hp indigo and KONICA MINOLTA
Digital Machine

HAPPY DIGITAL CENTRE (Pvt) Ltd

Head Office

No: 75/1/1, Sri Sumanatissa Mawatta,
Colombo-12, Sri Lanka.

Tel: +94 11 4937336

web : www.happydigitalcentre.com e mail : info@happydigitalcentre.com

Branch

No. 107 B, 1/1, Calle Road,
Colombo- 06.

Tel : 011-2553520

Mallikai

November 2006

GOLD COVERING JEWELLERIES

***Bangles, Chains, Necklaces,
Ear Tops, Guaranteed Items Etc.***

Salmaan Trading
'Santhosh Plaza Complex'

**1st Floor,
229-1/14, Main Street,
Colombo - 11.
Tel : 011 2394512
Hot Line : 077 6661336**

